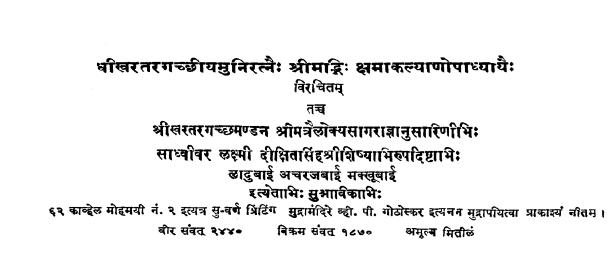

6)

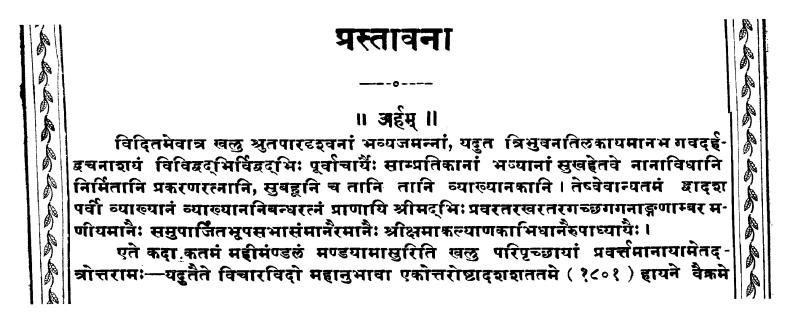
R

Ø

S S

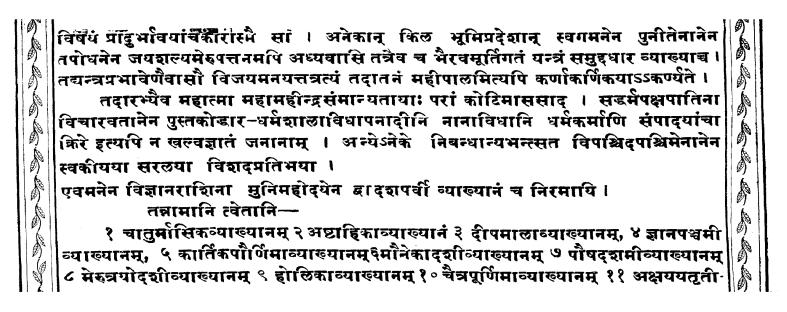

	महस्थलीयं केशरदेशर नामानं ग्रामं माळुनामानमन्वयं च सहैवात्मना दापयाञ्चऋुः। द्वादशोत्तराष्टादशशततमे (१८१२)वैकमे वत्सरे चाल्पीयसा कालेनैव समुपजातव- राग्यातिरेकास्ते दीक्षामग्रहीषुरम्टनधर्माभियानेभ्गो सुनिवरेभ्यः । अध्ययनं त्वेभिर्व्यधीयत विविबशास्त्रपारंगतेभ्यः श्रीराजसोमोपाध्यायेभ्यः । पठनविषयेऽमीषां कीद्दग मातिवैभव- समभवदिति तु पुरो दर्शमानेन श्रीपुण्यचरितकाव्ये वर्णितेन पद्यत्रयेण ज्ञास्यते विज्ञवरैः तथाहि	S S S S
Solo lo lo	" छात्रेषु सर्वेषु पठत्सु जातुचिद् वाराणसेयो विबुधः समाययौ । शिष्याः समे मङ्खु पराङ्मुखी कृतास्तेनैककेनोत्तमशास्त्रचर्चया ॥ छात्रेषु सर्वेष्ववलोकयत्सु ख-मन्येषु पश्यत्सु च पाठकाननम् । पृथ्वीतलं चाकलयत्सु केषुचिद् द्र टुं तथेच्छत्सु परेषु पुस्तकम् ॥ तस्मिन् क्षणे सिंह इवोन्मुखः क्षमाकल्याणकः सँस्कृतगर्जितंद्धत् । उचण्डशुण्डारामिवा शु'पण्डितं सम्यग्विजिग्ये Sस्खलितोरुयुक्तिभिः ॥ ३ ॥ ॥ एतेन सुनिप्रकाण्डेन स्वप्नेश्वरी देव्यपि साधितासीत् । तेनाऽनाधिगम्यमपि यं कमपि	

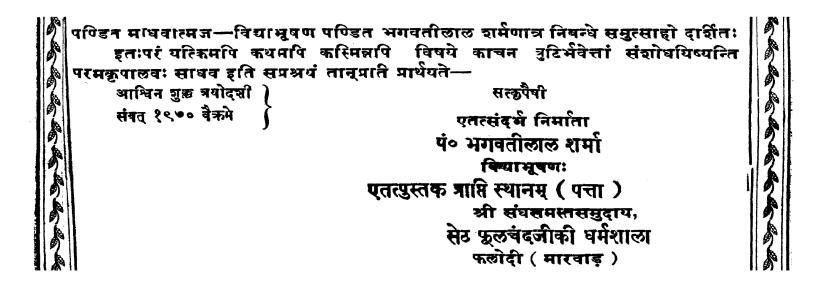
S & S &	तीनां श्रीमतीनां श्रीलक्ष्मी श्रीसाध्वीनामनुमत्या स्वग्रुरु श्रीसिंह श्रीमहासाध्वी स्मारकत्वे नाङ्कुरि । तभावमाससाद । ततश्च पूर्वोक्तानां परमगुरूणां चरणपङ्कजचञ्चरीकायमाणया प्रवापश्चिया, मानश्चिया, देवश्रिया,विमलश्चिया,प्रेमश्चिया, ज्ञानश्चिया च, अन्याभिश्च ताभिस्ताभिस्तदीयशिष्याभिः समुपदिष्टा अचरजवाई, लादू बाई, मक्त्यू बाई, इत्यादिकाः परमश्चाविका एतन्मुद्रणोपयुक्तं द्रव्यं स्वस्वकोशात्संचित्य ददुर्शिति समुदितोदार भावास्ताः कथनावसरज्ञैः प्रश्तस्याः । किञ्च शैलान्तनिवासी जैनक्षात्रयगौडवंशाय्ततंसः प्रथितकीर्तिराशिः शेरसिंह महादेयोऽ- पि अत्र विषये प्रशंसास्पदनाम हति, यतोऽस्य मुद्रापणविधौ परोपकारपरायणचेतस्केनानेन सुधियाऽतिमहता प्रयत्नेन स्वकार्यजातं विहाय सहर्षे सहायता प्रदत्ता । एतच मुम्बापुरवास्तव्येन पण्डितवरराजामित्रगुरुदत्तशर्मणा शोभनरीत्यैव संशोधि तम् पश्चात्यग्रुद्धिपत्राविवाने साहाय्यमापादयताऽनुकमाणिकादि च विरचयता योधपुरा निवा-	
S A	सिना तत्रत्यराजकीय पाठशाला प्रधानाध्यापकेन दार्धाच दाधिमथ कासल्योपाख्यधीर धुरीण	

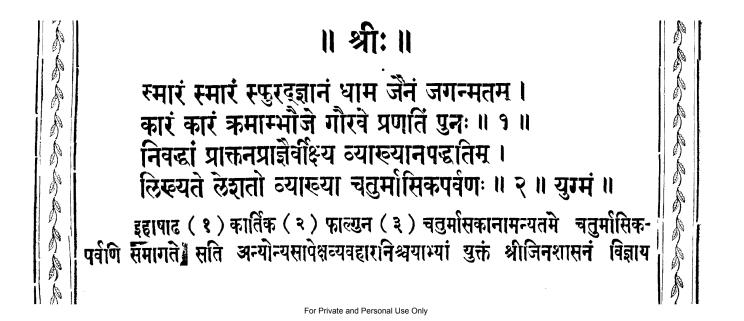

याव्यांहियानम् १२ द्वाद्शं पुनः रोहिणीव्याख्यानम् । तच भाषामयं विद्यते, तथा लौकिक-मथया द्वाददात्वेन गण्यमानमस्तीत्यत एव द्वाददापर्वी व्याख्यानमित्याख्यायते जनैः, माभु-देषा चिर प्रचारिता लोकोक्तिर्छप्तेत्पतोऽस्माभिरापि द्राद्ञापर्वीव्याख्यानमिति नामैव विन्यस्तम्। AN) एकाददापर्वाति नवत्वेनोच्यमाने च सत्वरं नोपलब्ध्यते तदीयं तदेत्पुस्तकमिति। एतद्ग्रंथविरचनसमयस्तु अवसानगतेन ग्रंथकारस्यैव '' संवद्व्योमरसाष्टरात्रिक " इß त्यादि पद्येन १८६० विकम संवत्सरात्मक इति स्पष्टं ज्ञायते । एवं शुभकर्मभिरक्षीणं स्वकीयं यद्येः दारीरं समुपार्ड्यासौ यद्योधनो महात्मा त्रिसप्त त्युत्तराष्ट।द्दाद्याततमे १८७३ वैकमे वर्षेऽनित्यमिद्मात्मीयवपुर्विहाय त्रिद्विमलअकार । अतीव महिमशालि प्रचुरं चैतचरितमत्र विस्तरभियाऽप्रसक्ततया च विशेषेण न प्रदर्शित-R ß विज्ञेयं विज्ञैः। मिति A एतन्निबन्धप्रकाशनप्रयत्नस्तु श्रीखरतर गच्छाधिपति श्रीजैनाचार्य श्री १०८ श्री सुखसागर मुनिवर पटधर श्रीमबैलोक्यसागर ुमहाराजानामाज्ञया, । तथा महास-

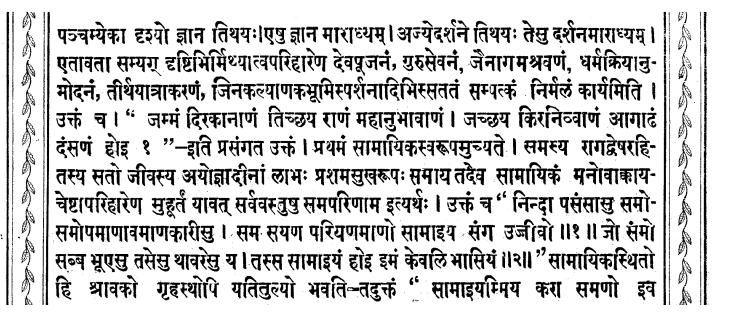

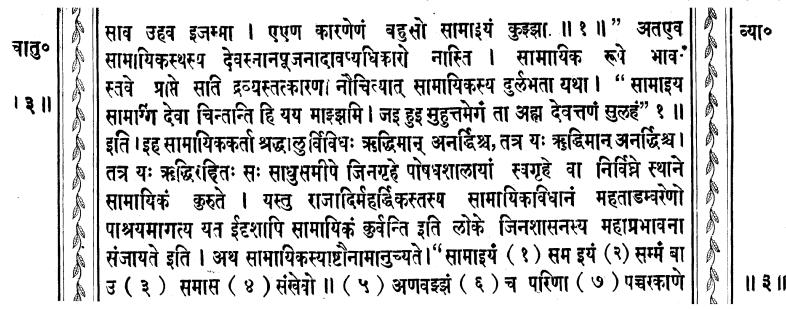

বান্ত০ 🛛 🖉	एकान्तगदनिराकरणेन आवृश्यक् यंथोक्त समाहिताक्षर् शुद्धटंकरूप्यं लक्षणचतुर्थमङ्ग-	ि व्यां०
11 8 11	तुल्यं द्रव्यभावालिंगसंयुक्तमिच्छद्भिः स्याद्रादरुचिभिर्धर्मार्थप्राणिभिः सम्यक् धर्मऋत्यं कर्तव्यं । अत्र हि चत्वारो भंगाः प्रोक्ताः सन्ति । तथा हि । अशुद्धरूप्यमशुद्धमुद्रं (१)	
	शुद्ध रूपं शुद्ध मुद्रं (२) शुद्ध रूप्य मशुद्ध मुद्रं (३) शुद्ध सुद्र मशुद्ध रूप्यं (४)। तत्र	
	प्रथम भंगे चरकपरिवाजकादयः (१) द्वितीये पार्श्वस्थादयः (२) तृतीये प्रत्येकबौद्धाः (२) अन्तर्मुद्वर्तकालमगृहीतद्रव्या श्चतुर्थे साधवो द्रव्यतो भावतश्च शुद्धिभाजः (४)	
A CONTRACTOR	एतेषु वतुर्थभंग एव शुद्धत्वादुपादेय इति । अथ श्राद्धानां प्रथमतः सामान्येन किञ्चि-	
l di	न्नित्य कर्म उच्यते। एतद्रुरतानन्तभवञ्रमणभोरुभिर्जैनमार्गांडसारिभिः श्रद्धालुभिः सर्वदा बहुसावद्यव्यापारगः वर्जनीयाः । विशेषतः फाल्छनादिमासेषु तिलादि धान्यं न रक्षणीयम् ।	
	वन्हत्र सजीवोत्पत्तिर्विनाशसम्भवात् । तथा संधानमाम्रफलादीनां यदि संसक्तं भवेत्तदा-	R I

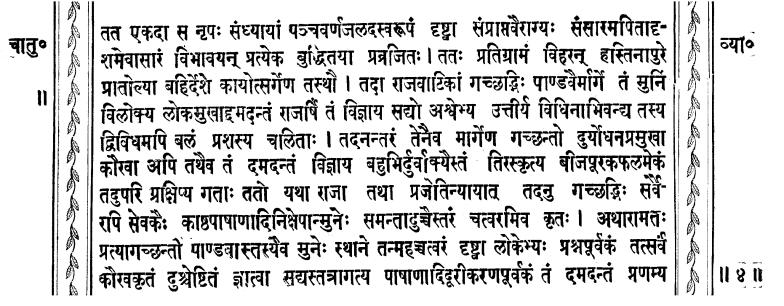
	त्याज्यं । जन्डभिर्मिश्रं फलं मधुकविल्वादेः पुष्पमरणिशिग्रुमधुकादेस्त्याज्यं । वर्षाकाले	
A.	तंडुलीयादि पत्रशाकं न भक्षणीयम् । बहुसूक्ष्माः सजीवमिश्रितत्वादिति योगशास्त्रे हेमा	
A	चार्याः । ग्रर्जरादौ महाजन प्रसिद्धंतु फाल्गुन पूर्णिमात आरभ्य कार्तिकपूर्णिमां यावत्	A l
A A	प्रायेण पत्रशाकं न भक्ष्यमिति । तथा । अतिपक्वं श्ठथीभूतं चलितरसं चिर्भटिकादिर्फेलं	d)
	जीवाश्रयत्वादर्जनीयं । पुनः सछिद्रमपरिपकं फुलमपि) जीवसद्भवात्त्याज्यमिति । एवमन्य-	
	दपि । अज्ञातफञादि यदभक्ष्यवस्तु तत्वरिवर्ज्थम् । उक्तञ्च । यतः । काव्यं (श्लोकः)	
Ø	अज्ञातकं फलमशोधितपत्रशाकं प्रंगीफलानि सकटानि चहट्रचूर्गं ।	A
B)	मालिन्यसर्पिरपरीक्षितमानुषाणामेते भवन्ति नितरां किल दोषदानि ॥	
	पुनर्यचद्रव्यं ग्रीष्मकाले शीघविनाशि भवति तत्सोपयोगेन सतां निखद्यमेव सेव्य-	S S
	भिति । अथ विशेषतो अस्मिन्पर्वणि ऋत्यं दर्श्यते। सामायिक (१) आवश्यक (२)	

चातुः		पौषधानि (३) देवार्च्चनं (४) स्नानं (५) विलेपनादि (६) ब्रह्मकिया (७) दानं (८) तपोमुखानि (९) भव्याश्चतुर्मासिकमण्डनानि ॥ व्याख्या भो भव्याः ।	व्या०
N 2 II		एतानि सामायिकादिधर्मऋत्यानि चतुर्मासमण्डनानि । अल्ङ्कारभूतानि विद्यन्ते भवतां हि सेव्यानीति ज्ञेयम् । यद्यपि चतुर्मासकत्रयमस्ति, तथापि यदुद्दिश्य व्याख्यानं विधीयते तन्नाम ग्रह्यं न कोपि दोषः । अत्रहि कश्चित्पुमान् सामायिकं करोति कश्चित्प्रतिक्रमणं	
	A A	कश्चित्योषधमित्यादि योज्यम् । यथाज्ञाक्ति एतानि कर्तव्यानि भवन्ति । न कश्चिद्रिरोध इति इह प्रथमं तिथयो विलोक्याः । ते च त्रिधा तथा हि "चाउदसहमुद्दिष्ठ पुण्ण मासिणीति" सिद्धान्ते उक्तत्वात्।मासमध्ये द्वे चतुर्दृश्यो दे अष्टम्यो अमावास्या धूर्णिमा	
		च एताः षट् चारित्रतिथयः । आसु चारित्रमाराध्यम् । शीलांगा चार्यादि गीतार्थे- राद्दतन्वात् । उद्दिष्टशद्रेन जिनकल्याणकतिथयः । पर्श्वपणादि तिथिर्रापच ग्राह्या । द्वितीया	२॥

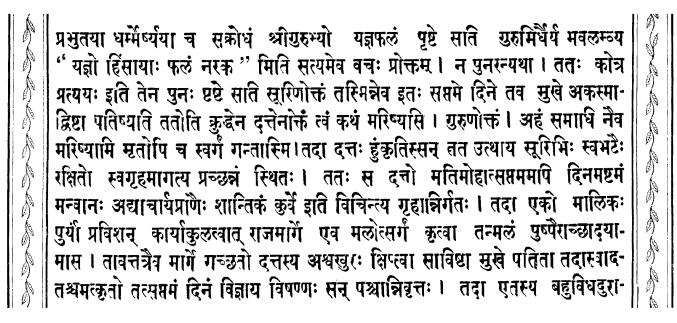

	(८) यते अब ॥ १ ॥ " व्याख्या सामायिकं समभावः १ समायिकं सम्यग् दयाप्त्र्वकं सर्वजीवेषु प्रवर्तनं २ सम्दग्वादो रागद्रेषभयादिपरिहारेण यथावस्थितकथनं ३ समासः स्तोकाक्षरेः कर्मनासकस्तत्वावबोधः ४ संक्षेपस्तोकाक्षरा महार्थाद्वादशाङ्गी ५ अनवद्यं निष्पापाचरणं ६ पारिणा पापत्यागात्समन्ताद्वस्तुज्ञानं ७ प्रत्याख्यानं परिहारिणीयवस्तु- त्यागः ८ इत्यष्टो नामानि । अथेषां क्रमेणाष्टौ दृष्टान्ता दर्श्यन्ते । तत्रादौ दमदन्तदृष्टान्तो । यथा ॥ हस्तिशीर्षनगरे दमदन्तो (नाम) राजा (आसीत्) तस्य च एकदा हस्तिना- पुरस्वामिभिः पांडवैःकौरवैश्व सह सीमानिमित्तो महान विवादः संजातः। तदनन्तरं कियद्रि- दिनैर्दमदन्ते जरासंधनृपसेवार्थं गते सति पाण्डवेस्तदेशो भगः। तदा तां वार्ती श्रुत्वा कुद्रो	
5 B B B		

	स्वस्थानं गताः । तदा पांडवैरित्थं सम्मानितो कौरवैरपमानितश्च स सुनन्द्रि उभयत्र सम- भावमकरोन्मनागपि रागद्रेषादिकं न छतवानिति समभावे दमदन्तवृत्तान्तः ॥ १ ॥ अथ दयाप्नर्वकप्रवृत्तौ मेतार्यदृष्टान्तो यथा । मेतार्य (नामा कश्चित्) सुनिः प्राग्भवाचरितदुरित- वशात् राजगृहनगर्यां चाण्डालकुले समुत्पन्नः । चाण्डाल्या च जन्मसमय एव स्ततवत्साये धनदश्चेष्ठिपन्न्ये प्रच्छन्नमर्पणात्तदह् एव बर्द्धि प्राप्तः क्रमेण योबने प्राप्ते प्रारभवमिन्नदेव	
A	अथ दयाप्र्वंकप्रवृत्तौ मेतार्यदृशन्तो यथा। मेतार्य (नामा कश्चित्) सुनिः प्राग्भवाचरितदुरित- 🛛 🦹	
A	वशात् राजगृहनगर्यां चाण्डालकुले समुत्पन्नः । चाण्डाल्या च जन्मसमय एव मृतवत्साये 🧖	
A	ા મેળે માંચારા મેં ગુજરાત મેળે છે. તે છે માળે સામય સામય સાથે સામય સામય મુખ્યત્વે 👔	
	साहाय्यादष्टौ श्रेष्ठिकन्याः पुनश्चेकां श्रेणिकनृषपुत्रीञ्च परिणीतवान् । ततो द्वादशवर्षान्ते	
A.	देववचनात् श्रीवीरप्रभुसमीपे प्रवृज्यामादाय बहुदेशेषु विहरन्नेकदा (तस्यामेव) राजगृ-	
ß	हनगर्यां स्वर्णकार गृहे भिक्षार्थं प्राविष्टः । तदा स्वर्णकारे भिक्षानयनार्थं स्वगृहे प्रविष्टे 🧳	
	सति श्रोणिकनृप्रय देवप्रजानिमित्तं तत्कृता अष्टोत्तरशतप्रमिताः स्वर्णयवाः कौञ्चपक्षिणा 🧗	
A	भक्षिताः स च क्रौञ्चः उड्डीय भित्तेरुपरि स्थितः । तावत् स्वर्णकारोपि (गृहाभ्यन्तरत)	

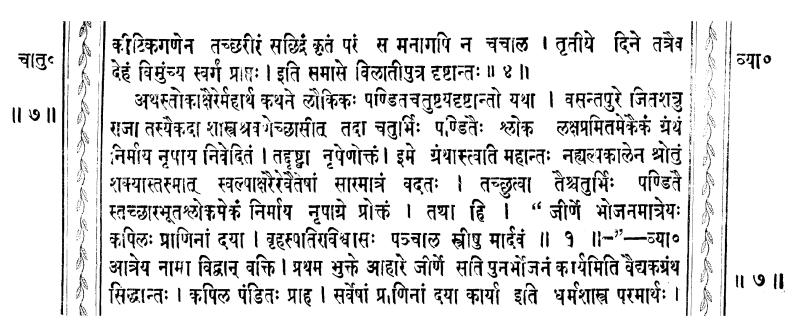
चातु०	🕺 शुद्धाहारमानीय ब्हिः समायातस्तत्र तान् स्वूर्णयवानप्रथन् तमेव साधुं तचीरं मन्यमानो		व्या०
<u>। ५ ।</u>	जगाद । भा साधा ! इहस्था यवाः केन गृहीताः (इत्याकर्ण्य) साधुना चिन्तितं यादि	A	
: - , 1	पक्षिणा भक्षिता इति वक्ष्ये तर्हि मद्वचनादेवायं एनं कोंठ्वं हानिष्यति एवं विचिन्त्य मोनमेवाश्रित्य स्थितः । तदातिरुष्टेन स्वर्णकारेण साधोः कण्ठे पाशो धृतस्तेन तस्य चश्च-		
	🕺 षा निःमृत्य बहिःपतिते । तयैव वेदनया स साधुः असक्वत्केवलीभूत्वा मुक्तिं प्राप्तः । इत्थं		
	प्राणान्तोपसगोंपि मेतार्यमुनिना जीवदयैव मनसि धता न किमप्यन्यचिन्तितम् । एवमन्यै		
	र्रे रिप्याचरणीयम् । इति समयिके भेतार्य दृष्टान्तः ॥ २ ॥ अथ सत्यवादे कालिकाचार्यदृष्टान्तो यथा । तुरमणीनगर्यां कालिका-	ß	
	🖉 चार्याणां भागिनेयेन दत्तनाम्रा पुरोहितेन बलात्स्वकीयं चूपं कारागारे निःक्षिप्य		1141
	🖉 स्वयं राज्यभारं विभ्रता एकदा मातृप्रेरणया आचार्यसमीपं गतेन तेनेव दत्तेनोन्मत्त		

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

चातु०	in the second se	द्रध्वा राज्ञे समार्पितो राज्ञा च शंक्रभ्यां प्रक्षिप्य अधोग्निं प्रज्वाल्य श्वानान्विमुच्य कदर्थित-	व्याष्
&		रतेन मृतो नरकं प्राप्तः । आचार्यस्तु बहुधा सम्मानितः । इति कालिकाचार्यसत्योक्तौ 🥻 हृष्टान्तः ॥ ३ ॥	
	Sec	अथस्तोकाक्षरेर्महातत्वज्ञाने विलातिपुत्रदृष्टान्तः । यथा । राजगृहनगर्यां	
	E C	धनदत्तनामा व्यावहारिक स्तस्य चत्वारः पुत्राः सुसुमा नामैका पुत्री विलाती	
	l di la companya di l	नांमैको दासश्चासीत् । एकदा स श्रेष्ठी स्वकीयमेकं उत्रं दुराचारिणं विज्ञाय गृहाद्वहिर्नि- ष्कासितवान् । सोपि ततो निःसृत्य चौखल्यांगत्वा स्थितः अथान्यदा स विलातीपुत्रो	
:	A A	🛛 बहुभिश्चोरेस्सह चौर्यार्थं राजगृहनगर्यां गत्वा तत्र स्वयं तच्छ्रेष्टिगृहं प्रविश्य सुसमा 🛛 🧖	
		नाम्नीं कन्यामादाय तूर्णं गृहान्निर्गतस्तावत् स अष्ठिरापि कन्यानयानार्थं पुत्रेस्सहित	ΙΙ ξ ΙΙ

	それたちょうようようよう	स्तदन्वधावत् । एवं कियति मार्गेतिकान्ते श्रेष्ठिनमत्यासन्न मागतं वीक्ष्य भीतेन विठाती- पुत्रेण सुसमामस्तकं छित्वा करे प्रगृह्य द्वितीयकरे च रुधिरालिप्तं खड्गमादाय पर्वतोपरि आरुरुहे । स श्रेष्ठी तु तत्खरूपं दृष्ट्वा विषण्णः सन् प्रत्यगात् । अथ विठातीपुत्र एतादृ रोन भयंकररूपेग गच्छन् मार्गे कायोत्सर्गार्थं कमपि साधुं स्थितं विठोक्यमित्थमुवाच । भो मुण्डिन् ! धर्मं कथय नोचेदनेनेव खड्गेन तवापि शिरश्छेत्स्ये । साधु- रस्यैतादृशं भीषणरूपं दृष्ट्वा झटिति ' नमो अस्हिन्ताण '' मितिपदमुचार्य आकाशे उड्डीय उपशम (१) विवेक (२) संबरे (३) तिपदत्रयात्मकं धर्मं तदग्रे चोक्त्वा निर्मतः । निर्मते साथौ विठातीपुत्रस्तदर्थं चिन्तयन् स्तात्मनि तन्मध्यगमेक- मापि ग्रगमपश्यमानः तत्त्राह्यर्थं समपरिणामें धृत्वा करस्थखड्वादिकं तन्नेव परित्यज्य	うちちちちちちちょう
ि सिनिस्थान एव कायात्सगाथ तस्था । तदा तच्छरारालिप्तरुघिरादिगघादुपागतन	5	मपि ग्रंगमपश्यमानः तत्राहयर्थं समपरिणामें धृत्वा करस्थखंड्रादिकं तत्रैव परित्यज्य मुनिस्थाने एव कायोत्सर्गार्थं तस्थौं । तदा तच्छरीरालिप्तरुधिरादिगंधादुपागतेन	A

	वृहस्पतिः कथयति स्नीषु विश्वासे। नाविधेय इति नीतिशास्त्रसिद्धान्तः । पञ्चालपण्डितो	
	ब्र्ते । स्त्रीषु मृदुत्ता धार्येति कामशास्त्ररहस्यम् । एवं स्तोका क्षरेर्वव्हर्थकथनं द्वादशाङ्गी	A
lo lo lo	रूपं संक्षेपेण सामायिकं बोध्यम् ॥ ५ ॥	
B	अथ निष्पापा चरणे धर्मरुचि साधु दृष्टान्तो यथा। धर्मघोषाचार्यस्य शिष्यो धर्मरुचिनाम	
	साधुर्नगरे भिक्षार्थं भ्रमन् रोहिण्याख्यायाः ब्राह्मण्याः गृहं प्रविष्टस्तया च भ्रान्त्या निष्पादितं	
	विषप्रायं विज्ञाय दुष्ट बुध्यासाधवेदत्तं साधुना सरलस्वभावेनतद्रृहीत्वा स्वस्थाने आगत्य	
	उदभ्यो दर्शितं उद्दःभि स्तद ष्ट्वा कटुकतुंबिकाशाकं प्रोक्तं भो महाभाग ! इदं	
	र्शाकं विषप्रायमस्ति अतः कस्मिश्चित्रिर्भेनुजस्थाने गत्वा ग्रामाद्वहिः स्थंडिले स्थापयतु	
A	भवान् । धर्मरुिस्तथेत्युक्त्वागुर्वाज्ञया निखद्य भूमो गत्वा यावत्तत्त्राकं स्थापयतुं लग्न	
A A	स्तावत्तन्मच्यात्त्वति करिंमश्चिद्विन्दौ गन्धाकृष्टाः वव्हयः कीटिकाः संमिलितास्तद्वंधग्रह-	

বান্ত৽	ो णेनेव सद्यो मृताः । तदहुकीटिकामरणं दृष्ट्वा पापभीरुस्साधुर्जीवदयां चिन्तयन् अस्य हाकिस्य गंधेन मा कोपिजीवधारी मृत्यु भाग्भवतिवति बुध्या स्वयमेव तत्सर्वं ज्ञाकं भक्षि-		व्या०
11 4 11	तवान् ततः सद्यो मृत्वा सद्गतिं प्राप्तः इति निष्पापाचरणे धर्मरुचिद्दष्टांतः ॥ ६ ॥ अथ पापत्यागेन यद्रस्तुतत्वज्ञानं तत्र इलाप्नुत्रदृष्टांतो यथा इलानगरे धनदत्तश्रेष्ठी तस्य	A A	
	इछादेवीसेवनात् इछाप्रत्रो जातः स चैकदा तत्रागतानां विदेशीयनटानां नृत्यं पश्यन् अतिसुंदररूपां काचन नर्त्तकपुत्रीं विलोक्य प्राग्भवस्नेहात्तस्यामत्यंतानुरक्तो बभुव । ततः गृहमागृत्य पितरं प्रति उवाच भोतात् ! मांप्रतितामेव नर्त्तकपुत्रीं परिणय नोचेन्मरणं झर्-		
	णीकरिष्पे परमपरकन्यापाणिग्रहणं सर्वथा न विधास्यति पितातस्यात्याग्रहंविज्ञाय कथमपि निषेष्दुमशवनुवता ब्रुद्धनटसमीपं गत्वा तत्पुत्री मार्गिता नटेनोक्तं यद्यस्मत्कऌां शिक्षयित्वा बहुधनमेकीऋत्य अस्मद्ज्ञातिं पोषयेत तर्हिअस्मतपुत्र्याः पाणिग्रहणं ऊर्यात्		11 c[1]

	श्रेष्टिना तद्रचः श्रुत्वा इलापुत्र समीपमागत्य नटोक्तमभिप्रामं प्रोक्तम इलापुत्रस्तदृष्यंगीकृत्य हठेन गृहाान्निर्गतः नटेषु मिलितः ततः । कियता कालेन तेषां सर्व कलासु निपुणोभूत्वा वेना-	
	तटनामनगरं प्राप्तस्तन्न राज्ञे स्वकलादर्शनाय स्वयं वंशमारुह्य रमते स्म । अथ तद्देशाधिपतिस्तत्पार्श्वस्थां तामेव सुन्दरीं विलोक्य चलितचित्तः सन ह्यचिन्तयत्-	
A A	अहो छन्दरीयं नट भार्या यद्येष इलापुत्रो वंशान्निपत्य म्रियते चेदेतामहं गृण्हीयाम् । एवं	
5	चिन्तयति नृपे इलापुत्रः सर्वा एव कलाः ऋत्वा वंशादुत्तीर्य पारितोषिकादाने- च्छया नृपमभिवाद्य द्रव्यमयाचत । नृपस्तु तदाकण् गौंवाच, यत्व्यग्रचित्तेन मया	D D
	सम्यक् कला न दृष्टा अतः पुनरेव चृत्यादिकं विधीयताम् । इति राजाज्ञा श्रुत्वा पुन- स्तत्सर्वं नृत्यमकरोत् किन्तु तस्य मरणमेवेच्छता राज्ञा पुनरापि तथेवोक्तम् नटस्तृतीय	
	वारं वंशमारुह्य रमते स्न । तस्मिन्नेवावसरे कस्याचिद्धाग्यवतः श्रेष्ठिनः गृहे एकः साधु-	ß

चातु०	ि र्भिक्षार्थमागतः तदा तस्य श्रेष्ठिनः भार्या सर्वाल्ङ्कारभूषिता अतिसुन्दराङ्गी तमागतं विलोक्य सद्यः समुत्थाय मोदकैः स्थालं प्रपूर्य तस्मै न्यवेदयत् । अथ च स साधुर्नासाग्रहटि-	व्या०
11811	भे मनागपि मनसिविकारमकुर्वाणः यथेच्छमाहारं ग्रण्हाति स्म । अनयोर्द्रयोरेवैतादृशी बित्तिर्वशारूढेन तेन नटेन दृष्टा । तदासौ स्वयं नृत्यकार्यमय्नोपि तयोर्निविकारभाव	
	दर्शनात सद्यः सम्प्राप्तवैराग्यो अनित्यादिभावनां भावयन् केवलज्ञानं प्राप । अन्ये नृपादयोपि तत्रस्वरूपदर्शनात् प्रतिबुद्धाः इति पग्जिाने इलापुत्रदृष्टान्तः ॥ ७ ॥ अथपरिहरणीय वस्तुत्यागे तेतलिपुत्रदृष्टान्तो यथा । तेतलिनाम्निकस्मि-	
	श्चित्रगरे कनककेतुर्नाम राजासीत स च राज्यलोभाजातमात्रानेव पुत्रान् विनाशयाति । तस्य तेतलिपुत्रोनामात्यस्तस्य पोट्टिला नाम भार्याऽऽस । सा च पूर्वं मंत्रिणोतीव बिछभाभीत् परन्तु कियता कालेन कथंचिदनिष्टा जाता. एकदा तस्या गृहे आहारार्थं काचित्सा	९ 11

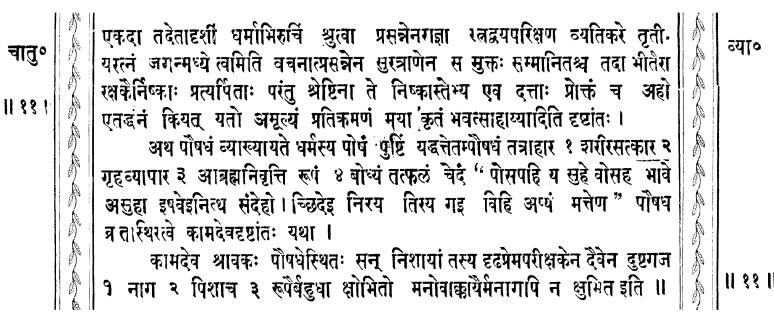
6666666	ध्वी उपागता, मन्त्रिपत्न्या तां प्रणतिपुरस्सरं सत्कृत्य भर्टवशीकरणोपायः पृष्टः । साध्व्या चोक्तं ''धर्मैः सेव्यो येन सर्व एवेष्टार्थाः सिद्धधन्ति'' इतिश्चत्वा मन्त्रिपत्नी संसाराद्विरक्ता स तीदीक्षाग्रहणार्थं पतिं पत्रच्छ । मन्त्रिणोक्तं दीक्षां ग्रहाण परं यदित्वं देवपदं प्राप्नुयास्तर्हि मां प्रतिबोधयेरतयापि तद्वचोर्ङ्शाकृत्य दीक्षा गृहीता । अथ कियता कालेन शरीरं विहाय देव- पदं प्राप्ता । अथ कदाचिन्मन्त्रिणा जातमात्र एव राज्ञः प्रत्रो प्रच्छन्नं गृहीत्वा स्वगृहे वर्द्धितः । एकदा परलोकं गते तस्मिन् कनककेत्रुनृपे स एव कनकध्वजनामा राजकुमारः मन्त्रिणा राज्ये स्थापितः । तेन कनकध्वजेनत सर्व मेवराज्य कृत्यं तस्याधीनं कृतं । स च तेतालि- पुत्राख्यो मन्त्री अहर्निशं राजकार्ये मन्नः कदाापि धर्मकृत्यं न करोति । अथ प्र्वप्रतिज्ञानुसा- रेण धर्मच्छतं स्वपतिं विज्ञाय सेव पोट्टलिका तं प्रतिबोधयित्तमचिन्तयत् । एकदा देववशात्	A B B B B B B B B B
S S S	रेण धर्मच्युतं खपतिं विज्ञाय सैव पोट्टलिका तं प्रतिबोधयितुमचिन्तयत् । एकदा दैववशात् मन्त्रिण उपरि राजा कुपितः किन्तु मन्त्रिणा तन्न ज्ञातम्।अथ प्रभाते राजकार्यार्थं मन्त्री राज-	A A

1

चातु०	सभा गतवान् परं तदागमनं निरीक्ष्यापि तस्मिन् दिने सर्वएव सभ्याः प्रत्युत्थानादिकमविधाय	व्या०
	समा गतवान् पर तदागमम निराझ्यापि तारमन् दिन सवएव सन्याः अत्अत्यानादकमाववाय प्रशङ्मुखा बभुवुः न केनापि सत्कृतः । एवं स्वकीयापमानं विलोक्य खिन्नमनाः सद्य एव	
1 30 11	सर्व एव बैयर्थ्यं नीताः । ततोविमनाभूय स्थितं मान्त्रिणं तया पोट्टलिकयैव प्रहितस्तत्प्रतिबोधाय	
L'	देवः प्रादुर्भूय उवाच भोमन्त्रिन् सेदं मा कुरु ईदृग्विधं संसारस्वरूपं विद्यते तत्व-	
ß	तस्तु न कोपि कस्य स्वजनोस्ति इत्यादि वाक्येंस्तं प्रतिबोध्य देवः स्वस्थानं ययौ । 🧖	
	मन्त्री अपि सर्वविभवं परित्यज्य सद्यो दीलां गृहीतवान् । इति प्रत्याख्याने तेतलि-	
A	प्रत्रदृष्टान्तः ॥ ८ ॥ इति सामायिकपदं व्याख्यातं । इत्याद्यं व्याख्यानं । 🧳	
ß	अथावश्यकपदं व्याख्यायते तत्रेाभयकाले तदवश्यं कर्तव्यं तदेवावश्यकं प्रतिक्रमण	11 301
A	मित्यर्थः । तत्फलं तु ''आवस्स एण एएग सावउ जइ विहुरउ होई । दुरकान मन्ताके-	

11

	रियं काही आचिरेण कालेण" । व्याख्या । श्रावको यद्यपि बहुरजस्को बहुपापयुक्तो	
	भवति तथापि एतेनावश्यकेन कर्मणा स्तोकेनेव कालेन दुःखानामन्तकियां वि	
	नाशं करिष्यति इति । किञ्च ''आवस्स उभयकालं उसहमिव् जे करांति उझ्झत्ता ।	
<i>b</i>) A	जिणु विझ्झकाहिय विहिणा अकम्म रोगायते हुंति" व्याख्या येश्रावका उपयोगयुका	
Ø)"	संतः प्रभातसंध्याकाले जिनवैद्य कथितविधिना सम्यक् प्रकारेण औषाधिमिवावश्यकं	
	कर्वति ते कर्म रोगरहिता भवंतीति ॥ २ ॥๑	
\hat{h}	त्रतिक्रमणनियमे साजणसिंहदृष्टांन्तः स चैवं साजणसिंहनामा श्रेष्ठी द्विसंध्यका	
	लवेलायां प्रतिक्रमणं विना भोजनं न कार्यमिति नियमवान् बमूत एकदा फीरो-	B) A
	जपतिसाहनाम्नोन्ट्रेपेण कस्यचिदपराधवशात् कारागारे क्षिप्तस्तदा तत्र स्थितेनापि ते-	
	नारक्षकपुरुषेभ्यः पञ्चाशन्मितान् सुवर्णनिष्कान् दत्वा प्रत्यहं प्रतिक्रमणं कृतः	

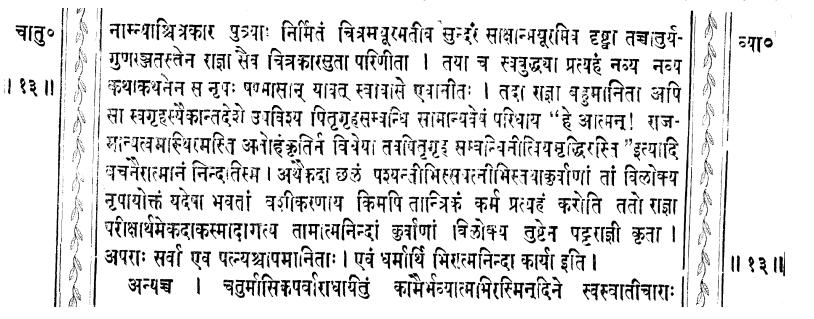

	अत्र देवार्चनस्नान विलेपनानि व्याख्यायंते देवस्य श्रीजिनेन्द्रस्य तत्पतिमायाश्च अर्चनं वासादिनास्नानं जलादिना विलेपनं चंदनादिना कर्तव्यं एतत्पदत्रयेण सर्वेपिव्नजा	
	प्रकारः सूचितः प्रजाफलं चेदं " सयंपमझ्झणे पुन्नं सहस्तं च विलेवणे सहसाहास्सियामाला	
Ø	अणंतं गीय वाइयं ॥ १ ॥ इसादि	β
	अत्र दृष्टांताः स्वयं वाच्याः अथ ब्रह्मक्रिया ९ दान २ तपो ३ मुखाानि	
	व्याख्यायंते । तत्र ब्रह्मक्रिया ब्रह्मचर्यं सुदर्शनश्रेष्ठवादिवत् शोलवतपालनमित्यर्थः	
A I	तत्फलं यथा ''जो देह कणय कोडी अहवा कारे इक्रणय जिणभवर्ण तस्स न तत्तियपुत्रं	
A	जत्तिय बंभव्वरा धरिये ॥ १ ॥ '' इति दानं हि अभय १ सुपात्र २ अनुकंपो ३ वित्त ४ कीर्त्त	
	५ भेदात्पंचविधं तत्र दाभ्यां मोक्षः त्रिभिर्भागप्राप्ति इह अभयदाने दृष्टान्तो यथा ।	
	एकदा राजगृहे सभास्थितेन श्रेणिकनाम्ना नृपेण सभ्येभ्यः मन्त्रिभ्यः	

11

चातु०	पति चोक्तं यत् "संप्रति नगरे सर्वेध्वापे वस्तुषु किं वस्तु खुलभं स्वादु चास्ति "। तच्छुत्वो त ऊचुः । मांसं खुलभमस्ति स्वादु च तदेव । तदाकर्ण्य नृपेण चिन्तित्ं यदिमे क्षत्रिया	व्या०
।। १२ ।।	रतुनिर्द्याः अतः पुनरप्येवं न जल्पयुरित्येवं विधास्य । अथ कियति काले गते एकदा तदेव चिन्तयन् रात्रौ सर्वेषां त्तेषां क्षत्रियाणां गृहेषु पृथक् पृथक् गत्वा राजा एकमवादीत् "भो क्षत्रियाः ! अस्मदाजकुमारशरीरे अद्यैव काचिन्महाव्याधिरुत्पन्ना अतस्दरया शान्त्यै	
	वैद्यैरेवमुक्तं यदि टंकद्वयमितं मनुष्यमांसमस्मै दीयेत तदायंर्जवित. नान्यथास्यजीवनो- पायः । अतः यूयं राज्ञोत्रासजीविनस्तद्ववाद्विरेव एतत्कार्यं कर्तव्यं । तच्छुत्वा तेनोक्तं	
	भगवन ! न हि स्वमांसप्रदातुं मामकी शक्तिरस्ति अतस्त्वं मत्तः स्वर्णमुद्रासहस्रंगृहाण परमस्मै प्रयोजनायान्यत्र एव गच्छ । राजा च तदाकर्ण्य मुद्रासहस्रंगृहीत्वा अन्यत्रापरस्य गृहे अगच्छत् । तदा श्रुतमात्रेणेव तेनापि मुद्रासहस्रंप्रदत्तं । एवं प्रत्येकस्य गृहे परिभ्रमन्	8 32

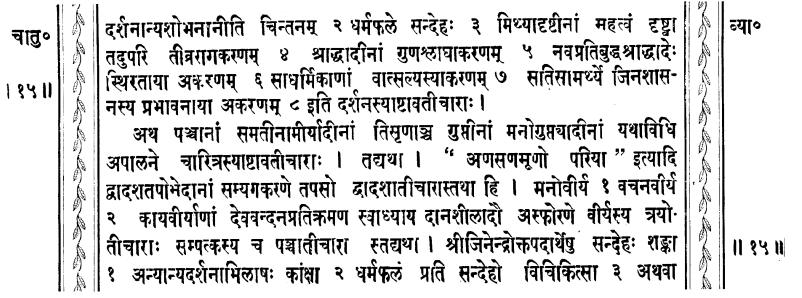
	क्षत्रियाः ! यूयं गतदिने कथमेवमबदतयन्मांसं खलभूमिति मया तु टंकद्वयमितमपि	
Ser R	मनुष्यमांसं एतावता द्रव्येनापि न लभ्यते । त्तच्छुत्वा सर्व एव लज्जिता बभूवुः । अत्रार्थे	
	श्लोकः ''स्वमांसं दुर्लभं लोके लक्षेणापि न लभ्यते अल्पमुल्येन लभ्येत पलं परशरीरजं" ॥१॥	
	अतः संवैरेव इति बुध्दूा अभयदान बुद्धिर्धार्था ॥ इति ॥ तपोहि दुष्टाष्टकर्म विनाशकं	S
	सकल लब्धिजनकं बाह्याभ्यन्तरभेदेन द्वादशाविधं टटप्रहारादिवद्भव्यात्माभिः समा-	S.
	चरणीयं । तपोमुखानि इत्यत्र मुखशब्रत्वाद्यर्थकरतेन भावनादि परिग्रहः इति ! व्याख्यातं	
	अत्र ब्रह्मकियादिपदं किं च । अत्रधर्मार्थिना आत्मनिन्दा कर्तव्या न तु परेषां निन्दोते ।	A l
	तत्र चित्रकारपुत्री दृष्टान्तो यथा।	
S S S S	काञ्चन पुराधीशेन जित इ. हुनाना राज्ञा स्वस्य नवीन सभायां कस्याश्चित् कनकमड.री	\$
Ø	a	A

S A A A A A A A	शंसा ५ संलेखनं ऋत्या यद्येवं चिन्तयति तदातीचाराः एव च यदि कोपिकालत्रय सम्बंधी अतीचारोलयो भवेत्तदा तस्य मे मिथ्या दुष्कृतमिति संघादिसमक्षं वाच्यम् । एवमयेपि बोध्यम् । अथ पञ्चदश कर्मा दानातिचारा यथा । आर्जाविकादि निमित्तम् काष्टदहनेना- ङ्गारादिकरणं तद्विक्रयणम् इष्टकादि पाचनमित्यादि अंगारकर्म १ विक्रयार्थं वृक्षादेः पुष्पादिच्छेदनम् वनकर्म २ शकटानां तदङ्गानि च निष्पादनं शकटकर्म २ शकटवृषभादीनां भाटकेन जीवनं भाटककर्म ४ हल छद्दालादिमिर्भूमिविदारणं, पाषाणादि घटनं, यवादि धान्यानां सत्त्त्वादिकरणं स्फोटककर्म ५ प्रथमत एव म्लेच्छादिभ्यो मूल्यदानेन गजदन्ता- दिकमानाय्य विक्रयणं यद्वा स्वयमानीय विक्रयो दन्तवाणिज्यं ६ लाक्षानीलीमनः शिलादीनां विक्रयो लाक्षा वाणिज्यम् ७ मद्यमांसघतादीनां विक्रयो रसवाणिज्यम् ८	
	शिलादीनां विकयो लाक्षा वाणिज्यम् ७ मद्यमांसघतादीनां विकयो रसवाणिज्यम् ८ यस्य भक्षणात् प्राणधाती भ्रियते तद्विनं तस्य विकयो विषवाणिज्यम् ९ द्विपदचतुष्पदा-	

चातु॰	समालेाचनीयाः गुर्वादीनां समक्षं तेषां मिथ्या दुष्कृतं वाच्यं । तत्र साधूनां चरणसप्तति (७०) करणसप्तति (७०) मिलनात चत्वास्शिंदाधिक इात (१४०) मतीचारा भवन्ति । ते च ग्रंथगोरवभयात्र लिखिताः । आवकाणान्तु चतुर्विंशत्यधिक शत (१२४) मती-		व्यार्े
11 88 1	चाराः सन्ति ते च संक्षेपतो दर्श्यन्ते "पणसंलेहण (१) पन्नरसकम्म (१५, २०) नाणाइ अडयज्ञेयं । वारस तव (१२, ५६) विरियति गं ३, ५४ पणसम्म (५, ६४) वयण पत्तेयं	A A	
	(६०, १२४) ॥ १ ॥ " व्याख्या । संलेखनायाः पञ्चातीचारास्तथाहि । अत्र इतस्तप प्रभावादहं मनुष्यो राजादि भूयासमिति इद्द लोकाशंसा १ इतो अनुष्ठानात्परलोके देवो भूयास		
	मिति च इहलोकाशंसा २ कृतानशनोहं लोके प्रज्योस्मि अतश्चिरं जीयासमिति जीविता शंसा ३ अप्रज्यत्वाद् व्याधि पीडितत्वात् शीघ्रं म्रियेचेद्ररमिति प्रार्थनं मरणाशंसा ४ रूपं शब्दश्चकामौ सौगंध्यरसस्पर्शाभागास्ते मम प्रशस्ता भूयाखरिति कामभोगा		11 88 11

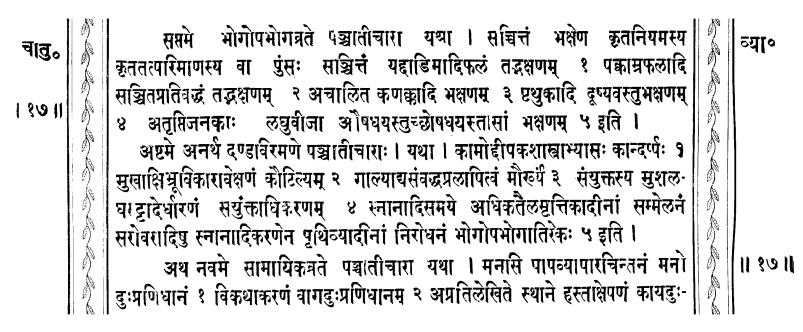
	दीनां विकयः केशवाणिज्यम् १० तिलेक्ष्वादीनां यन्त्रपीडनम् पीडनकर्म ११ वृषभादीनां वृषणकर्णादिच्छेदनं लाञ्छनकर्म १२ क्षेत्रादौ वन्हेर्ज्वालनम् दवदानं १३ गोधूम कर्क-	
	टचादीनां कर्षणार्थं सुरो ऱ्हदादि ज्ञोषणं शोषणकर्म १४ असत्यो दुश्चरित्राः दास्यादय-	A
ß	स्तासां पालनमसतीपोषणम् १५ इति ।	
ß	अथ ज्ञानस्याष्टावतीचाराः । तद्यथा । अक्वालवेलायां निषिद्वदिने बा श्रुताध्ययनम्	
ß	१ उरोर्ज्ञानस्य ज्ञानोपकरणानां पुस्तकादीनां बा पादादि संघट्टनेनावमानो २ तथा एतेषामेव	
ß	सम्मानादित्यागः ३ उपधान योगादिविना श्चताध्ययनम् ४ यस्य मुखाच्छुतमधीतं तस्य	S S
	ग्रिंगोम उपलपनम् ५ देववन्दनप्रतिकमणादौ शुद्धाक्षराणाम पठनम् ६ तत्रैव शुद्धार्थापठनम् ।	A A
ß	७ तत्रैवाशुद्धयोः सत्रार्थयोः पठनम् ८ इति ।	
	दर्शनस्याष्टौ अतीचारास्तथाहि । देवग्ररुधर्मविषये शङ्काकरणम् ९ सर्वाण्येव	

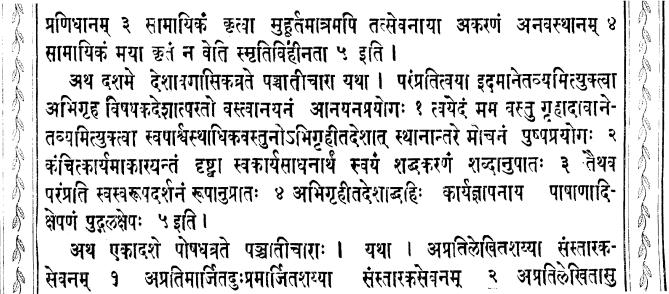
	मलमलिन वपुषः साधून् दृष्ट्वा ज्रुयुप्साकरणं विचिकित्सेति । मिथ्यादृष्टीनां प्रशंसा करणं कुलिंगीप्रशंसा ४ मिथ्यादृष्टिभिस्सह पारिचयः कुलिंगी संस्तवः ५	6)
Solo B B B B	अथ द्वादशवतानां षडतीचारा उच्यन्ते । तत्र प्रथमं स्थूलप्राणतिपातविरमणव्रते पञ्चातीचारा स्तद्यथा । निर्दयतया कशाादीभिः पश्वादिताडनं वधः १ रज्वादिभिस्तान् गाढं	
A A	बन्धनं वंधः। २ शस्त्रादिना तेषां कर्णवृषणादिच्छेदनम् छविच्छेदः, छविः शरीरं तस्य छेदः इति ब्युत्पत्तेः ३ गोवृषभादीनां स्कन्धे सामर्थ्यातिस्किभारारोपणमतिभारः ४ चवर्णवेलासु	Nº Nº
D'	वृषभादिभ्यो अन्नजलघासाद्यदानं भक्तपानव्यवच्छेदः ५ अथ द्वितीये स्थूलम्हषावाद विरमणब्रते पठचातीचारास्तद्यथा । " त्वं चौरस्त्वं जार "	
A A	इति परं प्रति अविचार्य भाषणं सहसाभ्याख्यानम् १ एकान्तेस्थितान कानापि विलोक्य एते राजविरुद्धं चिन्तयन्तीति प्रकाशनम् रहोभ्याख्यानम् २ विश्वासिभिः स्वदारमित्रबन्धु-	

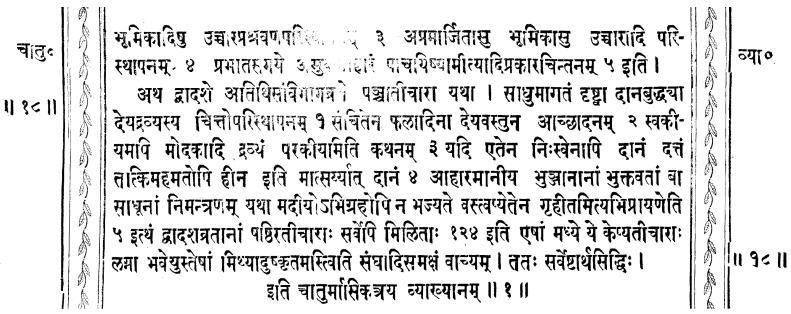
বাত্ত০	भिर्यतप्रच्छन्नं कथितं तदन्येंषामग्रे प्रकाशनं स्वदारमन्त्रमेदः २ कष्टेन पतितस्य कस्यचित पृच्छतो अलीकमीदृशं वदेरित्यादि शिक्षणं मुषोपदेशः ४ कृटलेखश्च प्रतीतः ५ इति ।	व्या०
119511	अथ स्थूल अदत्तादान विरम्णव्रते पञ्चातीचारास्तद्यथा। चौराहृतवस्तुयहणं स्तेनाहृतम् १ चौराणां संवलादिदानेन साहाय्यकरणं स्तेनप्रयोगः २ घृतादौ तादृशवस्तुनो वसादे- स्तम्मेलनम् तत्प्रतिरूपक्षेपः ३ विरोधि राज्ये द्रव्यलाभाय वस्तुविक्रयार्थगमनं विरुद्धगमनम् ४ लोकप्रसिद्धतुल्जामानयोर्न्यूनाधिककरणं ऋटतुला कृटमानम् ५ इति । अधस्थूलमेथुन विरमणव्रते पञ्चातीचाराः यथा । वंश्यायां विधबायां कन्यायां	
	वा गमन अपरिग्रहागमनम् १ भाटकदानेन स्तोककालं यावत् आत्मीयकृतायां गमनं इत्वरीगमनम् २ अंगं स्त्रीपुरुष चिन्हं तदन्यानि अनंगादीनि कुचोरुवदनादीनि तेषु रमणं	8 11 94 1

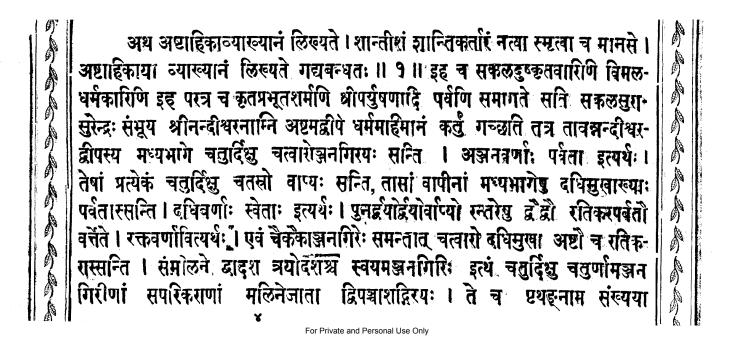
	गाढाभिलापरतीब्रानुरागः ५ इति अय स्थूलपरिग्रह परिमाणवते पञ्चातीचारा यथा । गणिम (१) धरिम (२) भैय (३) परिच्छेचे (४) ति चतुर्विधस्य धनस्य शालिगोधूमादेस्समघेंसत्योंकारा- दिनास्वीकृत्य नियमावधिंयावत्तत्रैव धानिनोयहे व्यवस्थापनम् १ क्षेत्र वास्तुमध्यवर्ति- वृत्यादि दूरीकरणेन एकीकरणं २ पूर्णेवधौ गृहीष्यामीति बुद्धचा स्वर्णरूप्यादेर्भार्यादिभ्यो- दानम् ३ द्रुप्यस्य स्थाल्यादेश्च दशकादितः पञ्चकादि करणम् ४ पूर्वं सामान्यतो नियमं विधाय पश्चात्सगर्भयोर्द्धिपदचतुष्पदयोर्ग्रहणम् ५ इति ।	a a a a a a a a
A A A A A		

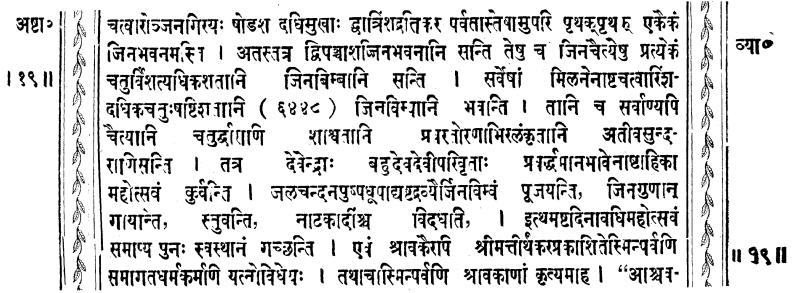

	कृषायरोधः कर्तव्यः श्राव हैः शुभाचारैः । सामायिकजिनप्रजातपोविधानादि कृत्य	
6	परेः ॥१॥" तत्राश्रवाः पञ्च । तेचामी । प्राणातिपात १ म्वषावाद २ अदत्तादान ३ मेथुन ४	
	परियह स्तेषां रोधो निरोधः । अर्थात त्यागः क्तेंच्यः । एतावता प्रथमं द्वीन्द्रियादयोयेत्र	
A A	सजीवास्तेषां विरोधना श्रावकैर्वज्या । सर्वदानेष्वभयदानमेव श्रेष्ठम् यदुक्तं सूत्रकृदंगे	
	"दाणाणिसिइमभयं पयाणमिति"अन्यत्राप्युक्तञ्च। दीयते म्रियमाणस्य कोटि जीवितमेव ब।।	
B	धनकोटिं न गृह्वीयात्सवों जीवितुमिच्छाति॥१॥ आपि च। यो दद्यात् काञ्चनं मेरुं कृत्स्नामापू	
A	वसुन्धर्गं। एकस्य जीवनं दद्यान्नास्ति तुर्ल्पं तयोः फलम् ॥२॥ अतोभयदानप्राधान्यरूथापनार्थं	
A	कथानकमुच्यते । तथा हि ।	
	वसन्तपुरे आरिन्दमनो नामराजासीत् तस्य पञ्चपत्न्यस्तासु चैकादुर्भ-	
9	गाश्चतस्रश्च राज्ञोत्यन्तवछभा आसन् । एकदा चतुर्वधूसमेतो राजा प्रासाद-	

अष्टा॰	गवाक्षस्थो नानाविधकडिाविलासं ऊर्वाणस्तिष्ठतिस्म । तस्मिनेवावसरे एकश्रौरौ राज- मार्गेण नीयमानो सपरनीकेन तत्रस्थितवता राज्ञा दृष्टः । स च कीदृशश्रौरः कंठन्यस्तरक्त	व्या•
11 २०11	करवीरमालो रक्तवस्त्रपरिधानो रक्तचन्दनानुलिप्तगात्रः पुरस्ताद्वादितर्डिडिमादिवाद्यः इत्येवंविधं विविधविडम्बनादिमिर्विडंब्यमानं तं चौरं दृष्ट्वा पत्नीभिः प्रष्टं किमकार्यमनेना- कारीति । तच्छुत्वैकेन राजपुरुषणोक्तं परदव्यापहरणमनेन ऋतमिति । ततः संजात ऋपयकया	
R R	राजपत्न्या राजा प्रार्थितःयत् स्वामिन् ! यो पुरा भवता मह्यं वरः प्रदत्तस्तदधुना सम्पाद्यताम् । येनाहमस्य चौरस्यैकदिनमुपकारं करोमि राजा तदाकर्ण्य तद्यचोङ्गीकृतवान् । ततस्तया	
	स चारःमाचायत्वा विनक्यावादावववस्तालकारमाजनादामः सरकृतः । तता द्वितायया द्वितीयदिनं तथैव राजा संप्रार्थ्य रूप्यकलक्षव्ययेन सत्कृतस्तृतीयया तृतीयदिनं कोटि रूप्यकैः चतुर्थ्यां च बहुसत्कारादिभिः चतुर्थ दिनस्तस्य चौरस्यातिवाहितः एवं राज्ञाम	11 20 11

	श्चौरस्यातिवाहितेषु दिनचतुष्ठयेषु पञ्चमदिने सा दुर्भगा राज्ञी राज्ञः समीपमागत्वो वाच स्वामिन् ! मम दुर्भगाया उपरि भवदीया एतादृशी छपा नास्ति तेन मया कदापि	
A		
ß	भवन्तो न याचिता अधुनास्य चौरस्य प्राणदानुं मया याच्यते । राजा तदीनव्चः	A
Ø	श्चत्वा ऋपया तं चौरं तस्यै प्रादात् । अनया च तं चौरं स्वगृहे आनीय सामान्यभोज्येन	A
	भोज्यित्वा कश्रितं मया ्तुभ्यं जीवनं प्रदत्तमतः पुनश्रौर्यं मा कार्षीः इदानीं स्वगृहं	A
β	गच्छेत्युक्त्वा सुमोच । चौरोपि तां बहुमानयानः स्वगृहमगच्छत् अस्यैतादृर्शी लीलां दृष्ट्वा	
S S	सपत्नीभिस्हासूयं इसितं उक्तब नास्य वया किबिरछलकारि कृतं इति तासां परस्परं	
	बहूपकारविषये बिवादे जाते राज्ञा स एव चौर स्समाहूय पृष्टः । अहो आसु पञ्चसु कया तव	A
	बहूपकारः कृत इति ब्रुहि तच्छुत्वा चौरेणोक्तं भो महाराज ! चतुरो दिनान्यावन्मया	
1 p	मरणभयभौतेन आभिः राज्ञीभिः प्रदत्तमपि स्नानपानादिकं नाज्ञायि अद्य	

স্তাণ	र पञ्चमेन्हि अस्याः पत्रम्या राज्ञाः मुखादभयदानाकर्ण्य परमसुखमनुभूयते अत एतस्या	d'	व्या०
२१ ॥	र्व उपकार एव सर्वतो महान् । इति तस्य वचः श्रुत्वा सर्वेर्स्सा प्रशंसिता । अतः सर्वदाने- बिभयदानमेव अष्ट्रमिति ज्ञापितम् । इति दृष्टान्तः ।		
	अस्मिन्यवेणि सुश्रावकेग खंडन पेषणवस्त्रक्षालनादि कृत्यस्त्याज्यः । तैलिकलो-	A A	
	ह कारभाष्ट्रकमकादिषु वाचा धनव्यय न चारभा निवारणायः । स्वराक्त्या बाद्मा क्षणश्चकार्यः । ग्रानमध्ये चैतादृशी घोषणाकार्या यत् येन केनापि प्रकारेण जीवरक्षा कार्या ।- द्वितीयाश्चत्रपरित्यागे मुषावचनमत्र पर्वणि न वक्तव्यम् । गालिप्रदानादि कठोरवाणी	A A	
	🕅 आपि न भाष्या सर्वथा वाक्शुद्धिः कार्या । तृतीयाश्रवपरित्यागे परधनग्रहणं वर्जनीयम्	D A	
	ि द्वयस्य हि जन्तूनां प्राणरूपत्वात्तदपहरणे मरणरूपकष्टहेतुत्वात् । चतुर्थाश्रवपरित्यागेत्रपर्वणि ब्रह्मचर्य्यधारणम्। स्त्रीसङ्गमादिकं वर्ज्यमित्यर्थः । पञ्चमाश्रवपरित्यागे धनधान्यादिनवविधप-		11 28 11

Show a share	रिग्रहस्य प्रमाणःकार्यः । अर्थादवरिमिता तृष्णा न कार्येति भावः। अथ च एनरास्मिन्पर्वाणे कषायरोधः कर्तव्यः कषायाश्चरवारः ते च कोधमानमायालोभारूयास्तेषां परित्यागो विधेयः तत्र हेतुः । कोधोदय कल्ठहोत्पचिश्चिरन्तनप्रीतिनाशश्चेति । मानोदयेविनयनाश- स्तथाचानेन ध्यानिनामपि मुनीनां केवलावाप्तावन्तरायः स्वात् राजार्षवाहुवलवत् । एवं मायोदये लोभोदये चापि बहवा दोषा उत्पद्यन्ते । अतश्चरत्वार एवमेकषाया- स्त्याज्या । उक्तञ्च "कोहो पीइ पणासेई माणो विणयनासणो । माया मित्ता- णिनासेई लोहो सब्ज्वीबगासुउ" (१) तस्मात् श्चभाचारेः श्रावकैराश्चवरुषाय- रोधः कर्तव्य इत्युक्तं । अथ पुनरस्मिन्वर्वाणे यत्कर्तव्यं तदेव श्चवक्रवि- रोषणद्वागह् । कीद्देशेः श्रावकैः सामायिक्रजिनप्रजातपेरिधानादिक्तःयपरेः,	うちょうとうとうとうとうとう
	शेषणद्वागह । कोंद्रेशः श्रावकः सामायिकाजनपूजातपाविधानादिकृत्यपरः, सामायिकत्र जिनपूजा च तपश्च सामायिक जिनपूजातपांसि तेषां विधानं करणं	

अष्टा ०	तदादोनि तत्प्रभृतीनि यानि कृत्यानि कार्याणि तेषु तत्वेशैरियर्थः । एतावता च पर्वाणे 🖗 सुआवकैः सामायिकंकार्यम् '। तस्य स्वरूपं यथा । ''समतामर्वभूतेषु संयमः शुभ-	व्या०
11 33 11	भावना । आईरोद्रपरित्यागस्तद्धिसामायिकं व्रतम् । "''दिवसेदिवसे लरकं देह सुव- 🥂	
₩ ₩	णस्स खंडियं रागो । रागो पुणसामाइय करैइ न पहुप्य एत्तस्स'' २ आदिपदात्पोषधं कार्यं । 🤌	
() ^a	पौषधफलं यथोक्तं ''पोसहियसुहे भावे असुहाय खंग्रेइ न त्थिसन्देहो । विंदुइनेरतिारियगइ 🧳	
	पोसह विहि अप्य मत्तेणं" ॥ १ ॥ तत्करणसामर्थ्याभावे । आस्मन्पर्वणि सुश्रावकैरजिनानां	
L OT	🛛 द्रव्यप्रजा भावपूजा बा कर्तव्या । पूजाफलामिदं । ''सयंप मझ्झणे पुन्नं सहरूसञ्च विले- 🖉	
ß	वणे । सहस्ताहास्तियामाला अणन्तं गीयवाइये ॥ १ ॥ " मनोवाकायशुद्धचा च पर्वणि 🕅	
1 A	पूजासानादिकं विधेयं यदुक्तं। ''एहवणचगेहिं यउमच्छ वच्छ पडिहार गेहिं। केवलियं 🍐	
	पलियं कुस्सगोहिय जिणस्स भविझ्झासिद्धत्तं " ॥ १ ॥ द्रव्यप्रजासामग्र्याभावे भावप्रजेव 💧	॥ ૨૨ ॥
		, .

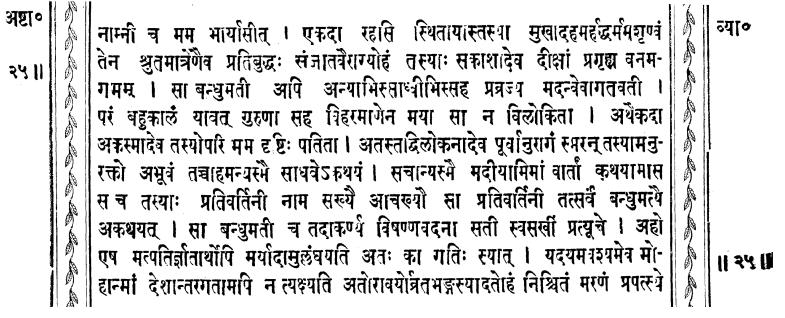
S CO CO CO CO CO CO	कर्तव्या। साचेत्थं । श्रीजिनगृहं गत्वा शुद्धभावेन भगवद्दर्शनं कार्यम् । भगवन्मुद्रां विळोक्य तहुणगणरुमरणं विधेयम् । तत्फुलं यथा । ''दर्शनाहुरितध्वंसी वन्दनाद्वाञ्छि तप्रदः । पूजनात्पूरकश्रीणां जिनः साक्षात् सुरहुमः " ॥ १ ॥ पुनः श्रीजिनदर्शनादेव बहूनां भव्यानां बोधिबीजावाप्तिर्भवत्यार्द्रक्रमारवत् । तद्वृत्तान्तो यथा । अस्य भरतक्षेत्रस्य समुद्रतीरे अद्रको नाम यवनदेशोस्ति, तत्रार्द्रक्रनाम नगरं तस्या- दकोनाम राजासीत् । तस्य राज्ञ आर्द्रक नाम्नी पट्टराज्ञी तयोरार्द्रक्रमार्ये नाम धन्नो बसूव । स च राजकुमारः ऋमेण संप्राप्तयौवनः स्वेच्छया मनोज्ञान् मोगान् सुझानः सुखेन तिष्ठ- तिस्म । तस्य चार्द्रकराज्ञः श्रेणकनाम्तेः कस्यचिद्राज्ञः सद्द परम्परागता परमा प्रीतिरासीत् प्रकृता श्रेणिकनपः प्रचरं प्राप्ततं प्रयणीकत्य आर्दराजनममीपे स्वामात्यं प्रेषीत । स चामा-	うちょうやくちょう
S A L	ातरमा तर्प पादकराइः अगकनान्गः करपापदाइः सर्वे परम्पसगता करना आततत्तत्त एकदा श्रोणिकनृपः प्रचुरं प्राभृतं प्रग्रणीकृत्य आर्द्रराजसमीपे स्वामात्यं प्रैषीत् । स चामा त्योपि कियद्रिर्दिनैस्तत्र गतः । आद्रकन्रपेण बहुमानपुरस्सरं सम्भापितरसत्कृतश्च !	

avii Jaili Alauliai	la riciliula		iarya onin Ka	illassayarsun Gyanina
्षा०	A A	तान्खपनीतानि प्राभृतानि राजाये समर्प्य तदनुज्ञातः प्रत्याजगाम् । आर्द्रकस्तंप्रत्यागतं		्व्याव्य
२३ ॥	A A	दृष्ट्वा पप्रच्छ भो मंत्रिन ! मद्वंधोः श्रेणिकस्य क्रशलं वर्तते तच्छुत्वा तेन सर्वं तत्रत्यकुशल- वृत्तादिकं निवेदितं । तदाकर्ण्य राज्ञो मनसि परमानन्दो जातः । आर्द्रककुमारस्तस्मिन्न ग्र-		
	5	वसरे तत्रीस्थत एतदृष्ट्वा पितरं पत्रच्छ भो त त ! कः सः श्रेणिको येन सह भवतामेतादृज्ञी श्रीतिर्वर्तते । राजा प्रोवाच, पुत्र ! स श्रेणिको मगधदेशाधिपतिरस्ति तत्कुलेन सहारमाकं		
	A	पारम्यर्थागता प्रीतिरस्ति । एतत्पितृवचः श्चत्वा जाताब्हादेन छमारेण मन्त्रिणः प्रत्युक्तं भो मंत्रिन् ! तस्य अणिकस्य सर्वग्रणोपेतः कश्चित्धुत्रोप्यस्ति किं? येन सहाहमपि मैत्री		
		डर्यासं । मन्त्रिणोक्तं भण्वन् ! तस्याभयक्रमारनामा सर्वकलानिधिर्बुद्धिसम्पन्नो महादानी नृपर्नातिदक्षः कृतज्ञो सकल्लशास्त्र गरदश्या राजकुमारोस्ति, किं बहुना ते केपि जगति गुणा		11 ~~ 18
	A A	एव न सन्ति ये अभयकुमारे न निवसन्ति । एवं मन्त्रिमुखतो अभयकुमारगुणान्		II ર ર્ II

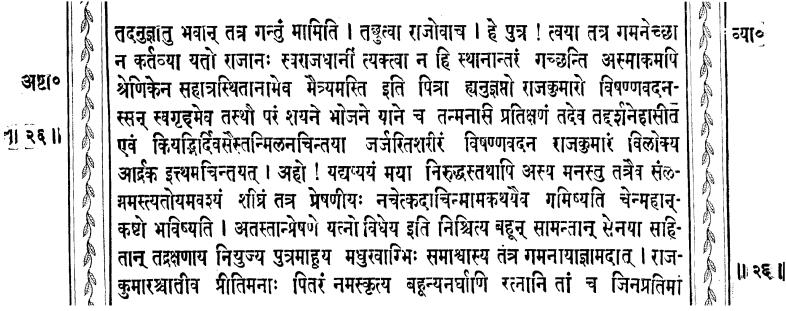
o so o o o o o o o	श्रुत्वाईक्रमारः पितुराज्ञां समादाय तेन सहमैत्रीकर्तुं समिच्छत् । अथ कियता कालेना- न्यदासवाईकः प्रवरमोक्तिकादीनि प्राभृतानि स्वमन्त्रिद्वारा तदन्तिके प्रेषयितुं विचार- यामास । तद् ज्ञात्वा आर्द्वक्रुमारोप्यनेकानिविद्युममौक्तिकादीन्यनुप वस्तूनिसमादाय स्वाभिप्रायकथनपूर्वकं तानि वस्तूनि अभयकुमाराय तद्धरने प्रयच्छत् । मन्त्री च तानि सर्वाणि वस्तून्यादाय राजाज्ञप्तो मगधदेशं जगाम । गत्वा च कियाद्विदिने राजग्रहपासाद्य तत्सर्वं श्रोणिकायन्यवेदयत् राजकुमारप्रेषिनंप्राभृतं त्वभयकुमारप्रासादे गत्वा तदुक्तं सर्वं निवेद्य प्रयच्छत् । अथ जिनज्ञासनक्वराठोभयकु गारःश्वत्वा तत्संदेशं मनसि एव- मचियन्तयत् यदयं राजकुमारो विधर्मी तथापि सदाचारसम्पन्नो विचारवांश्व दृश्यते अथ चेत्राणी प्रतिभावि यदयं विधर्मी तथापि सदाचारसम्पन्नो विचारवांश्व दृश्यते अथ	
	मचियन्तयत् यदयं राजकुमारो विधर्मी तथापि सदाचारसम्पन्नो विचारवांश्च दृश्यते अथ चेदमपि प्रतिभाति यदयं विराधितश्रामण्यत्वादनार्येषु जातोस्ति परं स महात्मा· नियमादासन्नभव्यो दृश्यते । यतो अभव्यरूरभव्यानान्तु मया सह कदापिमैत्र्यभिरूापो	8

ন্তাত	0	न भवेत् । अतः अनेन सह भेत्री जिलावावश्यमेनं जिनधर्मानुयायिनं विधास्य इति । तत्र चायसुपायोस्ति प्राभृतछलेन वरसमीपेऽईप्रातीमां स्वर्णभर्यी रत्नाभरणभूषितां	व्य ि
<u>11</u> 88 11		प्रविष्यामिचे नदर्शनाद्यदितस्य जातिस्मरणज्ञानोत्यत्तिर्भवेत्तर्हि सकलेष्टसिद्धिः । इति मनासे दृढं निश्चित्य छत्रचामरसिंहासनादिविराजितां रत्नमर्यी मनोहरां प्रथम-	
		जिनेन्द्रप्रतिमां पेटिकामध्ये निधाय तत्पुरतो ध्रपदीपगंधमाल्यादीनि प्रजोपवरणानि च संस्थाप्य द्वारं पिधाय राजमुद्रादिभिस्तां पेटिकां मुद्रयित्वा तमेव मन्त्रिणमाहूय	
		पेटिकांदत्वाेवाच मंत्रिन् पेटिकैषा राजकुमाराय दातव्या परन्त्वेवं वाच्यं यदेषा मंज्रुषा त्वया स्वयमेवैकान्तप्रदेशे स्थित्वोन्छद्रया यथान्यः कोपि न पश्येदिति । अस्या-	
		चान्तर्गतवस्तु च स्वयमेव विलोकनीयम्, अन्यस्य कस्यचित्र दर्शयितव्यम् मन्त्री तित्संवमाकर्ण्य तथेत्युक्त्वा सर्वाणि वस्तून्यादाय स्वदेशंजगाम । अथ कियद्विर्दिवसेस्त-	3 8

A	त्रागत्य श्रेणिकप्रहितं प्राभृतं कुशलहत्तकथनपूर्वकं राज्ञे प्रयच्छत् । ताञ्च मञ्जूषां	
	राजकमारसन्देशकथनपूर्वकां तस्में आईककुमाराय प्रादात् ततस्तच्छुःवाईककुमारस्तत्क-	
ß	थनानुसारेणैकान्ते तां नीखा मंजूषामुद्घाटयामास। अथ तस्यां तमर युद्योतकारिणीं	
A	रत्नमर्यी राजकुमारप्रहितां तां ऋषमदेवप्रतिपां दृष्ट्वा स्वचेत्रस्यचिन्तयत् । अहो ! कि-	Ø I
A	मिदं किञ्चिद्वुपमं देहाभरणमिदं प्रतिभाति तर्हि मुर्धि आरोपां यद्रा कण्ठे हृद-	N
A	यदेशे च धार्थ्यम् । अन्यत्र वा कुत्राचिदारोप्यम् कापीदं त दृष्टपर्वमिव मां प्रतिभासते	Ø F
	परं स्मृतिपथं नैवायाति छत्र कदा दृष्टमिति । इत्यमत्यर्थं चिन्तयानस्य राजकुमारस्य	AT AN
	जातिस्मरणजनिता मूर्च्छा समजनिष्ट, ततो मुहूर्तमात्रेणैवोत्पन्नजातिस्मरणः स कुमार-	
		A
	y	6 1

यतो र र गमन्तरा न हि धर्मरक्षा इत्ये व सुक्तवा मरणे कृतनिश्च या सा साध्वी शुद्ध भा- वनयानशनं कृत्वा दुस्त्य जानपि प्राणांस्यक्त्वां देवत्वं प्राप्तवती । अथ कियद्विदिवसे रहमपि ईदृग्भावनया तां मृतां श्चता चिन्तयं । अहो सा महानुभावा तु व्रतभंगभयादेव मदर्थे मृ ा अतोहमपि प्राणांस्यक्ष्ये यतो मम वत्तभंगो जात इति निश्चित्त्यानशनं विधाय जीवनमत्यजं । किन्जु व्रतभङ्गप्रभावादद्यानार्थदेशे विधार्मिणां कुले चोत्पन्नोर्रिम । सांप्रतं यो मे प्रतिबोधकः स एव वन्धुरस एव गुरुरस्ति भाग्यवशादीहशः संगमः प्राप्तः, अतस्तं हष्टुं वल्वती समीहा वर्तते परं नृपाज्ञां विना तत्र गमनं न श्रेयस्करं अतः पितरमनुज्ञा- प्याभयक्रुमारदेशं गमिष्यामि यत्र स मम गुरुरूपो वान्धवस्तिष्ठति । इति मनोरथं कुर्वन् भक्त्या तामईतः प्रतिनामनुदिनं प्रजयन् दिनान्यतिवाहयति रम । एकदा कुमारो पितु- रसमीपं गत्या प्रणिपत्योवाच हे तात । स्वमित्रमभयकुमारं द्रष्टुं तत्र गमने अतीवोत्कंग्रास्ति
--

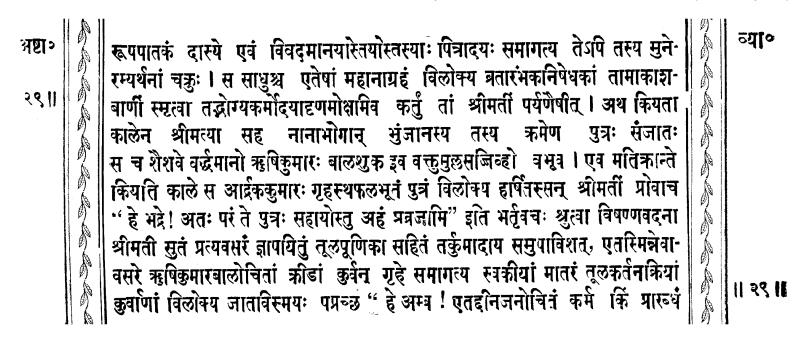
ちちちちちちちちち	पेटिकादौ निधाय तां पेटीं स्वास्मिन्नेवाश्वे स्थापयित्वा पञ्चशतैस्सामन्तैः परिवृतस्त्वयमश्व- मारुह्य मगधदेशं प्राते जगाम । ते चाङ्गरक्षकाः राज्ञा समादिष्टाः सर्वतो भावेन तद्रक्षां चक्रुः । कदापि तत्पार्श्वं न त्यजन्ति स्म । अथेकस्मिन् दिने मार्गे गच्छन् राजकुमारः अश्वं वाहयन् पार्श्वरक्षेभ्यः पुरुषेभ्यो किंचिदग्रे ानिःसृत्य गच्छतिस्म ततः कियति दूरवर्तिनि वनान्तरे अश्वं त्वरितगतिं विधाय झटित्यभयकुमारसधीपे गत्वा तं नमस्कृत्य तां प्रतिमां च दर्शयिखा तेनाज्ञप्तस्तूर्णं वनान्तरमगमत् । अथातिक्रान्तेषु बहुषु देशेषु एकस्मिन् सघने वने सप्तक्षेत्र्यां गत्तं खनित्वा तत्सर्वं धनादिकं तस्मिन्निधाय खयं यतिलिङ्गं छत्वा यावत् सामायि- कमुचारायितुमारेमे तावदाकाशस्थितया कयाचित् देवतया उच्चेरित्धं प्रोक्तं, '' हे महामाग ! यद्यपि त्वं महासत्वस्तथापि सांप्रतं दीक्षां मा धेहि यतो अद्यापि ते भोगफलरूपं कर्म शेषमस्ति अतस्तद्भुक्त्वा कालान्तरे वतं गृण्हीयाः यतो भोग्यं कर्म तीर्थंछत्तामप्यवश्यं भोक्त्र्या । तमायत्ते प्रतानान्तरे वतं गृण्हीयाः यतो भोग्यं कर्म तीर्थंछत्तामप्यवश्यं	
A A	रोषमास्त अतस्तक्षमत्वा कालान्तर वृत रुण्हायाः यता माण्य कन तायुरुतामण्यप्रय भोक्तव्यम्। तस्मात हे महात्मन्! अनेन दीक्षाग्रहणरूपाग्रहेणालं यतो रृद्धीतमपि दीक्षा-	

	11 11 12 11
अष्टा॰ 🥻	वतं देववशात्त्वं त्यक्ष्यते तर्हि तेन भोजनेन किं ? यदुक्तमपि वम्यते । " इत्थं बहुधा तया
	देववाण्या निषेधितोध्याईकुमारः स्वपौरुषमंगीकृत्य देवीवाचमनादृत्य स्वयं दीक्षामाददे । 🕅
२७॥	अथ च स मुनिवेषधक् राजकुमारस्तीक्ष्णं वर्तं पालयन भूमण्डले पर्यटत् । अधैकदा वस-
ß	न्तपुरनाम्ति नगरे समागत्य तंत्रैव कर्सिमश्चिद्देवमन्दिरसमीपि कायोत्सर्गार्थं तस्थे । 🥂
A I	अस्मिन्नेव नगरे देवदत्तो नाम कश्चित् श्रेष्ठी आसीत् तस्य च धनवती नामातीव 🛛
	सुन्दरी भार्या अनयोर्दम्पत्योरेका श्रीमती नाम काचिद्रपलावण्यसुक्ता कुमारिका बभूव । 🧖
A	या प्राग्भवे अस्य राजकुमारस्य वंधुमती। नाम भार्यासीत् सैव देवलेकात्पुनः 🧖
	मर्त्यलोकमुपागत्य श्रीमतीरूपेण अस्य श्रेष्ठिनः गृहे समुत्पन्ना । अथ सा 🤌
	कुमारिका धात्रीभिलोंलमाना ऋमेण संजातयोवना सखीभिः परिवृता तस्मिन्नेव देवमन्दिर-
	समीपे कीडार्थमागत्य विहरतिस्म, एवं कीडांकुर्वत्यस्तास्सर्वा एव कन्याः दर्शनार्थमाया-
(<i>V</i>)	

6 6 6 6 6 6 6	तान् पुरुषान् विलोक्य जातहच्छयाः परस्परं प्रोचुः यदद्य सर्वा एव यथेच्छं वरान वृण्उत इति मनसि परस्परं दृढीकृत्य ताभिर्यथारुचिवरा वृताः श्रीमत्याचोक्तं ''हे सख्यः ! मया तु अयं साधुर्वृतः यत्तपमि तिष्ठति." इत्युचारणसमकालमेव अतीव गर्जनपुरस्सर- स्तनयित्तुः रत्नान्यवर्षत् । एतदाश्चर्यं विलोक्य गर्जनाद्वीता सा श्रीमती तस्य मुनेः समीपमागत्य पाद्योरुपरि झटित्यलगत् । मुनिस्त्वेतदाश्चर्यं दृष्टा जातक्षोभ इत्थमचिन्त- यत् अहो अत्र तस्थुपोऽपि ममायमुपसर्गोभूत् यदसौ कुमारिका समायाता अतश्चात्र न स्थेयमिति विचिन्त्य तां पाद्योः संलग्नां कुमारिकां निर्भत्स्यान्यत्रागमत् । अथ तद्दे- शीयो राजा तत्र रत्नवृष्टिं श्रुत्वा तानि रत्नान्यादात्रं तत्रागत्य राजपुरुषेस्तद्धनं यावदेक- त्रयितु मारेभे तावदाकशवाणी अभवत् "राजन् ! एतद्दव्यं तु अस्ये कन्याये मया प्रदतं अतश्चेनं मा गृहाण "–राजा इति वचः श्रुत्वा तर्स्त्वं घनं कन्यापित्रे समर्प्य प्रतिगतः ।	
ß	अतत्र्यनं मा गृहाणंराजां इति वर्षः छत्वां तत्सव धनं कन्याापत्रं समप्य प्रतिगतः ।	

अष्टा०	अथ कालान्तरे देवदत्तश्रेष्ठी स्वक्रन्यकाविवाहार्थं यरेग्यं वरमाचिन्तयत् कन्यका च तदाकर्ण्य पितुः समीपमागत्य प्रोवाच ''भो तात ! मया तु देवमन्दिरसमीपे तपः क्र्वाणो यो महार्षेस्तस्मिन दिने वृतः स एव मम वरः नान्यस्य कस्यचिदपि तम्रते पाणिग्रहणं	व्याव्
	विधास्ये यतस्त्वयापि तद्वृष्टिधनग्रहणसमयेऽनुमोदित अतो मामन्यस्मै दातुं नाईसि उक्तं च। " सकृजल्पन्ति राजानः सकृजल्पन्ति साधवः। सकृत्कन्याः प्रदीयन्ते त्रीण्ये- तानि सकृत् सकृत्।" इति कन्यावचः समाकर्ण्य श्रेष्ठी तामृचे, हे पुत्रिके ! तत्तु मयापि स्मृतं परं स तु स्वच्छन्दगतिविरक्तो यति रस्ति अतो नेकत्रावातिष्ठते अतस्तस्य प्राप्तिस्तु दुष्करा, न जाने इतः छत्र गतः पुनरायास्यति न वा आयास्यति चेदापि कयं ज्ञास्यति तस्य मनेष्मितं, यत्तस्य गृह्स्थेच्छा वर्त्तते आहोश्विन्नगोति। श्रीमत्योक्तं ।हे तात ! मया	11 2011

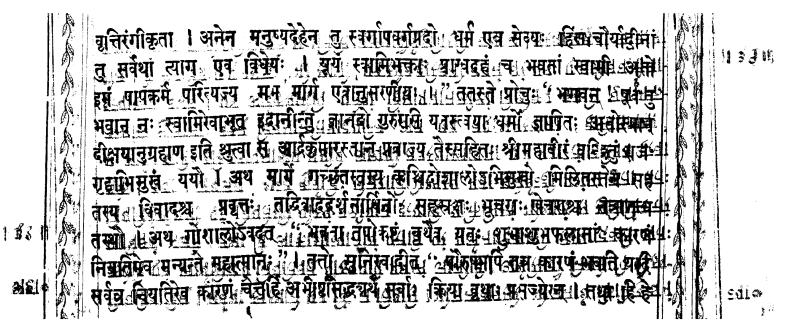
महति काले स एव महामुनिर्पथेच्छं पर्यटन् दिग्मान्त्या तत्रैवागतः तछक्षणैश्चतया चोपलक्षितश्च, श्रीमतिस्तु झटित्युत्थाय तचरणावभिवन्द्य बद्धाञ्जलिः सन् इदमूचे हे नाथ ! इदानीं महद्राग्यादेव भवद्दर्शनमुपलब्धं तस्मिन् दिने तत्र देवमन्दिरसमीपे यो मया वृतः स त्वमेवासि अतो महता कालेन दर्शनोत्सुकां मां मुग्धां त्यक्त्वा कुत्र यासि ? याद्दिन- तस्त्वमन्ताईतस्ताद्दनमारभ्य मया महता दुःखेन कालो गम्यते अतो मां मा परित्यजतु	Color	महति काले स एव महामुनिर्भथेच्छं पर्यटन् दिग्मान्त्या तत्रैवागतः तछक्षणैश्चतया चोपलक्षितश्च, श्रीमतिस्तु झटित्युत्थाय तचरणावभिवन्द्य बद्धाञ्जलिः सन् इदमूचे हे नाथ ! इदानीं महद्राग्यादेव भवद्दर्शनमुपल्रब्धं तस्मिन् दिने तत्र देवमन्दिरसमीपे यो मया वृतः स त्वमेवासि अतो महता कालेन दर्शनोत्सुकां मां मुग्धां त्यक्त्वा कुत्र यासि ? यदिन- तस्त्वमन्ताईतस्ताद्दनमारभ्य मया महता दुःखेन कालो गम्यते अतो मां मा परित्यजतु	
भवान् यदि चेदिदानीमपि मां विद्याय यास्यास चेदहामिमं देहं विसुच्य तुभ्यं स्त्रीहत्या-	1 A		

www.kobatirth.org

	सा तच्दुत्वा त्रोचे ! '' हे पुत्र तवपिता त्वां मां च सक्त्वा प्रव्रज्यार्थं गन्तुमना वर्तते अतः गते च तस्मिन पतिहीनाया मे एतत्तर्छरेव शरणं" इति श्चत्वा स बालको मन्मनाक्षरे- रुवाच हे अंब ! मा खेदमावह स कुत्र गमिष्यति अहं तं बच्चा रोत्स्ये कथं यास्यतीत्युक्त्वा तर्छमूत्रमादाय झटिति पितुः समीपमागत्य मूत्रेण तत्पादावेष्टयत् मुखेन च मातरमेवं जगाद मातः मा भेषीः असी मया तथा बद्धोस्ति यथा कथमपि न यास्याति । आर्द्रकुमार- स्तस्य बालस्यैतादृशं चाञ्चल्यं दृष्ट्वा मधुरां वाचं चाकर्ण्य जातस्तेद्दः पुलकिताङ्गो गद्गद- वाण्या तमुवाच हे पुत्र ! यावद्भिस्तन्तुभिस्त्वया मे पादौ बद्धौ तावत्येव वर्षाणि पुनर्गृहे तिष्ठामि अत्तस्तन्तुन् गणयित्वा बंधनानि मोचय, ततो गणिता द्वादशवंधा अभवन् ते ^न स द्वादशवर्षाणि पुनर्गार्ह्रस्थ्यमृत्यवाहयत् । अथातिकान्ते प्रतिज्ञाकाल्डे स वैराग्यप्नर्णमानसो	SS
O A A	स द्वादशवर्षाणि पुनगहिस्थ्यमत्यवाहयत् । अथातिकन्ति प्रतिज्ञाकाले स वैराग्यप्रणमानसां अर्द्रिक्रमारः रात्रेः पश्चिमे प्रहरे एवमचिन्तयत् अहो मया प्राग्भवे मनसैव व्रतं भन्नं तेनाह-	

अष्टा०	मनायर्रवं प्राप्तोरिम अस्मिअन्माने पुनर्वतं गृहीत्वा मुक्तवतों में का गतिर्भविष्यति । 🕅 व्य अत इदानीमपि प्रवन्यां गृहीत्वा तपसात्मानं शोधनमेव श्रेयाच इति मनसि निश्चित्य	ग्रु
11 30 11	पति इदानामाप प्रवज्या एहाता तपतात्माम रगयनमय जयाच हात मनात गायरम प्रतिःकाले श्रीमतीं स्वपत्नीं पुत्रं च संभाष्य तयोरनुमतिं गृहीत्वा साधुलिंगं समादाय निर्भय- स्हन् गृहान्निर्ययो । अथ कियता कालेन पृथिव्यां पर्यटन् राजगृहन् म्नि नगरस्यां तराले चौर्यवृत्तीं ऊर्वाणान् तानेव पञ्चशतमितान् स्वसामन्तान् ददर्श तैश्चाप्युपलक्षित्रो	
	पामरजीविका किमाहता" तैरुक्तं '' हे प्रभो ! अस्मान् वश्चायित्वा यदा लं पलायितस्तदा लजया नृपसमीपमगत्वैव तवान्वेषेणे लग्नाः सन्तौ पृथिव्यां श्रमन्तः स्वोदरपूर्तिविधायितीं कामपि जीविकामळमभाना अनया चौर्यवृत्येव जीवामः । सुनिस्तङ्खोवाच भवद्भिर्न	
		३०॥

Å

A

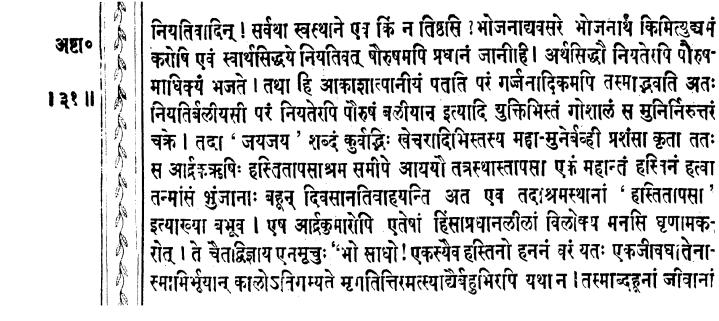
A

A

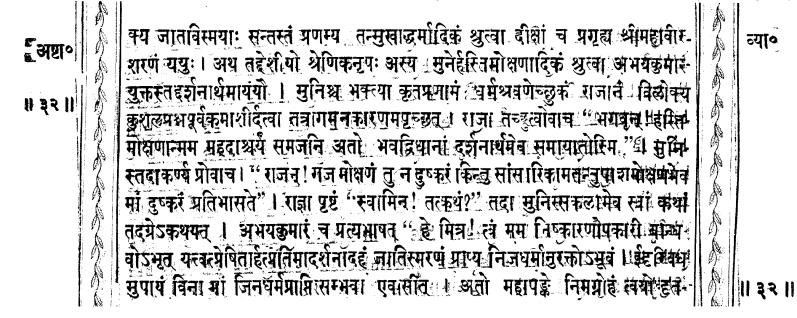
' हस्तितापसा '

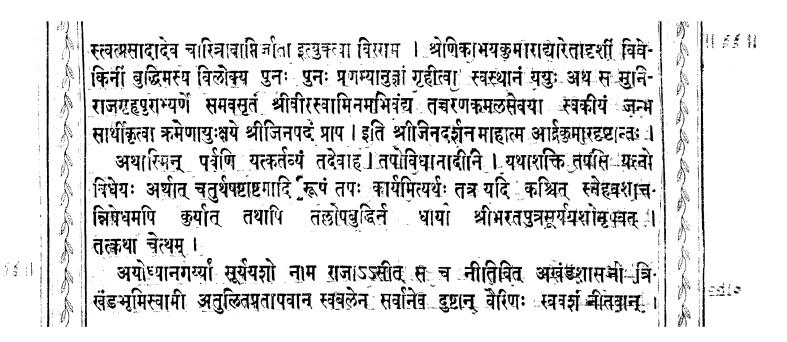
व्या •

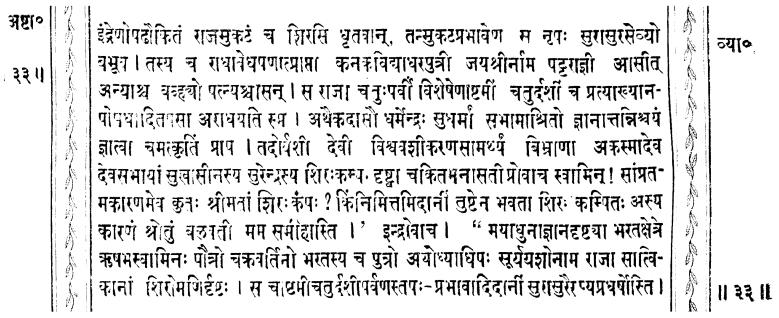
11 39 11

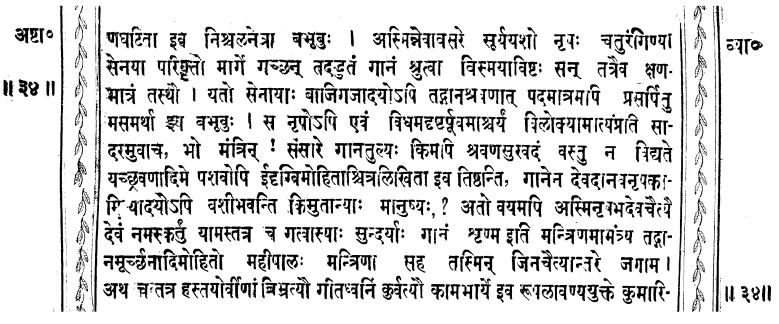
ちのちちちちちち	भक्षणाग्रे रोकजीवरयेव भक्षगं श्रेयान् बहुपापाभावात् " इत्युक्ता ते मिथ्याधर्मनिष्ठा- स्तपस्विनो एकं तत्र विचरन्तं महागजंमारणार्थं बबंधुर्यत्र च ग्रांवछावद्वरस्स गज आस्ते तेनैव मार्गेग आईकुमारोपि गच्छति स्म । अथ स हस्ती पंचरातशिष्ययुतं तमाईकुमारं मुनिं गच्छन्तं विलोक्य प्राणपरीप्तया यदा तच्छरणगमनायैच्छत्त तत्काल एव तस्य श्टंबलादयोवंधनाः स्वयमेव व्यर्शीर्यन् हस्ती च तचरणवन्दनार्थं झटिति प्राद्रवत्त् । ते तापसा अकस्मादेव तं हस्तिनं तस्य मुनेः समीपं धावमानं विलोक्य "हा ! एव मुनिईतो हतः, " इति ब्रुवाणास्तमन्वधावन् किन्तु स गजस्तत्समीपमागत्य नम्रीकृतकुम्भाभ्यां तत्त्पादावभिवन्दयत प्रनश्च स्वां श्रण्डां प्रसार्य पुनः पुनस्तचरणौ	あるようちょうよう

Service and	तस्य तपासे दृढनिष्ठां विलो∓य महीयान्ममाश्चयोंजातः । यदि सूर्यः प्र्वदिशम- तिक्रम्य पश्चिमायामभ्युदयेत् तथा च मेर्छ्यातैः कम्पेत् समुद्रो मर्यादां त्यजेत् कल्पवृक्षो वा निष्फल्लो भवेत् तथापि एषः कण्ठगतैः प्राणेरापि जिनाज्ञावत् स्वकृतं निश्चयं न त्यजति '— उर्वशी इत्थमिन्द्रवचः श्रुत्वा किंचिन्मनासि विचार्य प्रत्युत्तरमुवाच 'हे स्वामिन! युक्तज्ञस्त्वं भूत्वा मनुष्याणां निश्चयं किं श्टाघसे ! यः सप्त धानुनिष्पन्नशर्रारो अन्नजीवकः स देवोरेप्यचाल्यः इति कः अद्दधेत् मद्वानरसप्रूरेण केषां	
C. C. C	पिछाने प्रमुरारारी अन्तजीवर्युः से द्वरण्य पाल्वः इति कः अद्वत् महानरसहरण कर्ता विवेकप्रमुखा गुणा न विलयं यान्ति ? तत्र गत्वा तमवश्यं सद्यो व्रताद्भंशयिष्ये इति प्रतिज्ञां विधाय रंभया सहिता उर्वशी हस्तेन बीणां दधाना स्वर्गाद्धमिमवतराति स्म ।	
	आगत्य च अयोध्यानिकटवर्तिन्युद्याने श्रीऋषमदेवस्वामिनो मंदिरे मेहोत्त्पादकं रूपं कृत्वा गायति स्म । तद्गानमोहिताः पक्षिम्टगसर्पाद्या आपि आलेख्यलिखिता इव पाषा	

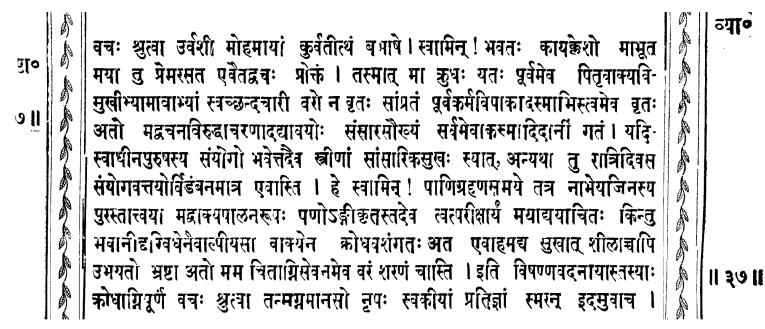
के विलोक्य तद्वक्वार्टभंगविमुक्तेर्भम् गणिर्विद्वहृदयो नृपरित्यमचिन्तय र । अहो एतयोरिद- मद्वतं रूपं वस्य भाग्यवतः भोगाय भविष्यति । इति मनसि मुहुर्मुहुर्ध्यायन जात हुच्छयः देवं प्रभम्य चैत्याद्वहिः समागत्य एतयोः कुमारिकयोः कुलादिकं ज्ञात्तुं मन्त्रिणं प्रेषयामास । सोपि राजाज्ञसस्तत्र पुनः गत्वा सधामधुरया वाचा इदमप्टच्छत्, हे कन्यके ! युवां के ! युवयोः पतिश्च कः ? किमर्थमिद्दागमनं कृतमिति सर्वं वदतात-इति तद्वचःश्चत्वा तयोरिका उवाच, भो राजमन्त्रिन् । आवां मणिच्वडनाम्रो विद्याधरस्य पुत्र्यो स्वः । आवा- ल्यादेवे गानवादनकलास्वेवादरवत्यो अभुव किन्तु क्रमेण प्राप्तयोवने वीक्ष्यास्मरिता वरान्वेषणार्थमनेकविष प्रयत्नं करोति परं न द्यद्यापि सदृशस्य वरस्य लाभः उम्प्राप्तः । अत एव स्वसंदंशं पतिमल्जभमाने अर्हचैत्यानां दर्शनवन्दनादिभिः स्वं जन्म सफलीकर्त्तुमिच्छरंयो अस्मिन् अयोध्यावार्तीनि ऋषभदेवचेत्थे मनेष्पितलाभाय भगवतो देवस्य सेवाकरणसमी-

नष्टा०	हियात्रागमनमिति । एवमाकृण्यं राजमन्त्रीपुलकाङ्गितः प्रत्युवाच् हे भदे ! युवयोरनेन	े व्यावे
<u>३५ </u>	र्रे सर्ययशसा नृपेण सह सङ्गमो युक्तः यतोऽपं ऋषभस्वामिनः पोत्रो चक्रार्तिनो भरतस्य र प्रत्रो सर्वकलानिधिर्छणगणमाण्डतः श्रीमान रूपयौवनस्म्पन्नो मूर्तिमान् काम इवास्ति ।	
	🥂 ऋषभदेवो निश्चयं युवयोरुपरि तुष्टः यतो अनायासेनैवेदशो वरः सम्प्राप्तः । ते इत्थं मन्त्रिवच 🦞 श्चत्वा प्रत्यूचतुः। आवां हि स्वाधीनंबरं विहाय अन्यं पतिं नैवाश्रयावहे यतः स एव	
	१ अावां पतिर्भवितुमर्इति य बावयोर्वाचमन्ययान ऊर्यात, इत्येव नः पणमस्ति । यदि १ भवदाजा स्त्रीकुर्याचेदगुण्हातु पाणिमावयोः । मन्त्री इत्थं प्रतिज्ञामाकण्र्य राज्ञः समीष	
	पागत्याकथयत् । राजातु ओमित्युक्त्वा स्वीचके मन्त्री चपाइयातयोः समीपमागत्य चप प्रतिज्ञां निवेचोवाच, भवत्वावयान्देर्पणे पाणिग्रहणं यतः सर्वामेदमङ्गकिरोति भूपालः उन	
	ति प्रति त्रावयोविश्वासार्थं व्रवामि यद्यावयोर्वचः न विवास्थति चेन्मया स निषेध्यो अध्य	

	दिति । तेपि श्रुत्वेतन्मंत्रित्रचः राजानमाहूय ऋषभदेवसमक्षं विधिना राज्ञः पाणिग्रहणमक्ठ- र्वतां । अथ तयोः प्रीतिरसाकृष्टो भूगतिः संसारे तद्वागमेव सारं मन्यमानः अहर्निशं ता- भ्यां सह विविधान् भोगान् सुञ्जानो विस्मृतान्यकृत्यः छुलेन काळं निनाय । एकदा संध्यासमये ताभ्यां संयुते गवाक्षमारूदः अष्टमीपर्वविज्ञाय पटहादिना तदुत्सवाय नगरे धोषणामित्थमकारयत् "भो लोकाः ! श्वो अष्टमीपर्वं भविष्यत्यतस्तदाराधने संलग्न- चित्तास्सर्व एव भवन्तु"-अथ तेपि डिंडिमादिना क्वर्राणां राजाज्ञां विलोक्यावसरं ज्ञात्वा तयोर्ज्यायसी रंभा अजानतीव नृपतिं प्रति अस्या घोषणायाः कारणमपृच्छत् । नृपेणोक्तं, प्रिये ! अस्माकं तातेनोक्तं चतुर्दश्यष्टमीरूपं पर्वमस्ति तथा चामावस्याप्ते। णमासी अष्टाहिकाद्वयं चतुर्मासीत्रयं पर्युषाणारूपं वार्षिकं च पर्व एतानि अन्यानि च वतनि पर्याण्यकारि स्वर्याप्ति । वर्यप्राप्त्रमार्थ्व वार्षिकं च पर्व एतानि अन्यानि च	The share and
A A	बहूनि पर्वाण्युक्तानि तान्युपोष्यानि । ज्ञानाराधनार्थं च पंचमी प्रोक्ता एतेषु पर्वदिनेषु विहितं	S A

अ ष्टा >	षुण्यं स्वर्गमोक्षसुखप्रदं भवति, तस्माचतुःपर्व्यामखिलं गृहव्यापारादिकं परित्यज्य शुभं	IT AT	व्या०
11 3 5 11	कर्म विधेयं ।		
A CONTRACTOR	शुभध्यानं विधेयम् । सामायिकं पोषयत्र षष्टाष्टनप्रमुतं तगश्च कर्तव्यम् । जिनव्रजा च विधेया, इत्थमेतानि पर्वाण्याराधयन् जनः पुण्यान्यर्जयति । ततः क्रमेण कर्माणि क्षप-		
	यित्वा मुक्तिं याति, अनो हे कान्ते ! सप्तन्यां त्रयोदश्यात्र लोकप्रयोधाय अगं पटहोद-		
	घोषो मदादेशात्प्रजायते । अयेर्विशी एतन्तृपत्रचः श्चला तन्निश्चयचमत्कृ ापि मायाववनः - प्रपञ्चेन जगाद, हे नाथ ! इदं मनुष्यत्वमिदं रूपं राज्यञ्च सर्वं तपःक्वेशादिभिस्त्वया कथं ।	A A	
A	विडम्ब्यसे, यथेच्छं सुखानि सुंक्ष्व पुनर्मानत्रो भवः क ? क च राज्यं, सद्रोगानि चेद शाणि क। इति कर्णयोः स त्रपुतुल्यं तस्यास्तद्रचः श्रुत्वा उवाच। रे रे धर्मनिन्दाम-	Ø Ø	1136 1
A Contraction of the second seco			11 77 18

लिनस्वभावे ! अधमे ! इयं तव बाणी मनागपि विद्याधरछलाचारोचिता न दृश्यते तव सकलं चातुर्थं धिक, रूपं वयः कुलब धिक, येन तपोजिनप्रजादिकं सद्धर्मकृत्यं निन्दसि, अयि मूदे ! मनुष्यत्वसद्रूपारोग्यराज्यादीनि तु तपरेव प्राप्यन्ते तत्तप कः छतज्ञो नाराधयेत ? यश्च तपः नाराधयेत स कृतन्न एव, धर्माराधनतो देहस्य विडंबनं कथं ? धर्ममन्तरा केवलं विषयभोगादिरेव विडम्बनम् तस्माद्धर्म एवानुष्ठेयः अयंतु मानवो देहस्तस्य तु धर्म एव प्रधानः कर्तव्यः यतो म्हगसिंहादयो पशव आपि अष्टम्यां पाक्षिके चाहारं न गृण्हान्ति । तर्ह्याहं कथं तं धर्मं त्यक्ष्ये । तान् वृथा मानुषदेहधारिणो नरपशुन् धिक, ये सर्वधर्मकारणभूतमिमं पर्वाराधनं न कुर्वान्ते । श्रीयुगादिजिनोपदिष्टमिद्द- मुत्तमं पर्व वर्तते तदहं तपो चिना कंठगतन्नाणेरपि बुथा न कुर्वे । हे भामिनि ! ममेदं राज्य-	
सत्तम पर्व वततं तदहं तपां विना कंठगतप्राणेरपि वृथा न कुर्वे । हे भामिनि ! ममेदं राज्य- मद्यैव प्राणक्षयश्चास्तु परं पर्वतपसस्तु अष्टः कदापि न भविष्ये ! इत्यादि कोधाकुलनृपस्य	

	हे प्रिये ! इति तु सर्वमेव तवोक्तं तथ्यं परं तु ऊलकमादागतं जिनधर्म धार्मिकाणां वंशोद्धवोहं कथंत्यक्ष्ये ? हे हरिणाक्षि ! इमां सकलां पृथ्वीं कोशं गजाश्वादीश्च यथेच्छं त्वं स्वयं गृहाण परं यन न सौख्यं न च धर्भस्तदकृत्यं मां मा कारय ! इति श्चत्वा ईषद्रिहस्य कोमलवाण्या सा पुनः प्रोवाच । हे राजन ! भवदिधानां धर्ममेव सर्वस्वं मन्यमानानां नृपाणां स्वचनपरिपालनमेव सद्वतं यतो येन स्वप्रतिज्ञा नातिवाहिता स सकल्धर्मप्रतिपा-	おおおおおおおお
STOR STOR	तुच्छकार्यं न सम्पादितं चेत् राज्यादिदानं कथं सम्भाव्यते । त्वदर्थमेव मया गन्धर्वाधिपत्यं त्यक्तं तर्हिं मर्त्यलोकराज्यस्तव कियान् ? अथ च यदि व्रत- मंगकर्तुं त्वं न शक्नोसि चेन्मत्पुरत इदं जिनप्रासादमेव पातय इति तद्वचनश्रवण मात्रेणेव नृपो वक्षाहत इव मृच्छौं प्राप्य गतचेतनस्सन् अवि पपात । किन्तु मन्त्रिण	

A A	आदेशात्पार्श्वरक्षकेः परिचारकजनैः शीतऌज्लादिसंसेकात् पुनरुत्थापितः । अथ मूर्ययशो 🕅	
अष्टा॰ 🖉	नूपश्चेतनां प्राप्य स्वपुरः स्थितां स्नियं विलोक्य तदाचरणकुपितो पुनः प्रोवाच । हे 👗	व्यावे
ß	अधमे ! मच्छम्मुखाद्याहि यतस्तव वचनोद्गारः सर्पविषवन्मां खिद्यते त्वं विद्याधरपुत्री न	
11 3 < 11	अपि तु चांडालवंशजा प्रतिभासि । अहो ! मौरव्यान्मया माणिभ्रमेण काचखंडमानीतं, रे 🥻	
ß	मृढे ! यम्म्रेलोक्यनाथो जगद्दन्दितः प्रभुर्जिनस्तस्य प्रासादभङ्गसदृशं महानपराधं को नाम 🏌	
A	नरपशुर्विदध्यात् ? अतः पुनरापि इयमेव ममाभ्यर्थनास्ति यत्त्वं मामनृणं कर्त्तं धर्मलोपंविना 🛛 🐁	
A	अन्यद्यथेच्छं याचस्व, किन्तु पर्वलोपचैत्यविध्वंसादीन्यनर्थाणि कदापि न विधास्ये 👫	
A.	तच्छुत्व। सा उर्वशी ईषद्विहस्य उनस्तमुवाच राजन् ! मा रोषमावह यादे त्वं चैत्यभङ्गमपि 🏻 🖗	
A	नार्ङ्गीकरोषि चेत् स्वयुत्रस्य शिरः स्वयं स्वहस्तेन छित्वा सद्यो मह्यं देहि । इत्याकर्ण्य 🧗	
	राजा विमृश्य वदति सम- हे सुलोचने ! पुत्रशिरता । किं ? पुत्रस्तु मत्त एव जातः अतो	11.3/
17		1 11 40

Î

A

ß

AN I

|--|

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

Â

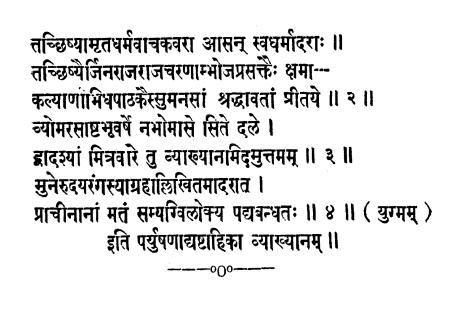
fi

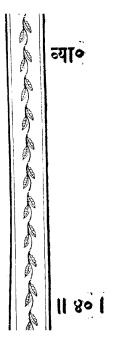
A

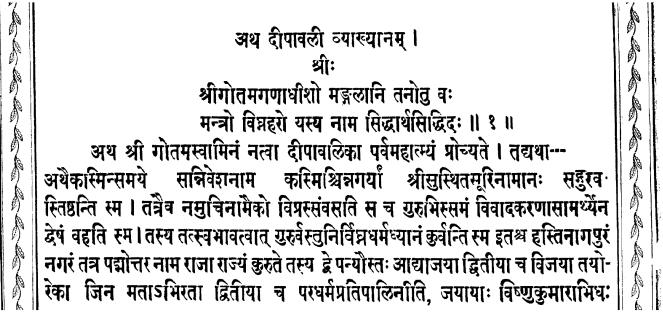
			ß	व्या०
्ष्ट्रः	Ň	क्षोभितोपि त्वं प्रतिज्ञातः किंत्रिवदपि न चलितोसि अतस्त्वां क्षोभयितुं त्रिलोक्यां कोपि	8	
	A	न समर्थः । दे जगत्प्रभुकुलावतंस ! हे वीर ! त्वयैवेयं भूमिः रत्नसुरिति सत्यं नाम बिभर्ति	D)	
3.0		इत्थं तयोस्तुवत्योदेंवेन्द्रः स्वयमुपागत्य जयजयोति शब्दमुच्चरन् पुष्पाणि ववर्ष । तदाऋता-		
	5	र्थतामप्राप्तोर्वशी इन्द्रेण सोपहासं निरीक्षिता सती तत्पुरतो नृपग्रणान् जगौ इन्द्रोपि तुष्ट-		
	A	मनास्तस्मै नृपतये छंडलाङ्गदहारादिकं दत्वा प्रणम्य च ताभ्यां सह स्वर्गलोकं ययोे ।	S A	
	A	सूर्ययशोऽपि सत्यप्रतिज्ञः प्रमुदितस्सन् सन्नीत्या प्रथ्वीं पालयति रुम । अथ स राजा भरते	R	
	A A	शवत् भूमिं जिनगृहमंडितां कुर्वन् जिनधर्मं प्रवर्तयन् नित्यं चतुर्द्दश्यष्टमीश्रीपर्वादिक-	R	
		माराधयामास । तथा च व्रतधारिणः श्रावकान् भोजनाच्छादनादिभिर्बहुशः पूजयामास	R I	
		पूर्वं भरतेन कांकिणीरत्नरेखाभिश्चांकिताः श्रावकाः पुनः स्वर्णरेखाभिरनेनाङ्किताः कृताः ।	P	11 39 11
		अस्य राज्ञो उदारचरिताः बहवो कुमारा आसन् । यथा ऋषभस्वामिनः प्रभावात् इक्ष्वाकुवंश	Ą	

प्रथितस्तयैव स्नर्ययशसा सूर्यवंशो विख्याते।ऽभवत् । स चैकदा पितृवत् स्वात्मानं रत्न- दर्पणे पश्यन् जातवैराग्यः संसारासारतां भावयन् विरक्तस्सन् बहुन् भव्यान् प्रतिबोध्य मुक्तिं प्राप् । इति निजनियभदृढपालने सूर्ययशनृपकथा । भव्यात्मभिरष्टाहिकापर्वणि इत्थं धर्मकर्माणि विधाय तत्पर्वाराधर्नीयं येनेह परत्र च सर्वेष्टसिद्धिः स्यात् ।:	
सम्पद्व्योमरसाष्टरात्रिक (१६८१) मिते मासे शुचौ शोभने । पक्षे प्रोज्वलतायुते सुविदिते सम्यग् द्वितीयातिथौ ॥ प्रज्यश्रीजिनहर्षसूरिगणमद्दाज्ये सुदाष्टाहिका— व्याख्यानं सुगमं हितं सुविहितं श्रीजेशलाद्रौ पुरे ॥ १ ॥ श्रीमन्तो ग्रुणशालिनः समभवन् येषामिमाः सागराः—	

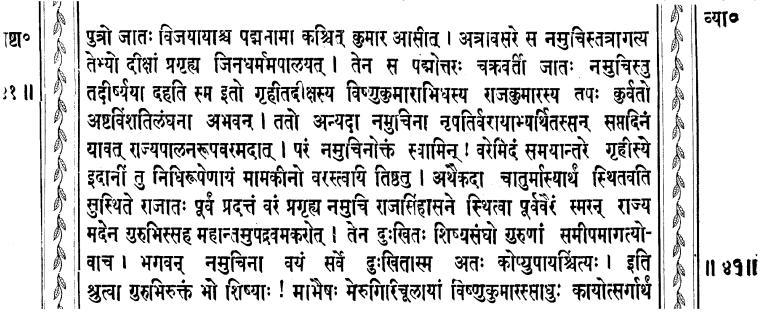

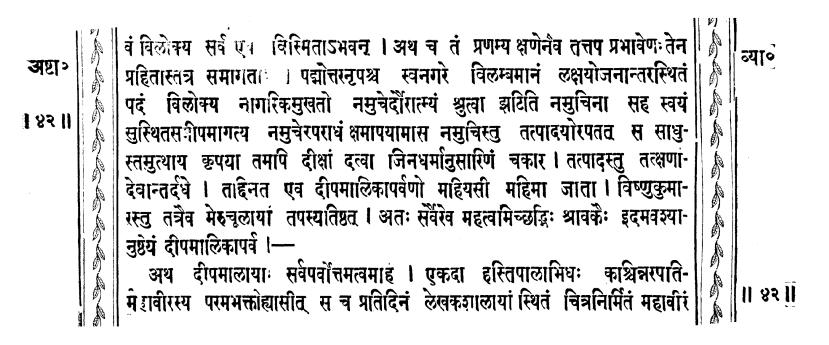

For Private and Personal Use Only

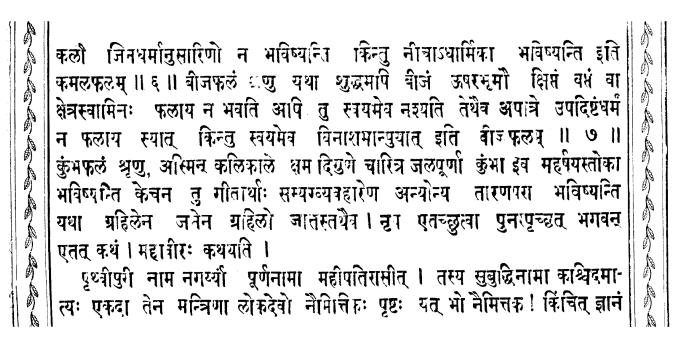
Colores Colores Colores	स्थितोस्ति सोत्रानेयस्तेन भवतां कष्टनिवारणः स्यातः तच्छुत्वा तैरुक्तं भगवन् चातुर्मा- स्यलंघनंकुर्वाद्भेरस्माभिः कथं तत्र गम्यते । यतो लंघनहानिः स्यात् तथा च शक्तिहीना बयं तत्र गन्तुमापि न शक्त्याः स्प्तः । तदैकेन साधुनोक्तं भगवन् तत्र गमनं प्रति तु मामकी शक्तिरस्ति परं प्रत्यागमनस्य नास्ति तथा गुरुभिः समस्तशिष्यसंघं प्रत्युक्तं भवद्धिनिःशंकं तत्र गन्तव्यं शक्तेश्चिन्ता न विधेया इति श्रुत्वा ते तं नमस्कृत्य तत्र मेरुचु- लायां गत्वा विष्णुकुमाराय संव ग्ररूक्तमभिप्रायमकथयन् । विष्णुकुमारस्तदाकण्य किञ्चिद्रोषपूरिताधर उत्थाय स्वं शरीरं वर्द्धयित्वा एकं पदं मेरुचुलायामपरञ्च जम्बूद्धी- प्वर्तिनि नागपुरे स्थापितवान् वभाषेचेमान् । भवन्तो यथेच्छमनेन मार्गेण तत्र गच्छन्तु न किमपि कष्टं भविष्याति सर्व एवोपदवा अनेन मत्पदा प्रशामिताः एष च मामकीनः प्रभावः	B B B B B B B B B B
0	दीपमालिकापर्वाराधनत एव संजातः अतरसैर्वेस्तत्पर्याराधनं विधेयम्। इति तस्य महाप्रभा-	A A

	पूजयति स्म श्रीमहावीरश्चास्मे प्रत्यक्षदर्शनं ददाति स्म । अथेकदा स भूपालः प्रसन्नमना
	प्रादुर्भुतं श्रीमहावीरं त्रिःप्रदाक्षिणीकृत्य बद्धांजलिरेवं पप्रच्छ हे परमेश्वर !
le de la companya de	वीतराग ! मया अद्य रात्रों गज, (१) कपि, (२) श्रीस्टुम. (२) काक, (४)
Ň	सिंह, (४) कमछ, (६) बीज, (७) छंग्भानि (८) कमज्ञ अष्टवस्तूनि स्वप्ने
l di	इग्रानि अतो भगवन तेषां फलं प्रकाशय किं भविष्यति ? श्रीमहावीरस्तच्छ्त्वोवाच 🥂
ß	राजन ! श्रुग्र यत्त्वया स्वप्ने गजो दृष्टस्तत्फलामेदम् । यत्कलो इस्तित्वल्याः श्रावकाः 🕴
R	मदोन्मत्ताः सन्तः दुःखागारे गृहे एव निवसिष्यन्ति न प्रव्रजिष्यन्ति न च दीक्षां 🧳
A	ग्रहीष्यन्ति । एके च ग्रहीतामपि दीक्षां कुसंसर्गतस्यक्ष्यन्ति केऽपि सुश्रादकाः विख्ला 🧳 📗
Å	एव दीक्षां पाल येष्यन्ति । इति गजफलम् ॥ १ ॥ कपिफलं शृणु, केचन कपितुल्य-
ß	चञ्चलस्वभावा अल्पसत्वा आचार्यसम्मुखे चापल्यं करिष्यंति धर्मस्थानतपोधनांश्च 🖉

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

दीपा०	हसिष्यांति एके च गृहस्याः प्रवृज्याविमुखाः भविष्यान्ति धर्माधर्मपरास्तु विरला एवेति		ত্যা প
11831)	प्लवङ्गमदर्शनफरुं जानीहि ॥ २ ॥ क्षीरद्रुमफलुन्तु श्वयु ये तु क्षीरद्रु गतुल्या जिनशासन- भक्ताः श्रावय कास्तेस्मिन्युगे बंबूल ब्रेक्षेरिव कुलिंगधासिभिः प्रतिरुद्धाः भविष्यन्ति तथा चैते	R R	
A	कुलिंगतः सुविद्वितविहारक्षेत्रभूमिं गृहीष्यन्ति एतत् क्षीरदुमफलम् ॥ ३ ॥ काकस्य फलं यथा, राजन् ! केचन काकवत् चञ्चलस्वभावाः याह्याप्राह्यवस्तुविच।रशून्याः भविष्यन्ति	A A	
5	धूर्तास्त मुर्वेस्प्तह मिलित्वा विहरिष्यन्ति तथा च सुविहिततपोधनान सुश्रावकान् सःधून्	D A	
	नितान्तं पीडयिष्यन्ति इति काकफलम् ॥ ४ ॥ सिंहफलं श्रुग्र, अत्र भरतक्षेत्रे सिंहप्राय- मापि जैनमतं घर्मवर्जितं कुलिंगिर्भिदुष्टेर्विनक्याति विनाशं च यास्याति । शुद्धलिंगिनश्च		
	समयप्रभावेण पराभविष्यान्ति इदं सिंहस्वप्रफलं ॥ ५ ॥ कमलफलं गृणु, यथा अतिसुगं धियुक्तैः पद्मैरापि तरोर्जलं गन्धयुक्तं न भवति तथैव कुलीना धार्मिका अपि	A	II 83 II

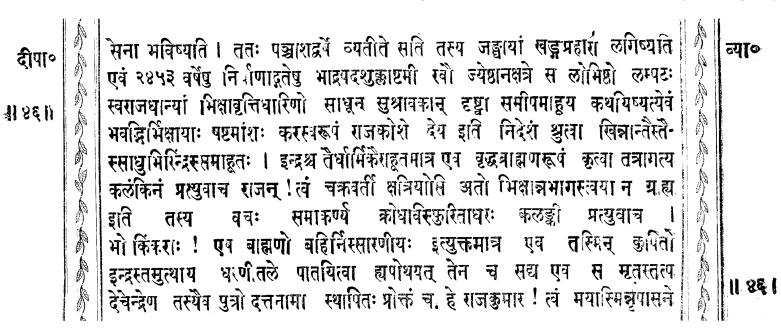

\$ \$	प्रकाशय इति । तेनोक्तम् भोमंत्रिन् ! श्वः अमावास्यानन्तरं मधे। वर्षिष्यति यस्तु	∦ · व्या०
	तूज्जलं पास्यति स सर्व एव लोको प्रहिलो भविष्यति ततः कियुत्यपि काले गते अदृष्टि-	
A	भेविष्याति तदा सर्वे लोकाः पुनः खस्थाः भविष्यन्ति अतः सर्वेरेव नगरनिवासिभिस्तद् इष्टिजलं न पेयमिति श्चत्वा मंत्री जातविस्मयो नृपसमीपमागत्य सर्वमाचरूयौ । राजा	
S S S S S S	र तदाकर्ण्य पटहताडनया वारिसंग्रहार्थं श्वो भाविन वृष्टेर्जलं पानादिषु न ग्रहणार्थं	
	समाज्ञापयत् । ततः सर्वे एव तस्यां निशायां जलसंग्रहं चक्रुः श्वस्तु महीयान् जल-	
	दो ववर्ष परं केऽपि राजाज्ञया तज्जलं न पपुः । किन्तु बहुषु दिनेषु व्यतीतेषु संगृहीतं जळं	
A	निश्शेषमभवत, अतस्तामाज्ञां विगणय्य मृढैर्नगरनिवासिभिर्बहुभिः राजपुरुषेश्च तद्रृष्टिजल- मेव पीतं त्तस्तेन पीतमात्रेणेव सर्व उन्मत्ता बभूवुः । किन्तु राज्ञा मंत्रिणा च तजलं न	A I
P	पीतमतस्तावेव सर्व स्मिन्नगरे स्वस्थावास्ताम् । अथ च पीतजलास्सामन्तादयो	
Å		

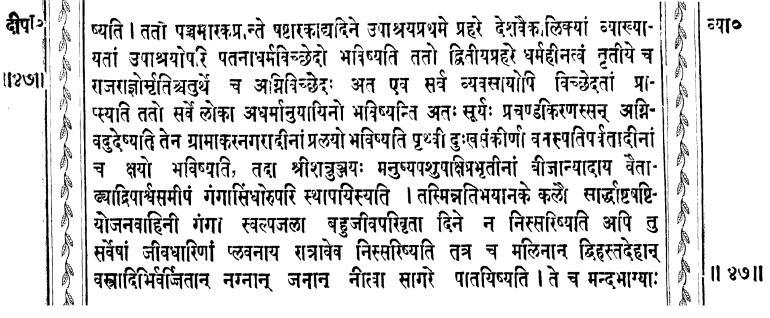
A A	जातोन्मादाः कदाचित् इ.संतो कदाचिच रुदन्तः भूताविष्टा इव चत्यं ऊर्वन्त असमंजसमश्ठी- लादिकं ब्रुवन्तः नम्नीभूय इतस्ततो विदुरन्तुः केव्लं भूपतिं मंत्रिणञ्च विपरीतविचारिणं-		
	विलोक्य चिन्तितमनसस्तावेव राजकार्यानहों विलोक्य परस्परं मंत्र यांच क्रु. 1 यत नूनं राजा मन्त्री च द्वावेव ग्रथिली उन्मादरोगग्रसितौ जातौ यतः विरुद्धमाचरतः 1 अतोऽरमामिनृपा-	A A	
S S	सने यन्त्रिपदे चान्यः कश्चिदारोपणीयः । इति मंत्री तेषां मन्त्रणामाकृण्यं खिन्नमनाः नृपाय सर्वमकथयत् । नृपस्तच्छु बोवाच भो मंत्रिन् ! इदानीं कथं चिदारमरक्षा कार्यां न चेदिमे आवां घातायेष्यन्ति । मन्त्रिणोक्तं राजन् ! एषु सर्वेष्वेकमतानुसारिषु न ह्याव-		
A A	योस्थितिः स्यादतः ग्रथलीभुय स्थातव्यमिदमेवात्मरक्षणोपायः श्रेयान् । इदभेव च समयोचितं कर्त्र । राजा च तदाकर्ण्यं स्वयमपि मन्त्रिसहितस्तेषां रुदृशमेबोन्मत्तद-		
	रसमाचरन् तेषु मिलितः । ततो गतवति कियत्यापि काले पुनः सुदृष्टिरभवत् तज्ञ-	N N	

		,
दीपा॰	लपानम त्रेग च सर्व एव स्वस्था इनवन् । अत एवोच्यते यत् विषमकाले समय ड-	
118411	सारतए वाचरणं बुद्धिमद्भिविधेयमिति ८॥	
	इति मह्वीरमुखादाकृण्यं प्रतिबुद्धे। राजा श्रीवीरस्य पादयोरुपर्यपतत् अथ च तत्कु-	
	पया जातंवेशग्यः ऋमेण देवमाराध्य मोक्षमवाप अत्रैव भगवता पत्रमारकस्वरूप 🧳	
	मप्युक्तं । यथा	
\$	मत्तःपञ्चसन्नत्यधिकचतुःशता (४७५) द्धव्यतीते साते विक्रमादित्यनामको राजा 🖉	
ß	भविष्यति । ततः किंचिद्रनचतुर्विंशत्याधिकशतवर्षानन्तरं पाटलिपुरनाम्नि नगरे यशो- 🕅	
	नामावकुशगृहे यशोदाकुस्त्री जयाभिधस्य संवत्सरस्य चैत्रकृष्णाष्टम्यामर्द्धरात्रिसमये 🥻	
	त्रयोदशमासान् यावद्गर्भे स्थित्वा विष्टिकरणे भौमवासरे मकरलम्रे अश्ठेषानक्षत्रस्य 🥻	
	प्रथमपादे कई राशि स्थिते चन्द्रे ऐन्द्रयोगे चतुर्मुखस्य जन्म भविष्यति स च हस्तत्रय 🖉 ॥ ४५॥	
	ן אינוע זיז אווערט זיא איאור זעטאנז טרי אויזאע ע ד פגעאד אין איייי	

SAS BEBER	शरीरः कथिलकेशस्तीक्ष्णतेत्रः गर्दभगलुः नागलाञ्छतो तिशालहृदयः शीलगुगरहित ईदृशः कलंकी-तजन्माः पत्रमे वर्षे दुर्मिक्षः सप्तमे अम्युपद्रवः एकादशे घतप्राप्ति- रष्टादशे वर्षे कार्तिकऋष्णप्रतिपत्तियौ स्वातिनक्षत्रे तुलरााशास्थिते चन्द्रमसि बवकरणे शुभवेलायां रावणमुहूर्ते महाराजस्य स्व कलंकिनः पट्टाभिषेको भविष्यति, तदा स दुष्टः रौद्ररूपध्रक्र महातेजस्वी राजमदान्वितः बहुद्रव्यव्ययेन तिक्रमसम्वरत्यस्मुत्याप्य स्वयं सम्बरसरं प्रवर्तयिष्यति एष च एकविंशतिमे वर्षे भरतार्द्धविग्रहिणो कर्षणन्य स्व स्वतां परिणेष्यति सर्व एव तत्समकालीना भूपालास्तस्य सेवां करिष्यन्ति । स च पाटलियुरे स्वं राज्यं पालयिष्यति म्लेच्छेस्सह क्षत्रियाणां महीयान् विग्रहो भविष्यति यस्मिन्नेषा मुमिः रूधिरार्द्रा भविष्यति, । तत्कोशे च नवनवतिकोटिपरिमितं घतं चतुर्दश सहश्राणि	or to to to to to to to
	भामेः राधिरादो भविष्यति, 1 तत्कारां च नवनवतिकाटिपारमितं धतं चतुदरा सहश्राणि हस्तिनः सप्तरुक्षाश्च रथाः चतुर्दशलक्षाश्चाधाः पत्रकोटिपदातयश्चेत्येवंविधां तस्य महती	A A

स्थापितोसि परं तात इवाचरणं न विधेयम् न चेत्तद्वस्वभापं दुःखभाग्भविष्यासि यदि मद्वचनानुगस्सन् धर्मेण राज्यं पाल्ठयिष्यासि चेत्तवाक्षया कीर्तिभाविष्याति । राजत् ! साधुसंघेषु भक्तिर्विधेया देवगृहेषु च महोत्सवादिकं कार्यं श्रावकाश्च दानमानादिभिः पूज्याः जिनधर्म च समादरणीयमित्युक्त्वा तेन प्रजितः सुरेन्द्रः स्वर्गलोकं जगाम । गते इन्द्रे स दत्तः जैनधर्मं सम्यक् प्रवर्तयिष्यति तेन एकोनविंशति वर्षाणि यावत् शुचि सुभिक्षं भविष्यति । अस्मिन्नेवावसरे आरकप्रान्ते दुःप्रसहनामास्त्रीर्रभविष्यति तथा च त्रय सिंशलक्षचतुःसहस्रचतुःशत्कादशमिता अग्रणाचार्याः पंचपंचाशत्कक्षपञ्च पञ्चा- रातसहरूपञ्च झारपंचपञ्चात्रा प्रमिता अधर्माचार्याः पञ्चपत्रारिलेक्षचत्वारिंशन्मिताश्चो- पाध्यायाः भविष्यति एषु व्यतीतेषु दुःश्रसहाचार्यः, फाल्युनी नाम्नी साध्वी, मांगलिकश्च श्चक्तः, सात्यकी नाम् ाी च श्राविका आगभेषु द रावेकालिक सूत्रञ्च एतास्मिन्नेव काले भवि-
--

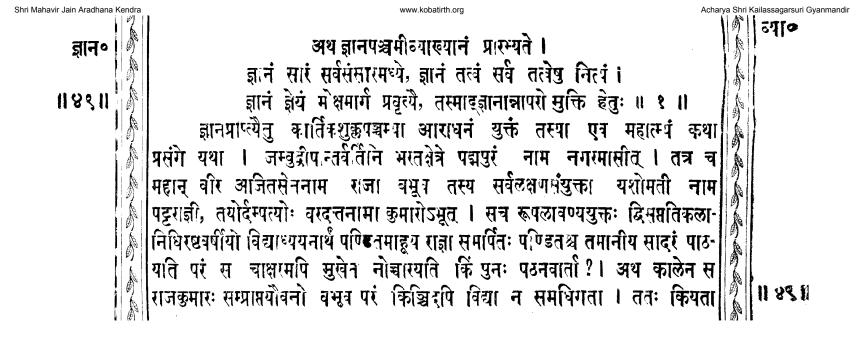

धर्महीनाः शरीरं विहाय नरकं यास्यन्ति । तत्र चास्मिन्समये नराणां विंशतिवर्षाणि परमायुः षड्वर्षास्तियो गर्भं जनयिष्यन्ति, गर्भञ्च मासमात्र एव वहिष्यन्ति ईदृशे षष्टारके गते प्रथमारक एकविंशतिसहस्रवर्षमानः प्र्ववेदैवत्यो द्वितीयारको भविष्यति तत्र च पुष्करावर्ताभिधाः मेघाः सुर्र्ष्टि विधास्यन्ति तेन पुनर्धान्यादीनामुत्यत्तिर्भवि- ष्यति एवमेकविंशतिवर्धानन्तरं विमल्जवाहनादीनि सप्तर्क्तलागाराणि भविष्यन्ति । तत्र च पृथ्वी प्रामनगरजनावीर्णा बहु सस्याख्या गृहे गृहे मङ्गलघोषपूर्णा भविष्यति, तत्काली- ना जनाश्च सदाचारनिरता यदा भविष्यन्ति तदेव द्वारापुर्य्या सुमतिनाम्नो राज्ञः गृहे भद्रा-	
ना जनाश्च सदाचारनिरता यदा भविष्यन्ति तदैव द्वारापुर्यां सुमतिनाम्नो राज्ञः गृहे भदा- इक्षोश्रेणिकराजजीवः प्रथमतीर्थंकरत्वेनोत्पत्स्याति स च वीरसत्तमः सप्तहस्तदेहमानः स्वर्णाभो सिंहलाच्छनः द्विसप्तत्यब्दायु पुनः धर्मस्थापनां करिष्यति स च कार्तिकामायां मम इव मोक्षं यास्यति, स्वकीयमोक्षावसरमवसन्नं विज्ञाय स एव महात्मा वीरपाटकनगरे देव	

दीपा०	शमंबाह्मणप्रतिबोधार्थं गत्वा तंव प्रतिबोध्य अग्नावास्यार्द्ध रात्रौ विजय मुहुर्ने परमपदं या-	े व्या०
	स्यति एनभेव गोतमवीरं व्याहरान्ति महात्मानः एष च परमपदप्राप्तववसरे अष्टादशान् नग	A I
1 8C II	तीन्स्वपुरतः ऋत्वा यदा गन्तुमुद्यतस्तदाचतुः षष्टिमितेन्ग्रः बह्वोन्ये देवादेव्यश्च प्रादुर्भु याकाशेतद्दनार्थमागताः स्वयं महाबीरोपि तःसम्भुखीभ्रुय दर्शनं ददौ । सच महात्मा-	
A	तान् देवादीन् विलोक्य तं महावीरब दृष्ट्वा भक्त्या प्रणम्य उवाच । हे वीर ! मांमुक्त्वा	A l
A A	परमपदेगते भवाति मां सर्वत्रैव संकीर्णता प्रतिभाति अतस्तवान्तिक एव समायातुमु- द्यतोस्मि । इत्याकर्ण्य भगवतोक्तं हे वीर ! त्वं वीतरागोसि इदं संसारं मृवा	ß
	जानीहि स्वयंममान्तिके यातुमुद्यत इति वरीयान् एवमुक्तवा देवस्तवन्तर्हि स्तत-	
ß	स्तरिमन्नवविजयमुदूतै श्रीगोतम् उत्पन्नकेवलज्ञानों दिव्यलकि प्रापः । अथ च मक्षि	
	गते वीरगौतमे इन्द्रादयः सर्वे एव देवाः पुष्पाणि वर्षन्त आकारो दीपावलिभिः	11 86 11

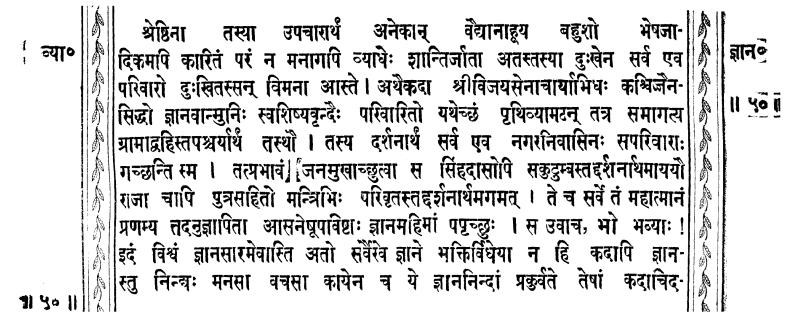
ち ち ち ち ち ち ち ち ち ち	प्रकाशं कुर्वन्तः स्वानि लोकानि ययुः '। तदिनत एव एतद दोपमालापर्व अतीवो त्कृष्टं जातं अतः सेवैंस्वे श्रावकेरासित् पर्वणि । महोत्सवः कार्यः दीपमाला च कर्तव्या चैंसेषु नानाविधानि मङ्गलानि कार्याणि केशरचन्दनकर्प्रराग्ठरुभिर्देवप्रजां विधाय श्रीगौतमस्वामिनश्च यथाशक्ति षष्टादितपसाराधनं कार्यं दीपमालिकामहात्म्यच्च श्रोतव्यम एवमस्मिन दिने महोत्सव देवताराधनादि दिव्यकर्म कुर्वतां धार्मिकाणां वर्षेकं यावत श्रीमहावीरः मनोवाञ्छितानि प्ररयति । अस्य पर्वणः समुत्सवप्रभावात, आरोग्यतां सुसं सम्हर्द्धि लब्धा लोकाः सर्वसम्पद्भाजो सुस्विनश्च भवन्ति । इति दीपमालिका महात्म्यव्यास्यानं समाप्तम् ।	
	٩	

For Private and Personal Use Only

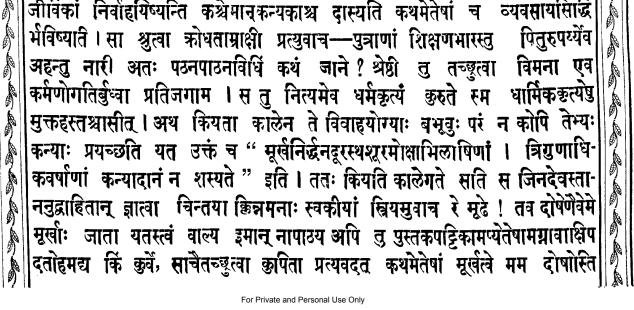
うたうちのあるの	कालेनाष्टादरावर्षं प्रति समागते वयसि वरदतस्याष्ट रशविवेन छप्टेन सर्वशरीरं व्याप्तं तेन महान् दुःखितो बभूव । राजपुरुषा राजा राज्ञी च पुत्रशरीरं कुष्टरोगव्यापितंदृष्ट्वा तीव चिन्ताकुला वभूवुः । एतस्मिन्नेव समये अस्य राज्ञः राजधान्यां श्रीसिंहदासनामा कश्चित् श्रेष्ठी वसति तस्य कर्पूरतिलका नाग जिनधर्मपरायणा काचित् पत्नी आसीत् तयोर्धणमंजरी नाम पुत्री बभूव सा क्रमेण योवनं प्रक्षा सती पूर्वकर्मवशात् बहुभिः कुष्टाद्य- साध्यरोगैः परिवृता मुखतो मूका च बभुव । तस्य श्रेष्ठिनः सप्तकोटिमितं धनमस्ति । अथ च श्रेष्ठी जातयौवनां प्रत्नीमुद्धाह्यित्तुं यतते स्म परं न कोपि तां बहुरोगिणीं मूकां च श्रुत्वोद्धाहयति येषां प्ररतस्तस्याः सम्बन्धवार्तां करोति त एव कथयन्ति	
	- · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	i i

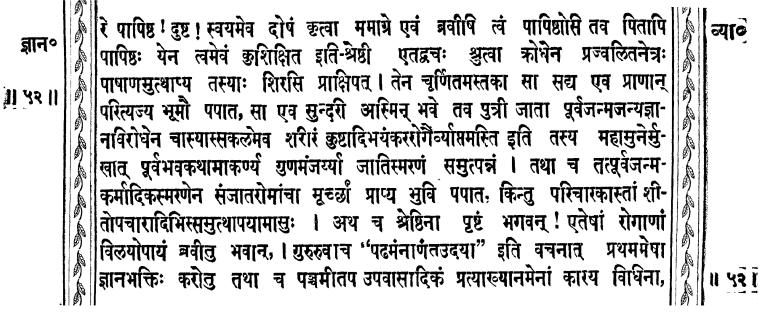
•

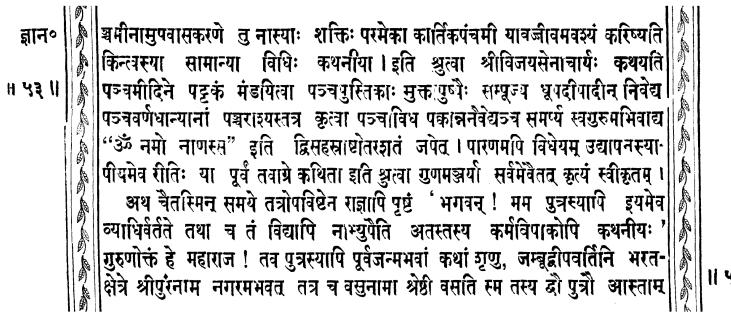
खुभयलोके न सिद्धचतः यतो ज्ञानेन विना जीवा अपि जीवान न जार्नान्त अतो ज्ञानमेवाराधनीयम् । ये च पापिष्ठाः मनसा ज्ञानं निन्दन्ति तेषां मनः शून्यं भवति, वचसा तद्विरोधनेन मुकत्वं मुखस्तम्भं च भवति कायेन ज्ञानविरोधात् इष्टादिमहारोगाणां प्राप्तिः, त्रिभिरेभिर्मनोवचनकायामिस्तद्विरोधात् धनधान्यपुत्रकल्त्रा- दीनां क्षयो नानाविधदुःखस्य च प्राप्तिर्भवति इति उपदेशं द्वर्वति तस्मित् तदव- सरं विज्ञाय सिंहदासेनोक्तं "भगवन् ! एतदेवाहं पृच्छामि यदस्या मम पुत्र्याः गुणमञ्जर्य्याः शरीरे केन कर्मणा ईदृग्विधा रोगाः समुत्पन्नास्तेनातीव दुःखितोहंमतः इपयास्याः कर्माणि व्रवीतु भवन्तः " स मुनिरित्थं श्रुत्वा प्रत्युवाच । भोश्रेष्टिन ! अस्याः प्रूर्वकर्मकथां शृणु । धातकीखण्डद्वीपमध्ये पूर्वदिर्रि खेटक नाम नगरमभवत तत्र जिनदेवनामा श्रेष्ठी वसति स्म । तस्य सन्दरी नाम भार्यासीत । अथ	
नाम नगरमभवत तत्र जिनदेवनामा श्रेष्ठी वसति स्म । तस्य छन्दरी नाम भार्यासीत । अथ	

ज्ञान॰	च तयो आसपाल (१) तेजपाल (२) ग्रणपाल (१) धर्मपाल (४) धर्मसारे (५) ति
11 48 11	पञ्चपुत्राः लीलावती (१) शीलवती (२) गंगावती (३) गंगे (४) ति चतस्रश्च 🕅 कन्यकारसमभवन्- जिनदेवश्रेष्ठिना स्वकीयाः पञ्च एव पुत्राः पठनार्थं उरुसमीपे 🕅
ß	प्रेषिताः परं ते पंडितेन पाठचमाना अपि झटिति रुदन्तों मातुस्सर्मापमागत्य तिष्ठन्ति स्म माता च स्नेहवशात्तानाश्वास्य लाडयाभास ब्रुते च हे पुत्रकाः ! एतादृशेन पठनेना-
ß	लं यदि न रोचते चेद्यथेच्छं कीडत, पठनेन किं भविष्यति ? इति सम्भाष्य
J.	मात्रा लालमानारहर्निशं कीडामेव ऊर्वन्तस्ते यौबनं प्राप्ताः पुत्रिकाश्चापि क्रमेण
	संजातयौवनाः बभूवुः । अथ च जिनदेवस्तान् स्वपुत्रान् विद्यया रहितान् विज्ञाय 🕅 पत्नीमकथयत्-भदे ! इमे पुत्रास्त्वया न पाठिताः अतो विद्यां विना कथं स्वां 🕅 ॥ ५१ ॥

ि जिनदेवोक्ता विधिस्तत्रानुष्ठेया इति श्रुत्वा श्रेष्ठिनोक्तं तर्हि तस्य विधिरपि कथ्यतां। मुनिरूचे ।
शुक्रपञ्चम्यां पद्यादिष्ठ ज्ञानपुस्तकं संस्थाप्य तत्र श्वेतधान्येन स्वस्तिकं विलिख्य पुरतः
िन्धोपचारैः सम्पूज्य तदधिष्ठातृदेवतां सम्प्रार्थ्य उपवासाविधिना तद्दिनमतिवाह्येत् । एवं
पञ्चवर्षाणि पञ्चमासांश्च यावत् सर्वा एव शुक्लपञ्चम्य आराधनीयाः । यदि मासि मासि कुर्तुं न शक्या चेत् कार्तिकमासस्य शुक्लपञ्चमी तु यावजीवमाराध्या अ-
🛛 🔊 थांत वर्षं वर्षं प्रति एष एवेका पंचमी आराधनीया । एवं कृते सत्यस्या अचिरे- 🥻
ि णैव कालेन रोगशान्तिर्भाविष्यति सौभाग्यरूपलावण्यादिग्रणाश्च प्राप्स्यन्ते । अस्या- तुष्टानेन नरः सर्वर्द्धिपरिपूर्णो भवति पुत्रपौत्रादिसौख्यं वुद्धेर्वाहुल्यं च भवति"-इति
युरुवचनं श्चत्वा कृताझलिः स श्रेष्ठी पुनरपृच्छत्-'भगवन् ! रोगाधिक्यात् सर्वासां प-

तत्र यो ज्येष्ठस्तस्य वसुसार इति नाम कनीयसश्च वसुदेव इति नाम आसीत् । अथ कियता कालेन तो द्वावेवसम्प्राप्तयोवनो कीडांध वने विरहन्तो कदाचित् तस्मिन्नेव वने श्रीमुनिसुन्दरम् रिण आश्रमे सम्प्राप्तोमुनिश्च तो सत्कृत्य छशलवात्तांदिक प्रपृच्छत् तो च प्रणतिपुरस्सरं सर्व निवेद्य ज्ञानकथनाय मुनिमभ्यर्थयताम्स चोवाच हे श्रेष्ठिकु- मारो ! इदमशेषमपि संसारं निरसारं जानीतिः यतो यत्त प्रातस्तन्मध्यान्हे न यच्च मध्यान्हे तन्निशि न निरीक्षते अतोस्मिन् संसारे सर्वेषामेव पदार्थानामनित्यतास्ति । इति वाक्येः प्रतिबोधितो तो निश्चलं ज्ञानमवाप्य दीक्षां जयहतुस्तयोश्च वसुदेवाचार्येण सर्वमेव सिद्धान्तमशेषच्च जिनधर्मतत्वं ग्रहीतं द्विनीयेन वसुनारेणापि दीक्षा गृहीता । परन्तु स मो- र्थात् नित्यमेव ज्ञानं देष्टि—अथ च तयोर्मध्ये वसुदेवं ज्ञातचतुष्टयं विज्ञाय ग्रहः पञ्च शतसाधूनामुपर्य्यधिष्ठातृपदे नियुक्तवान् । सचाहर्निशं साधून् धर्मचर्यां श्रावयति स्म ।
--

Ì

ब्रान०	एकदा शयनानन्तरं संस्तारके सुप्तवति तस्मिन् एकः साधुः समागत्य धर्ममप्टच्छत् । स चा-	व्या•
1 78 11	धर्मकथाकथनमारब्धं-एवं कियता कालेन स वसुदेवः सर्वेषु प्रज्यो जातः— अथ च व सुसारः अहर्निशं गतागतान् स धन् विलोक्य खिन्नमना अतीव विषादं प्राप्य एवमचिन्तयत् अद्दो मुर्खत्वमेव बरं यतस्तस्यनकाचिदपि चिन्ता न चाहर्निशं पठनपाठनकार्यत्र भवति यतो ममज्येष्ठभ्राता सुखेन स्वपतिः न कोपि तत्समीपे गत्वा किमपि ष्टच्छति नित्यं स आनन्दमग्रमानसो कालमतिवाहयति मां तु-	
	सिानभोजनादीनामप्यवकाशो नास्ति अतोहमपिमूर्ख एव भूत्वा इतः परं मौनमेव धारयन् तिष्ठामिचेत् सुखीस्याम् मोर्ख्यें बहवौग्रणाः दृश्यन्ते सत रुचिरं यतस्तस्मिन्नि मेष्टौग्रणास्तु प्रथिता एव सन्ति यथा उक्तंच ''निश्चिन्तो (9) बहुभोजनो (२)	11 48

त्रपमनाः (३) नक्तं दिवाशायकः (४) कार्याकार्यविचारणादि रहितो (२) मानापमाने समः ॥ (६) प्रायेणामयवार्जे तो (७) हि बपुषा हृष्टश्च पृष्टश्चिरं (८) यस्मिन्नष्टग्रणा इमे स हि सखे मुर्खस्मुखं जीवति—" अतोऽहमपि न पठामि एक- मपिपदं कस्मै न कथायेष्ये एवं दृढीऋत्य द्वादशादिनं यावन्मौनमेव विदधे। ततश्च भाषपदं कस्मै न कथायेष्ये एवं दृढीऋत्य द्वादशादिनं यावन्मौनमेव विदधे। ततश्च भ्रान्तरस्तन् शरीरं विहाय मानसरोवरे हंसोजातरस एव तदनन्तरं त्वदीयगृहे तव प्रत्रो- ऽभूत् । सत्वोपार्जित कमणात्वस्यराजगृहे जन्म श्रीज्ञाननिन्दया च मूर्खत्वं प्राप्तं इति- श्रुत्वा राजकुमारस्यापि तत्रोपविष्टस्य प्रूर्वजन्मजातिस्मरणमभूत् ततो तेन रोग- शान्त्युपायः प्रूर्वजन्मकर्मप्रतीकारसाधनश्च पृष्टः । ग्रुरुभिरुक्तं भो वरदत्त ! श्रूयताम् प्राप्त स्तर्म्यायः प्रूर्वजन्मकर्मप्रतीकारसाधनश्च पृष्टः । ग्रुरुभिरुक्तं भो वरदत्त ! श्रूयताम्	والمحافظ والمح

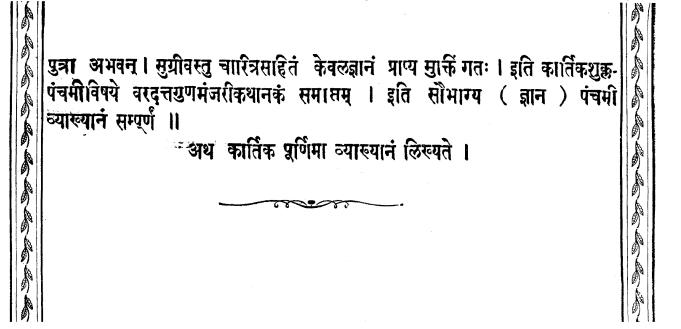
For Private and Personal Use Only

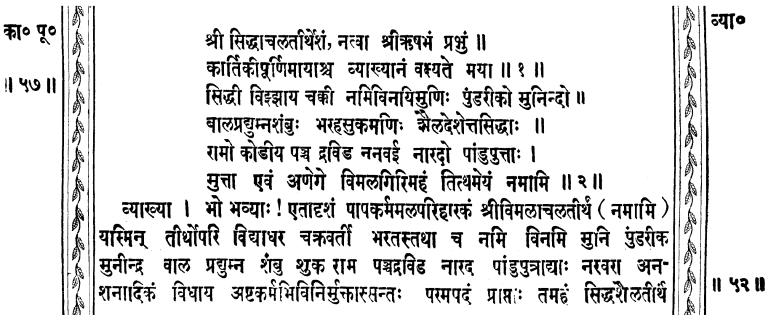
I

, ज्ञान०	ख्यानकरणे तु मम शाक्तिनास्ति अतः किमपि सुगमोपायं ब्रुहि यदहं कुवे'-ग्ररुणोक्तं जड जेइ कयजीवो पंचमी कत्तिनासे करेई वसमम्मि । पंचमि परगविहीणा
11 44 11	जावजीवं अगेग सुरकाणि ॥ सुरमोगा मणुयभोगासुंजि बुणं रिद्ध विच्छारं । पाविकुणं सुरकं पावहिजीव अवीकं तउवर दत्तपत्रमी गहिया"अतः हेराजकुमार । त्वया ज्ञानपत्रमी कर्तव्या राजपुत्रस्तच्छुत्वोवाच 'भगवन् ! भवदाज्ञया पंचमासाधिकवर्ष-
	पञ्चकं यावत् पञ्चम्युपवासादिकं विधास्ये परन्तु कार्तिकपञ्चमी यावज्जीवमेकेव 🧖 वर्षमध्ये करिष्ये । इत्थं गुरुसमीपे प्रतिज्ञां छत्वा पितरं प्रत्युवाच हेतात ! गुरुसम्मुखे 🧖
	स श्रेष्टी अपि सपरिवारः स्वगृहं प्रत्यगमत्-
1 6	

A	पंचम्यः विधिना तेन कृताः कार्तिकशक्षपंचमोदिने त पर्ध्ययणादि महोत्सवमद्यापन-	
A		
b	विधिना चके ' ओंनमो नाणस्तू ' इत्यष्टोतरशतसदसमितं जजाप च-ततःकियता 🧳	
0	कालेन वरदत्तस्य तत्पर्वप्रभावात् सर्वा एव रोगाः विलयं गताः रूपलावण्ययुक्तं च तच्छ 🧳	
ß	रीरमभूत् । ततोऽन्यदेशीयाणां न्रपाणामेकसहस्रमिताः राजकन्यकास्तेनोद्वाहिताः 🔊	
ß	📔 सा च श्रेष्ठिपुत्री ग्रणमञ्जरी अपि गृहमागत्य यथोक्तविधिना पञ्चमीव्रतमाराध-	
K ST	याते सा तेनाचिरेणेव कालेन रूपलावण्ययुक्ता जाता रुजश्च सर्वा एव तस्याः	
	सद्यो विलयं गताः तस्याः पाणिग्रहणञ्च जिनचन्दननामा कश्चित् महाधनाढचो रूपयो	
Å	वनसम्पन्नः जिनधर्मानुयायी श्रेष्ठिकुमार अकरोत् तौ च दम्पती यावजीवं सुखेन	
	शगीग्यात्रां निर्ताहगिन्ता कालेन गालोकं गागतः।	
A	वरदत्त अपि धर्मेण चिरं राज्यं पालयित्वा मृतरसन् पुष्पमालावतीविजये	

ज्ञान॰	पुंडरीकिण्यां नगय्यां अमरनामराज्ञः ग्रणवती नामभार्याया उदरे सूरसेन नाम्ना समुत्पन्नः स च द्वादशवर्षीय एव रूपलावण्यकलावान् समजानि तस्य पिता	व्या०
N ५६ ॥	तमेव राज्ये स्थापयित्वामरलोकं गतः । स च राजपुत्रः एकोनशतराज कन्यकाः परिणीतवान् । दशवर्षसहस्राणि यावद्र/ज्यं पालयित्वा श्रीसीमंधर- स्वामिनः सकाशात दीक्षां प्रगृह्य पुत्राय राज्यं समर्प्य स्वयं प्रदृज्यां गृहीत्वा एक	
	सहस्रवर्षं यावत् चारित्रं संपालयित्वा केवलज्ञानं समुत्पाद्य मुक्तिं प्राप । अथ च श्रेष्ठिपुत्र्याः गुणमंजर्या जीवस्तु स्वर्गाच्युतो रमाप्रियविजयदेशे	
	शुभायां नगर्यां अमरसिंहराज्ञो गृहे अमरवत्यां भार्यायां पुत्रत्वेन जातः तस्य सुग्रीव इति नाम पिता चक्रे। स च सुग्रीवः सम्प्राप्तयौवनः प्रणें विंशतिमे वर्षे पित्रा दतं राज्यं प्रगृह्य पितर्य्युपरते धर्मेण पूर्थ्वां पाल्यामास । तस्य सुग्रीवस्य चतुराशीतिसहस्राः	॥ ५६।

पालयित्वा प्रत्रेभ्यः स्वं राज्यं विभज्य भरतनामानं ज्येष्ठगुत्रं स्वसिंहासने समुग्वेशयत्

भार्य्ये

कन्यके

विज्ञाय

द्वे

च

द्वे

राज्यभारवहनसमर्थान्

www.kobatirth.org

कायभिर्नमामि । यरिंमश्च कार्तिकपूर्णिमाया आगते शत्रुंजयगिरिसन्मुखदिशां 🧗	
ैचेत्यवन्दनादिकरणेन महती धर्मेबुद्धिर्भवति पुनश्च यसिनन् कार्तिकपूर्णिमा	
अनेके महात्मानस्तच्छेलेन्द्रशिखरारोहणेनेव परं पदं प्राप्ताः । तद्दृष्टान्तोयथा ।	
कायभिर्नमामि । यसिंमश्च कार्तिकप्रणिमाया आगते शत्रंजयगिरिसन्मुखदिशां चैत्यवन्दनादिकरणेन महती धर्मबुद्धिर्भवति पुनश्च यस्मिन् कार्तिकपूर्णिमा अनेके महात्मानस्तच्छेलेन्द्रशिखरारोहणेनेव परं पदं प्राप्ताः । तद्दृष्टान्तोयथा । स्य जम्बुद्वीपस्य दक्षिणार्द्धखंडे इक्ष्वाकूणां भूमो महात्मा नामि नामा नृपो-	
। तस्य च मेरुदेवीनाम भार्य्या तस्या उदरकन्दरायां श्रीप्रथमजिनावतार ऋषभ-	
बभूव । स च पूर्व वर्षषट्लक्षाणि यावत छमारपदे एव स्थितः परं तदनंतरं	
ייד אין איז	

समुद्राहयत्-तयाश्च

अभूताम्

खयं

कार्तिकपूर्णिमाया आगते शत्रंजयगिरिसन्मुखदिशां		
क।र्तिकप्रणिमाया आगते शत्रुंजयगिरिसन्मुखदिशां ती धर्मबुद्धिर्भवति पुनश्च यस्मिन् कार्तिकपूर्णिमा शेखरारोहणेनेव परं पदं प्राप्ताः । तद्दृष्टान्तोयथा ।		
खेडे इक्षाकूणां भूमों महात्मा नाभि नामा नृपो- र्गे तस्या उदरकन्दरायां श्रीप्रथमजिनावतार ऋषभ-	de la compañía de la comp	

अथ

षष्टिलभवर्षाणि

च

कमण

तान

भरत-

सर्वाः

यावद्राज्यं

A

ß

A

A

R

A

A

ß

Ø

A A

 \emptyset

नवकार

अस्य

ह्यभूत् । तस्य

बाहुबलाद्याः

अनेके

बभूव

निते

सम्प्राप्तयौवनान्

शतपुत्राः

स्नन्दासुम झलानाम्न्यो

बभूवुः

गत्वा

दन

दवा

नेव

ATOY O	अभवन् । तेष्वेको दावडीति नामाप्यासीत् यस्य नाम्रा द्वविडदेशः प्रथितोऽभनः । स 🖉 🛛
₹ 3< II	च महात्मा ऋषभस्वामी दीक्षां गृहीत्वा अनेककोटिशिष्यवृन्दपरिवारितो देवेर्गी- यमानमहिमो पृथिव्यां पर्यटन् कालेन् केवलज्ञानं लब्धा परमुपदं प्राप् ।

	सवनिव राज्ञो निरेशं श्रावयन् द्राविडसमीपमागत्य तमपि तस्य निदेशं श्रावयामास ।	A) A
	स च द्रावडः ज्येष्टभातुार्निदेशमाकर्ण्य स्वयमपि प्रतिबुद्धस्सन् ज्येष्ठपुत्रमाहृय	
12	राज्यसिंहासनेऽस्थापयत् कनिष्ठाय वाराखिछाय च एकलक्षत्रामान् पृथक् द्दौ । स्वयञ्च	
ß	संसारवासनां परित्यज्य दीक्षां गृहीत्वा यथेच्छं पर्यटन् श्री ऋषभदेवजिनपार्श्वं	
Ø	तपस्तप्रत्वा केवल्पं प्राप । अथ दाडः पित्रा दत्तं स्वराज्यं वारखिलश्च एकलक्षया-	
ß	मान धर्मेण पालयामास । अथ गते कियति काले दावडो मनस्येवं व्याचिन्तयत् ।	
	अहे। ! पित्रा इदं साधु न कृतं यदाज्यात् एकलक्षप्रामं पृथक् कृत्वा कनिष्ट-	
ß	पुत्राय वारखिछाय प्रदत्तमतो बलपूर्वकमहमेनं बहिनिस्सार्य ग्रामान् गृहीष्यामि	
8	इति निश्चित्य स्वसैन्यमादाय आत्रा सह युद्धार्थनगमत् । वाराषिछोपि युद्धार्थ	
	मायातं स्वय्येष्ठभातरमाकर्ण्य बहुल्या सेनया परिवृत्तो युद्धार्थमाययौ । अथ तयो	8) A

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

49 U

	[¹⁹ /]]	
কা৹দুত	🖣 द्रियोर्भ्रात्रोद्धादशवर्षाणि यावन्महद्युद्धमभूत् । तस्मिश्च संग्रामे मनुजाश्वगजशरी रे-	,
	🔊 भूमिर्व्याप्ता तेषां रुधिरेण च महती नदी प्रचालिता । एतस्मिन्नेव युद्धकाले एकदा 🔊	
	🖉 दावडो वनकीडार्थं नानादुमलताकीर्णवनप्रदेशे विहरन् केषांचिन्महर्षीणामाश्रमं 🖉 ॥ ५९	, I
	ि जगाम तच नानापुष्पफलाकीणे पक्षिसंघविराजितंजलनिर्झरितसरोभिरुशोभितमाश्रमं	
	विलोक्य अश्वादुत्तीर्थ्य तत्र गत्वा भक्त्या मुनीन अभिवाद्य तेषां पार्श्वे तदनुज्ञातः	
	रि स्वोचितस्थाने तस्यों । स च मुनिसंघ एतस्मिन् समये धर्मचर्चां कुहते स्म, तत्र चैको	
	युरुः सर्वेषां श्रृण्वतां संसारासारतां कथयाति । उक्तञ्च 'गय कन्न चञ्चलाई	
	अमराचि ताइ राइ लच्छीए । जीवा सकम्य कलमतु भरिय भरातो पडांति 👔	
11 49 11	अहे, 'इत्यादि धर्मोंपदेशं तेषां मुखाच्छुत्वा संसारमसारं ज्ञात्वा क्षणमात्रेणेव क्रि समत्पन्नज्ञानः राज्याज्ञां कोधठव परित्यज्य मनस्येवमचिन्तयत् । अहो ? मम जीवनं क्रि	
-	सिमुत्पन्नज्ञानः राज्याशां कोधठत्र परित्यज्य मनस्येवमचिन्तयत् । अहो ? मम जीवनं 🔏	

धिक यतो एक एव मम भ्राता तेन सहाई युद्धं करोमि. युध्यमानस्य च द्वाद- शवर्षाणि गतानि । राज्यलोभादेवेदं क्षणमंग्ररशरिरं प्राप्य इटग्विधमनिष्टं मया कियते एवं विचार्थ्य तापसाश्रमादुत्थाय तूर्णमश्वमारुद्यापराधक्षमापनार्थं स्वभ्रातुरतमी पमागच्छति स्म । अथ च वारसिल्छोपि शुद्धभावेन ज्येष्टश्चातरमागतं विलोक्य झटिति तचरणावगृहीता स च द्रवडो बाष्पप्वर्णनयनः स्नेहाईहृदयस्तमुत्याप्य उवाच हे आतः ! इदं सर्वमेव राज्यं त्वमेव गृहाण यत्रोहं परित्यज्येमं संतारं दीक्षां गृहीष्ये । इति श्चत्वा वारसिल्छं, प्रत्युवाच । एवच्चेरहमपि राज्यं न गृहीष्यामि एवं तो द्वावेव परस्परं सम्भाष्य सर्वं राज्यमपत्येभ्यो विभज्यार्द्धमर्धं दत्वा जातवैशज्ञी तो भ्रातरो पत्रकोटि क्षत्रियपरिवृतौ तेषामेवतापपाणामाश्रमं गत्वा तेभ्यो दीक्षां प्रगृह्य तपश्चर्यां चक्रतुः । अथ च तौ वल्कल्वीरधारिगौ कन्दमुलफ्रलाहारिणो त-	
ग्रहाज्य । इति अत्वा वाराखळ, प्रखताचा एतअख्र इमाप राज्य न गृहाज्यामि एत ता द्वावेव परस्परं सम्भाष्य सर्व राज्यमपत्येभ्यो विभज्यार्द्धमर्द्ध दत्वा जातवैराज्ञो तो आतरो पत्रकोटि क्षत्रियपरिवृतौ तेषामेवतापवाणामाश्रमं गत्वा तेभ्यो दीक्षां प्रगृह्य तपश्चर्यां चक्रतुः । अथ च तौ वल्कलचीरधारिगौ कन्दमुलफलाहारिणो त-	

का ए०	पसा कृशशरीरों जातौं । ततः कियता काळेन केचित्साधवरतर्थियात्रां कुर्वन्तो तेन मार्गेण गच्छन्तस्तरिमन्नेव वने समायाताः तावपि तान् महात्मनस्समागतान् वि- जोक्य बहुमानपुरस्सरं नमस्ऋत्य कृन्दमूलादिभिस्सत्कारादिकं चक्रतुः । अथ ते
11 4 5 11 分	ऽपि साधवो गमनागमनसमयं विचायं तत्रैवैकस्य महतस्तरोम्रेले भूमि प्रमाज्ये आ- 🕅 सनानि स्थापयामासुः । द्रवडवारखिछावपि तेषां सेवां कुर्वन्तो तत्रैव तेषां सम्मुख
Ø	उपविष्टौ ततस्तस्मिन्नेवावसरे तरुशाखात एकश्चटकः मुखाग्रेऽकरमात पतित अथ तेष्वे-
	भा जुनावनता जुन त नदार नदार विश्वास साठजुर्ता नता तरा स नटकः सद्य एवनष्टीकल्विषो आवयत्. विमलगिरेश्चापि महिमा कथिता ततः स चटकः सद्य एवनष्टीकल्विषो जातवैराज्ञो भूत्वा क्षणात् तद्धमोंपदेशधारणया चटकशरीरं विहाय मुहुर्तान्तरेणदिव्यं देव- शरीरं लब्ध्वा तत्रागत्य मुन्तेः पादावाभिवन्द्य तेनाज्ञप्तस्तच्छन्मुख एवोपविशत् । द्रवड-

N

ß

AS AS

ß

A

AND AND

Ø

Î

R

वाराखिछौ तु इत्यद्धतां लीलां दृष्ट्वा जातविस्मयौ तं महदिव्यरूपधारिणं देवं विलो-
क्य बदाञ्चली तान् मुनीनपृच्छतां । भगवन्नेषातीवन्नान्तिधारको रूपवान् को नाम
देवोस्ति ? मुनिभिरुक्तमेष स एव चटकोस्ति योद्यैव मृतः परं नवनकारमन्त्रधारणात्
विमलगिरिमहात्म्यश्रवणाचैनमीदाग्विधं देवशरीरं प्राप्तं एतन्निशम्य तौ पुनरूचतुः । हे
स्वामिन् ! स विमलगिरिः कीदशोस्ति किञ्च तन्महात्म्यमित्यावयोरुपरि कृपां कृत्वा
कथयन्तु भवन्तः । ततस्तेष्वेको सुनिराह ।
अस्य जम्बूद्वीपस्य दक्षिणार्द्धभरतक्षेत्रे श्रीशत्रुज्जयनामा गिरिग्धेत्तरशतनामभिर-
लंकृतस्तीर्थराजोस्ति तस्य च शत्रुञ्जय (१) पुंडरीक (२) सिद्धागीरि (३) विमल
गिरि (४) सुरगिरि (५) त्रियाद्या एकविंशतिस्तु लोकप्रसिद्धनामानः सन्ति
एतस्मिन्नेव गिरावनेके सिद्धास्तपांसि ऋत्वा परमपदं याताः अन्नैवानन्तनामा मुनिरनन्तका-

Ø

Ø

R

ß

A

R

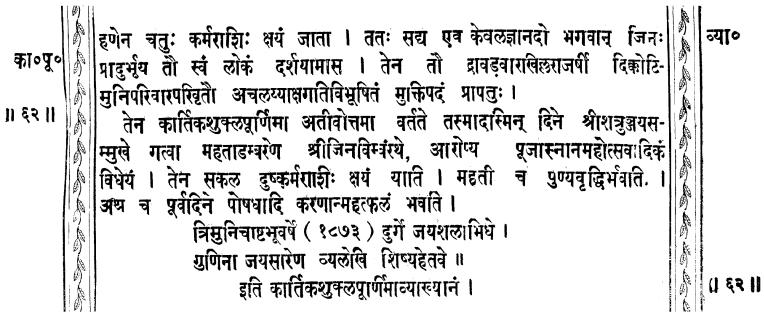

luia	www.kobalititioig Acialy	a Shiri Kallassayarsun Oyan
B) B)	लोपेक्षया स्तोकेनेव कालेनानन्तपदं प्राप। अत्रैवचाजिनप्रथमगणधरकादमागिरिनामानश्चतु-	
Å	विंशतिमहात्मानो मुक्तिं प्राप्ताः । इंहैव वर्तमानकाले प्रथमजिनस्य प्रथमगणधरपुण्ड-	
A	रीकश्चैत्रशुक्तपूर्णिमायां पत्रकोटिभिर्मानीभिस्सह स्वर्गतिं गतस्तेनैव पुण्डरीकगिरिस्तिययं	
ß	कथ्यते । पुनश्च कोटिद्रयमुनिपारिवारेण परिवृतो फाल्यनशुक्ठद्शम्यां नमिर्विनमी च	B
R.	विद्याधरराजर्षिरस्मिन श्रीशिद्धशैले शिवपुर्रि प्रतिगतः । तयोश्च चतुःष ष्टिसंख्याकाः	B
A C	राजपुत्र्यः चैत्रशुक्लदशम्यामस्मिन विमलागिरौ अनशनेन देहं परित्यिज्य शिवपुरं याताः । तेनायं गिरिः शिवपुरनगरारोहणे सोपानखदृशो वाच्यः । पापमलापहारणे च नीरव	B
S.	तिनायं गिरिः शिवपुरनगरारोहणे सोपानखटशो वाच्यः । पापमलापहारणे च नीरव दिमं ज्ञेयम् । तेनैव विमलगिरिः कथ्यते। पापारिगञ्जने चायं सूरवदस्ति। तेनैवायं	
) A	शत्रुझय इति कथ्यते । अत एव मनुष्यदेहं प्राप्य येनास्मिन् शत्रुझयतीर्थं गत्वा आदिजि-	R.
	नस्य भक्तिप्रर्वकभर्चनादिकं न कृतं स तु नररूपेण पशुरेवास्ति । तस्य एव माउषं जन्म	
ø		

Shri Mahavir Jain	Aradhana	Kendra
-------------------	----------	--------

www.kobatirth.org

٠.

अथ मौन एकादशी व्याख्यानं लिख्यते । तत्रैकदा श्रीजिनं नत्वा गौतम अष्टच्छत् 'भगवन् ! मागैशीर्षशुक्लेकादश्याः कम्मे किंप्रलं भवति ततो बीरः प्राह हे गौतम ! श्रण्ण यथा श्रीनेभिना कृष्णाये	
र प्रिय प्रमुख प्रपाद पता पर गार र प्रति उड राग पारारा हु गय	
श्वीकृष्णस्तमारत्यं भक्त्या तं प्रणम्याहं भगवन् ! षष्ठयधिकशतत्रयदिनमध्ये तांद्दिन-	1
🛯 🖉 प्राप्त ह छ०ण । नागराषिखक्लकादराादिन छत उप्प बहुभूल नवात तारनग् 👘	
त्रि दिने पंचराततीर्थकराणां कल्याणकानि जातानि । अत्रैव पद्याशदतीत चतुावर्शति सक्तानि पत्राशदनागतचतुर्विंशति सक्तानि पञ्चाशच वर्तमानचतुर्विंशति सक्तान्य-	
	•

- 110		- ·_
मो॰ ए॰	🐐 भवन एवं तानि सार्द्ध शतैकमितानि कल्याणकनि तेनेषेकादशी सर्वोत्तमा वर्तते । इति श्रुत्वा 🧖 व्य	[0
	हुष्णेन पृष्टं 'भगवनस्यामेकादश्यां किं कर्तव्यमस्ति ? नेमिनोक्तम् 'अहोरात्रं पोषधं	
ા ફરા	🧖 🛛 ग्राह्यं' चत्तर्विधाहारोपवासश्च कार्यः मौनञ्च धार्य्यम् तत्र भणनं ग्रणनं विना नान्य 🕅	
	ित्मिपि वक्तव्यम् पारणदिने च गुरुसमीपे गत्वा तमभ्यच्ये जिनगृहे देवान् सम्प्रज्य गुरुणाइप्तो	
	मोजनंछर्यादेवं द्वादशवर्षाणि यावत्कार्य्यं। तपसि पूर्णे चास्या उचापनं कर्तव्यं। ऋष्णोवाच।	
	🖣 भगवन् ! पुरापि केनास्या एकादश्यास्तपः कृतं ? श्रीनेमिनाथः कथयति । सुन्नत-	
	नामा श्रेष्ठी अस्या मार्गशीर्षशुक्वेकादस्याः व्रतप्रभावात शिवपदं प्राप । ऋष्णोनोक्तं	
	धातकी खंडनामों दीपस्य दक्षिणभरतोई विजयप्ररं नामनगरमभवत् । तत्र वमों	
b X	नामराजा न्यायवान् प्रजापालकश्चासीत् । तस्य चन्द्रवर्तीनाम भार्या शीलादिग्रणसम्पन्ना	53 11
3	धातकीखंडनाम्रो द्वीपस्य दक्षिणभरतोई विजयष्ठरं नामनगरमभवत् । तत्र वमों नामराजा न्यायवान् प्रजापालकश्चासीत् । तस्य चन्द्रवर्तीनाम भार्या शीलादिग्रणसम्पन्ना । ॥	•

•

	तस्मिन्छरे सूरनामा श्रेष्ठी वसाते स्म । स च श्रेष्ठिप्रवर ऋदिमान् जिनभक्तो ग्रुरु- सेवातत्परः षाड्विधावश्यककारी चैत्यादि गुणवान् आसीत् । एकदा सुरः गुरुसमीप- मागत्य भक्त्या तं प्रणम्योवाच भगवन् ! ईदृग्विधं धर्मं कथय येन् कर्मक्षयःस्या	
	त्तदा तस्मै गुरुभिरेकादशी तपः करणमादिष्टम् । अथ स गुर्वाज्ञया गृहमागत्य 🕺 सङ्टुम्बः द्वादशवर्षाणि यावत् मर्गर्शागश्रुक्वेकादशीत्रतरूपं तपश्चकार समाप्ते च	
	द्वादशमे वर्षे तेन विधिप्नर्वकमस्या उद्यापनमपि ऋतं अथ च तत्पुण्यप्रभावात कालेन शरोरं विहाय स्वर्गसुखमनुभूय एकादशमे आरणकल्पे प्राप्ते एकविंशाति सागरपरिमितायुः पालयित्वा ततश्र्च्युतो जम्बूद्वीपान्तर्गतभरतक्षेत्रस्य सोरीनाम्नि	
5	तागरपारामताकुः पाळायता तत्म्बदुता अन्द्रता पारामरामरम सार्व सार्व सार्व नगरे समुद्रदत्तस्य श्रेष्ठिनः प्रीतिमती भार्याया उदरे पुत्रत्वेनोत्पन्नः । सच सार्द्ध सप्तदिना- धिक मासनवगते अर्द्धरात्रौ जातस्तस्य नाल्लस्थापनार्थं श्रेष्ठी यदा गर्ते खनितुमारब्धः	

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मो॰ ए॰	स्तदा सर्तेखननसमये निधिर्निर्गता ततो जाताल्हादः श्रेष्ठी तेन द्रव्येण महाझन्मोत्सवं		व्या•
	कृतवान । अथजन्मतो द्वादेशेऽहानि कुटुम्बभोजनतः पूर्वं मातुः व्रतपालनेन तस्य		
58	सुवत इति नाम चकार । अथ च स श्रेष्ठिक्रमारस्तदनन्तरं शुक्रचन्द्र इवानुदिनमेधमानः	8	
		ß	
	स्तं परिणाप्य गाईस्थ्यभारं तस्मिन् समारोप्य स श्रेष्ठी प्रवृज्यां ग्रहीत्वा धर्मेणानज्ञनं	Å	
	विधास मतः स्वर्गतिञ्च प्राप् । अथ गृहस्वामी सुवतः श्रेष्ठी दशकोटिधनवैभवादाज्ये	A	
	प्रजायांचातीव मान्यो बभूव । ततश्चेकदा तद्रामसमीपवर्तिनि वने विहरन्तः शीलसु-		
ß	न्दगचर्याश्वत्वारो जानिनस्तत्र समायाताः । तेषामागमनन्त वनपाळमुखा दाकर्ण्य स		
	श्रेष्ठिप्रवरः राजानं समाहूय सङ्ग्रुन्वः राजपुरुषेः परिवारितश्च तेषां दर्शनार्थं गतः । तत्र च मुनीनभिवाद्य सर्वे एव वृपादयस्तैरनुज्ञाताः यथायोग्यासनेषूपविष्टास्तेषां	B)	11 88 11
Ø	तत्र च मुनीनभिवाद्य सर्व एव टपादयस्तैरनुज्ञाताः यथायोग्यासनेषूपविष्टास्तेषां	AN AN	
1 A			

•

www.kobatirth.org

 मुनीनां मुखाद्दर्मकथाः शुश्रुदुः ! तत्र च ते तन्मध्ये मार्गशीर्षशुक्तेकादश्या अपि महिमां	
वर्णयामासुः । अथ च अकस्मादेव तच्छूवणात तस्य श्रेष्ठिनःपूर्वजन्मस्मरणं समुत्पन्नं तेन 🕅	
मूच्छितः सन सुवि पपात । ततो सुहूर्तमात्रेण संज्ञां लब्ध्वा तेनेत्थं विचारितमहेा ! 🧖	
	-
	ŀ
	ĺ
लोकमुखांदिज्ञाय चौराश्चौर्यर्थं तस्य ग्रहे प्राविष्टाः ।	
अथ च अन्धकारावृतायां रात्रो ते चौराः श्रेष्ठिन आभरणद्रव्यादीनादाय यदा बहिर्ग-	
	वर्णयामासः । अथ च अकरमादेव तच्छ्वणात तस्य श्रेष्ठिनःपूर्वजन्मस्मरणं समुत्पन्नं तेन मूर्च्छितः सन भुवि पपात । ततो मुहूर्तमात्रेण संज्ञां लब्ध्वा तेनेत्थं विचारितमहा ! मया पूर्वस्मिन् भवे मागर्शार्षशुल्केदर्शामाराध्य आरणदेवो जातस्ततश्चाद्य सुव्रतना- मा श्रेष्ठिद्यभवं अतोद्यम या किमनुष्ठेयमिति विचार्य तेषांमद्दात्मनामये उक्तं 'भग- वन् ! किमपि कर्रव्यमादिशतः ' ग्रह्शिरुक्तं प्रवभवे कृतैकादर्शी एव करणीया" इत्याकर्ण्य तथेत्युक्त्वा तान् प्रणम्य सर्वे न्यादयः स्वगृहान् जरमुः । अथ च श्रेष्ठी सक्कटुम्बस्त दाराधनाय प्रवृतः । एकदा मौनव्रतधारिणं पोषमाचरन्तं सक्कटुम्बं श्रेष्ठिनं तपसि स्थितं रोकसुखादिज्ञाय चौराश्चौर्यर्थं तस्य ग्रहे प्रविष्टाः ।

मो॰ ए॰	न्तुमुद्यतास्तदा तत्काल एव कस्याश्चिद्देवतायाः शासनेन ते सर्वे पदमरि उत्थाप विद्याद यितुमशक्ताश्चित्रालिखिता इव निश्चला वभुवुः परं न तस्य श्रेष्टिनः महाप्रभोर्न्रत-
॥ ६५ ॥	पभाव.त् किञ्चिदपि हानिर्जाता । ततः प्रभाते स श्रेष्ठिप्रवर उत्थाय देवालयं गत्वा गुरू- णामग्रे पौषधं पार्रायत्वा देवानभ्यर्च्य यदा गृहमागतस्तदा तान् चौरान् चित्रार्पितार-
	भ्मान् केनापि देवेन प्रतिरुद्धान् निश्चलान् विलोक्य परं विस्मयं प्राप । लोका अपि इत्याश्चर्यकारिणींघटनामाकर्ण्य विलोकनार्थमागताः । अथ च राजा तस्य गृहे सन्निविद्यान् चौरानाकर्ण्य तेषां संरोधनाय राजपुरुषान् प्रेषयामास ते च तत्रागत्य
	एतेषां स्तम्भनरूपमदहाश्चर्यं दृष्ट्वा झटिति रात्ने निवेदयामाछः । राजा च सपरिवार स्तत्रागत्य एतादृशं देवप्रभावं दृष्ट्वा श्रेष्ठिनं वस्त्राभरणादिभिस्सत्कृत्य सम्मानयामास
So So	अथ च राजसहितेषु सर्वेषु जनेषु समागरसु देवताप्रसात ते सर्व एव चौरा मु-

I A A A	विज्ञाय ऋपाप्तर्णमानस अभयं दत्वोवाच हेचौराः ! गृहं यातः परं इतश्चौर्यं न विधेयं ते च ्तदाकर्ण्य तं प्रणम्य तत्कोमलस्वभावं प्रशंसन्तः स्वगृह्ाणि ययुः ।	S S S S S S S S
	ते च ्तदाकर्ण्य तं प्रणम्य तत्कोमलस्वभावं प्रशंसन्तः स्वगृह्ाणि ययुः ।	

म् ० ए०	स्मिन्नगरे महान्ज्वालावलीपरिवृतस्तकललोकभयंकर अग्निरुदितस्तेन सर्व एव
	ग्रामो दाहितः परन्तु श्रेष्ठिनो गृहं तस्य हट्टा अन्यानि च स्थानानि येषु तस्य 👔
1 88 1	किमपि वस्तु ह्यासीत् तदेव न दग्धं ।
	पोषधशाला देवेग्रहं चावशिष्टमन्यत् सर्वमेवनगरं वन्हिना भरमावशेषं ऋतंः । 👔
1 A	अथ प्रभाते नगरानिवासिनः सर्वं निखशेषमेव नगरं देवायत न श्रेष्ठिगृहवर्ज्यं दग्धं
	विलोक्य जातविरमयाः श्रेष्ठिनः पुण्यप्रभावामिमं मेनिरे । राजाचेममाश्चर्यं श्रुत्वा
	श्रेष्ठिनः गृहमागत्य बहुमानपुरस्सरं तमधूजयत । जिनधर्मस्य च महती प्रशंसा
	जाता । यतरतथ्यमेव धर्मादेवनदा आखर्यशो बलं च लभन्ते । धर्मेणेव विद्या सम्पत्ति
A	कीर्तयश्च लभ्यन्ते धर्मप्रभावत उत्तमकुले जन्म रूपलावण्यादयश्च भवान्ति
	अथ स श्रेष्ठी व्यतीते बहुतिथे काले एकादश्याउद्यापनमपि कार्यामिति निश्चित्य 🧖 ॥ ६६ ॥

69 69 69 69 69 69	सर्वाणि • वस्तुन्येकीकृत्य विधिना उद्यापनमकरोत् । तत्रैव संघप्रआदिकमपि इतं परञ्च यथावत् सत्यं पालितं यतश्चोक्तं "सत्येन धार्यते पृथ्वी सत्येन तपते रावः । सत्येन वाति वायुश्च सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् "ततः स स्वशरीरं वृद्धा- वस्थायांगतं विलोक्य एकदा मनस्येवमचिन्तयत् ' अहो ! मया यावजन्म आवकं धर्मं पालितं मौनादिना एकादशी अतिकृता तदुद्यापनेनापि जन्मनः साफत्यं कृतं परं प्रवृज्या न गृहीता यतः संसारमियमसारं वर्तते अद्य वर्षशतान्ते वा निश्चयमस्य त्यागस्तु भविष्यत्येव अत इदानीमेव किमिति न त्यज्यते ? यदि कस्यचिद्रुरोर्छाभः स्यात् तर्हि अवश्यमेव दीक्षां गृह्णीयां । इति मनोरथं क्रुर्तसत्तद्यामेऽकरमादेव ग्रणसुन्दरस्य्रिकाद्या- श्वत्वारो महात्मानस्तरणतारणसमर्थाः क्षमाश्रयाः समागताः । तद्वन्दनार्थं सर्व एव नगरनिवा- किनो गताः यथा श्रीपाक्षिक सत्रे ' इम स्मधम्मस्म केवली प्रजतम्म' दति फलमक्तत्वात् ।
	त्यागस्तु भविष्यत्येव अत इदानीमेव किमिति न व्यज्यते ? यदि कस्यचिद्रुरोर्छाभः स्यात् 🥇
	श्वत्वारो महात्मानस्तरणतारणसमर्थाः क्षमाश्रयाः समागताः । तद्वन्दनार्थं सर्व एव नगरनिवा-
Ø	सिनो गताः यथा श्रीपाक्षिक सुत्रे '' इम स्सधम्मस्स केवली पन्नतस्स' इति फलसुक्तत्वात् ।

- 11%	
मी०ए० 🖉	
	इत्याद्युक्त्वा अहो क्षणमात्रमप्यत्र न स्थातव्यं यतो ग्रहभिरप्यहं पूर्वं प्रतिबोधितः 👘
11 29 11	अतस्तेषां समीपे गत्वा दीक्षां गृहीष्ये इति निश्चित्य गृहव्यापारभारं एत्रेष्वारोप्य सत्वरं
R	
Ø	सप्तक्षेत्र्यां निजवित्तं व्ययीकृत्वा गुरूणां समीपमागत्य तेभ्धो दीक्षां प्रगृह्य प्रत्रजति 🕅
6	स्म ताश्चेकादुशपतन्य अपि शीव्रमेव तपोविशेषकार्यविरता ग्रहं विहाय पतिमेवान्वगच्छन् ।
	अथेकदा प्रवृज्यां प्रगृह्यैकादश्यां मौनमास्थाय तपः कुर्वति छुव्रते तत्पर्राक्षां 🥂
	कर्छर्मिञ्छर्मिथ्यादृग्देवसुव्रतनामा काश्चन्सुनिः कस्यचित् साधोः कर्णयोर्मइतीं वेदना [
	मकारयत् । तस्य चेदना कृतेऽपिमहत्युपचारे न शाम्यति तदा देवसुवतेन साधूनां 🧖
A ^s	पुरत उक्तं अस्य सुनेः कर्णवेदना सुवतऋषेर्भेषजात्क्षयं यास्यति यदि स एवाश्रमा 🦻
6	
l Ø	द्वहिरागत्योगचारं करिष्यति तदैततवेवदनाक्षयः स्यात् । तच्छुत्वा ते साधवस्तत्रागत्यास्यो-

5	पचारार्थं सुव्रतमभ्यर्थयन् सुव्रतश्च तदाकर्ण्यं व्रतभंगभयादासनादुत्थानमसहमानस्तत्र स्थित एव तेषां महानाग्रहं विज्ञाय ''ओंनमो अस्हिन्ताण" मितिमन्त्रमुच्चारितवान्। ततस्तत्प्रभावात् स वेदनााईतस्ताधुरारोग्यं प्राप ।इति तत्प्रभावांविलोक्य देवव्रतो लजितरसन तस्य चरणा-	So and a
	वग्रहीत् । सर्वे एव साधवस्तस्यकर्म प्रशसंखुः । इति बहुश एव महात्मनः खुत्रतस्य एकादश्याराधनप्रभावः ।	
S S S	अथ च स सुब्रत एवं तप आराध्य कालेन देहमिमं विहाय केवलज्ञानं लब्ध्वा मोक्षं प्राप । ते गौतमादयो महर्षय इति वीरेणोक्तां सुव्रतऋषिकथां श्रुत्वा ऋष्णशुल्कै कादर्शानामाराधने गौतमादयस्सर्वे एव उद्यतास्समभवन् इति मागशीर्षशुक्लेकादशी	
S S S	कथानकं समाप्तम् । —	

٠

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir Shri Mahavir Jain Aradhana Kendra www.kobatirth.org अथ पाषदशमाव्याख्यानं लिख्यते। व्या¢ मौ० द० मंगलमालाकरणं हरणं दुरन्तदुरितस्य ॥ आंभेनव पार्श्वनाथत्ररणं प्रतिपन्नो भावतः शरणम् ॥ ९ ॥ প্র্যা ॥ ६८। अहं श्री पार्श्वनाथचरणं प्रतिपन्नः आश्रितः किंभूतं-शरणं किं० रक्षक पुनः किं० मङ्गलानां माला अभिनवमङ्गलमाला तस्याः करणं कारकं । पुनः सकलमनोवांच्छितार्थाः पार्श्वनाथस्मरणेनैव ¹दुरंतदुरितस्य প্রী 11911 यतः हरण चोक्तं ' तइ सम्मरं हत विध्वं दत्तपुत्तकलत्तहिं' इत्यादि येषां तथा **इ** रिवंशपुराणोक्ता गंगानद्यपि पवित्रा जाता तत्कथा पादस्पर्शनतो श्रा भक्तानां कोतुकाय लिख्यते । एकस्मिन्समये गंगादेवी इन्द्रसभायां गता परमिन्द्रेण तस्याः सन्मानादिकं R कृत

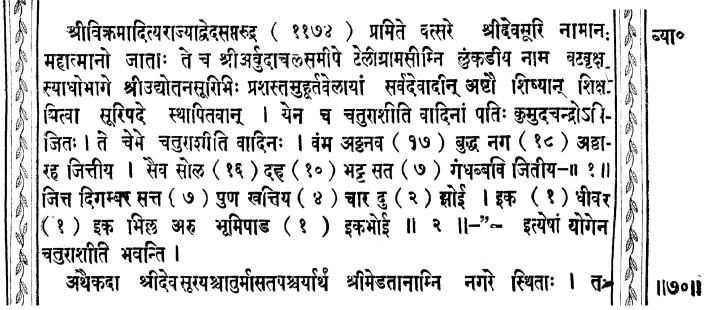
ちちちちちちちちゃ	कर्तव्यः मया युवयोर्बलं सम्यक् दृष्टं न हि तत्र भवतां बल एव हेतुर्भवन्तस्तु कारण भूता एव किन्तु अयं सुदर्शनचक एव सर्वानशातयत् । एतासामष्टादशाक्षोहिणीनां हनन रूपः पातकस्तु मत्पादयोरेव वर्तते अत एव मया तस्यप्रक्षालनार्थं गंगा निस्सारिता सेव पापप्रक्षालनं करिष्यति । इत्याकर्ण्य गंगा पुनरत्रवीत् 'एवं चेत्तर्हि अहन्तु ईश्वरस्य शिरसि तिष्ठामि अतः मदीयं पापमीश्वरस्य मस्तके पताति-'-इन्द्रेणोक्तं 'भग- वति ! इत्यपि तव भ्रम एव यतो ईश्वरेण ब्रह्मणः पञ्चमशिरस्त्रिशूलेन छिन्नमतस्तत्पातक- परिहाराय स तु त्वा शिरसि धत्ते ततो गंगा प्राह । एवमस्तु परं मम यात्रायां कोऽपि परदारपरदव्यपरदोहपराङ्मुले। महात्मा पुरुषरसमायास्यति तचरणरजसैवाहं पवित्रीभविष्यामि अर्थात् स एव मां पावधिष्यति । इन्द्रेणोक्तं 'एवंविघस्तु महात्मा	ちちちちちちちちちち
R A	स्वर्गे पातालेपि च नास्ति तर्हि मनुष्यलोकस्य का कथा इति श्रुत्वा छपिता गंगा एता-	

पा॰द ॰ । ६९ ॥		ी, व्या, •
	सि अस्मासु तव किं प्रयोजनं ? यतः प्रत्युत्थानादिकमापि न करोषिइन्द्रेणोक्तं 'भगवाती ! क्षमस्वेदानीं मया भवत्या एव चिन्ता कियतेगंगयोक्तं 'का सा चिन्ता ?' इन्द्रः कथयति । मर्न्थलेकिवासिनो नराः स्त्रीहत्यादीन् महापापानपि विधाय त्वायि स्नात्वा तानि सर्वाणि तुभ्यं समर्प्य प्रतियान्ति त्वं तु तान् पापान् कुत्र क्षिपासि? इति श्चत्वा गंगोवाच । मया सर्वानि पापानि विष्णोः पादयोः प्रक्षिप्यन्ते । यतः 'विष्णुपादोदकी गङ्गेति ' स्मृत्यन्तरे उक्तं । तेषां पापानाञ्च परमेश्वरपादस्पर्शनान्मुक्तिर्भवतिइति	
	श्चित्वेन्द्रः प्राह ''गंगे मैवं ब्रुहि तवेदं वाक्यन्तु आन्तिमुलकमेव यतो कौरव पांडवानां युद्धे यदा पांडवाः स्ववलमप्रशंसन् तदा कृष्णेनोक्तं भवद्भिरहंकारो न	6 II ES U

and a color of the second	हग्विधस्य महात्मनो दर्शनार्थं सहस्रशो नेत्राणि कृत्वा कमपि महान्तमन्वेषयत् । एवं कियता काल्ठेन वाराणस्यां पार्श्वक्रमारो दृष्टः तद्दर्शनादेव जाताल्हादा वाराणस्या- मागत्य पञ्चकोशं यावत्तत् पार्श्वं स्थितवती । तेन सा स्वयमतीव पवित्रा भूत्वा त्रिभुवन- पावनसमर्था बभुव । पार्श्वनाथचरणप्रक्षाल्ठनतस्तस्यास्सर्वमेव पापं विल्यं गतं । अतएव वाराणसीपार्श्वे पञ्चकोशं यावत् गंगायां स्नानेन पापं प्रणश्यति । एता- हशाणि बहूनि श्रीपार्श्वनाथप्रतिमाचमत्काराणि दृश्यन्ते । अद्याप्यष्टोत्तरझत प्रमाणानि श्रीपार्श्वनाथस्वरूपाणि भव्यजननमस्कृतानि सकलापद हन्तूणि अन्तरिक्षे विहरन्ति । अत एव सपादलक्षदेशान्तर्गत श्रीफल्वार्द्धकाग्रामे बहुद्रव्यव्ययप्रूर्वको मही- यान् समर्चनः अस्मिन् दिवसे श्रीचतुर्विधसंघमिलनेन श्रावकगणेन क्रियते अस्मि-	Sharphone sa
	यान् समचनः आस्मन् दिवसं श्राचठावधसंघामलननं श्रावकगणनं कियतं आस्म- न्विषये कथानकं लिस्यते ।	

यौ० द०

11 90 |

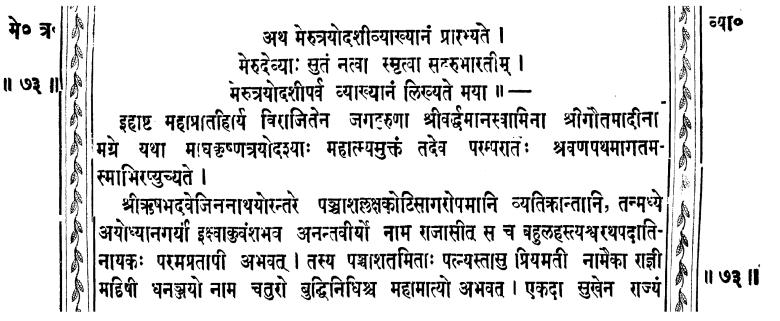
त्रि त्रस्थाः श्रादकारर, वैवध्यमाणविधिना धर्ममाचरन्तस्तिष्ठन्ति स्म । तच्च । व्याख्यानश्रवणं
🔊 जिनौकुसि गतिर्नित्यं अरोर्वन्दनं 🦸 प्रत्याख्यानविधानमागमगिरां चित्तं चिरं स्थापनं ॥ 🔊
🕅 कल्याणोधितमात्मशक्तितपसा सम्वत्भग्रराधनं । श्रद्धा जन्मफलं सुद्देतिजगृहुः श्रीस्ररिपा-
दान्ति ॥-एवं चातुर्मासमतिवाह्य ते महात्मानः फल्वाईिपुरे मासकूल्पकरणाय
गताः । तत्र चेको निःस्वः पारस नामा श्रावकः प्रतिदिनं धर्भमेवाचरन् तिष्ठति परं त-
ि सिमन् सर्व एक श्रावकग्रणा आसन् । श्रावकग्रणास्तूक्ताः । योगशास्त्रे तदित्थम् ।
$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 $
🕅 पापभीरुः प्रसिद्धश्च देशाचारं समाचरन् । अवर्णवादी न कापि राजादिष्ठ विशेषतः 🕅
/ ॥ २॥ सदा छलोचितं कुर्वन् व्ययं वित्तानुसारतः । अष्टविभग्रणेर्युक्तं शृण्वानो ्ध-
ममन्वहं ॥ ३ ॥ बहुदर्शी विशेखः कृततो लोकवलभः ॥ सलजाः सबलः सौम्यः
🖉 परोपछतिकर्भेकृत् ॥ ४ ॥ इति—

पौ० द०	अथेकदा स पारसश्रावको बहिर्भूमिं गतस्तेत्रैकं पाषाणमम्छानपुष्षमण्डितं तत्रत्यां 🕅 व्या०
पो॰ द॰ ॥ ७१॥	अथेकदा रह पारसश्रावको बहिर्भुमिं गतस्तेत्रैकं पाषाणमम्ठानपुष्षमण्डितं तत्रत्यां वियाव भूमिञ्च सचिकणां विलोक्य चाकितमनाः स्वग्रहमागत्य चिंतयति स्म. । आस्मिन्नेवावसरे दरयैका गौगोंपालेन वने नीयमाना सायान्हे गृहं प्रत्यागतवती दुग्धदोहाऽऽक्षींद तां नि-
	र्दुग्धां विलोक्य गोपालमाहूय तस्यैव चौर्य विज्ञाय तमताडयत् तदा गोपालेनोक्तं स्वामिन् 🦹
	नासि चेन्मया सह तत्र गत्वा दर्शयतु भवान् । इत्याकर्ण्य सः श्रावकस्तदनु वने
B	उगच्छत् ततो द्वावेव तो तस्याः मर्भि गत्वा स्वयं तत्रैकस्मिन प्रदेशे दुग्धं प्रसवंतीं गां विलोक्य जातविर्स्मयो गृहमगमताम् ।
	स च आवकः प्रभाते गुरूणां समीपे गत्वा तत्कार अमप्रच्छा गुरुआ । ध्यानेनेतद्धि । लोक्य तत्राईतीं काचन प्रतिमां ज्ञात्वा तेन सह तस्मिन् बर्यप्रदेशे समागत्य तां है ॥ ७१ ।
ß	लिमिय तत्रहिता काचन प्रातमा ज्ञाला तन सह तारमन् बल्यप्रदरा उमागल का 🕅

	भूमिसुत्खातयामास । ततो गर्तादेका स्वकान्त्या तद्देशं द्योतयन्ती महठी श्रीणः र्भवाथ 🧗
	देवस्य प्रतिमा निःसृता तां महताडम्बरेण रथे आरोप्य गृहमानीय ग्रहणाज्ञकः सः 🖉
	पारसस्तस्याः प्रजनादिकं प्रतिदिनं कुरुते स्म । तत एकदा सा प्रतिभा तं श्रेष्ठिपुङ्गवं 🖉
	स्वन्ने एवं जगाद । हे भक्त ! मम प्रासादं कारय'श्रेष्ठी उवाच- स्वाभिन ! अहं 🥴 🤊
	नितरां दरिद्रः वित्ताभावात्कथं देवगृहं भवेत्- प्रतिमये।क्तं द्रव्यस्य चिन्ता न कर- 🕅
	णीया यतः मम पुरस्तालोकेन प्रत्यर्पिता अक्षताः स्वर्णमया भविष्यन्ति तैश्च पुष्कुरुं 🕅
A	द्रव्यं तव गृहे स्वयमेवायास्यति परामेयं वार्ता फस्यांग्रेपि न प्रकाश्या… इत्युक्त्वा दे-
	वोतिरोहितः तुन्नः प्रभातें उत्थाय स देवग्रहं कारयितुं मनसि दृढविचारमकरोत् ।
102	तदिनत एव ये जनास्तत्रागत्य अक्षतान्यर्पयन्ति ते च स्वर्णमया भवन्ति स्म अय कि 👔
	यता कालेन पुष्कले खुवर्णे सति श्रेष्ठिना दैवग्रइनिर्माणं प्रारूवं । तदा कियद्विर्दिवसे 📲

पौ० द०	विंशारुमंडपमण्डितं प्राकारवेष्टितं तोर अक्षेकादिमण्डितं स्वर्णजटितस्तम्भविराजितं 77 व्याव् दारि स्थितमत्तवारणशोभितं पार्श्वयोः धर्मशालाग्रुगलेन विराजितं इपवापिकायुक्तं म-
1 92 1	नोहरमुद्यानशोभितमपरं स्वर्विभानामिव देवमन्दिरं जातं तन्महावैभवकार्थं चिलोक्थ 🥂 लोकाः विस्मयं प्रपेदिरे । परं न कोपि किञ्चिन्झखाद्वदाते । अधेकदा तस्य कनिष्टपुत्रे 🕴
No and A	णातीवाग्रहात पृष्टं तात ' एतावछनं त्वया छतो लभ्यते ? श्रेष्ठिनोक्तं रे ग्रज्ञ ! त्वं बाल- 🕅 कोसि अत ईद्टग्विधेन प्रश्नेन तव किं कार्यक्षस्ति— पुत्रस्तु तच्छुत्वा बाल्प्रभा- 🕅
de la companya	वाद्धरमवलम्ब्य भोजनादिकमपि त्यक्तवान्- अथ तदाग्रहं विलोक्य स प्रारससाधः 🕅 स्नेहवशतस्तं सर्वभेव स्वर्णप्राप्तिसाधनं प्रत्यवोचत् । ततस्तदनन्तरं प्रूर्ववत् द्वितियेः 🧳
	न्हि ते अक्षताः स्वर्णमया नाभवन्द तेनावशिष्टं गृहमवशिष्टमेवासीत् परं भदिवस्तरि हे ष्रभुपद्पङ्कजप्रभाकरैः श्रीमुनिचन्द्रसूरिभिस्तत्रागत्य विम्वचैत्यस्य वेदाभ्रेनेत्रसिति हे ॥ ७२ ॥

(१२०४) प्रमिते वर्षे तस्य गृहस्य प्रतिष्ठा कारिता । तच फलवार्र्डका नाम तीर्थ जातं तस्य महिमा न केनापि शक्यते वक्तुं यत्र च स्वयमेव भगवान जिनः नृसिंहरूपेण तद्रक्षां करोति । तदाराधन विधिस्तु श्रीमज्जिनप्रभुम्हीरकृतकृत्पाद्विज्ञेया यदा स मद्दाप्रसुख्रष्टो भवति तदा प्रदीपहस्तस्तन्मन्दिरात् बाहिरागत्य दर्शनेन कृतार्थ- यति जनान् वराश्च प्रयच्छति । तत्र च द्वारेष्ठ कपायानि न सान्ति यतस्तत्र कपाटदानेन कपाटानां देवप्रभया स्वयमेव भंजनं भवति । तत्र च पोपदशमीदिने महोत्सवं भवति सहस्त्रशो जनास्मिन् पर्वणि तत्र गत्वा दर्शना- दिना पापान्नाज्ञयन्ति । तत्र स्नानजलेन नेत्रक्षालनात् अक्षिरोगाः नस्यन्ति प्रोक्षणेन च ज्वरा	

110

	पालयतोनन्तवीर्थस्य मनसि ईदृग्विधा चिन्ता उत्पन्ना यद्हो ! मॅंमैकोपि धत्रो नास्ति अतो	5
S	मय्युपरतेऽस्य राज्यस्य भोक्ता को भविष्यति ?	
	पुत्रोत्पत्त्ये अनेकविधं यत्नं कुरुते स्म । परं पुत्रोत्पत्तिर्नं जाता । जोगजना जन्मेन्जना जोगजना जना जनाना काता ।	8
	अधेकदा तस्मिन्नेवावसरे कोणिक नामा एकस्साधुराहारार्थं राजगृहे समागतस्तं राजदम्पती प्रत्युत्थानपूर्वकं सत्कृत्य शुद्धाहारेण भोर्जायेत्वा करसम्पुटीकृत्य पुत्रोत्पत्युपाय-	8
D)	मप्टच्छताम् । मुनिस्तु किञ्चिदपि प्रत्युत्तरं नावदत्। तदा पुनः पृष्ठं। ततो मुनिः करुणयो-	A
	वाच 'राजन ! पुत्रस्तु भविता परं पङ्ग्रर्भाविष्यति इत्युक्त्वा तूर्णभव स मुनिरगमत्-	
S	ततो राजा राजपत्नी च भावी इत्रजन्म आकर्ण्य मुदमवाप । अथ क्रमेण राजपत्नी सगर्भा	
Å	जाता प्रणें च दशमे मासि सा छमारमजीजनत् । राज्ञा च पुत्रजन्मसमये महदुत्सवं	
	कृतं, द्रादशे दिवसे च सकलमपि परिवारं भोजयित्वा राजकुमारस्य 'पिंगलराय' इति	

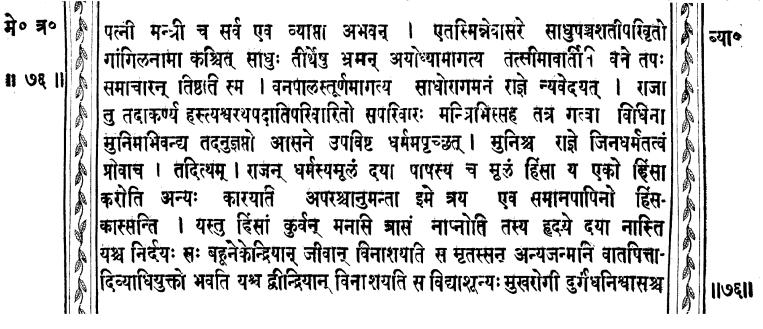
मै॰ त्र॰	नाम चके । अथ च राजा तं राजकुमारं पंग्रं विज्ञाय अन्तःपुरे एव वासयति न कदा-
11 98 11	नाम चक्रे । अथ च राजा तं राजकुमारं पंग्रं विज्ञाय अन्तःपुरे एव वासयति न कदा- चिदपि बहिर्निष्क्रासति येन कोपि तं पश्येत । यदा कोपि जनः अस्य कारणं पृच्छति चे- देवं ब्रवीति । यदस्य महीयानत्यद्धतरूपं वर्तते अतो हष्टिदोषभयान्मया बहिर्निष्कमणं
	िनिषिदं । अत एव सर्वस्मिन्नेव नगरे एषा जन श्चातिः प्रथिता अभूत् । लोकाश्च एवं
Ø	बुवते स्म यत्पिङ्गलरायनामा राजकुमारसदृशः पृथिव्यामपरः कोपि रूपवान न वर्तते । 🕅 अथास्मिन् लोकरवेकमेण देशाद्देशान्तरं गते सति सर्वस्मिन्नेव भूमण्डले अस्य रूपलावण्य- 🕅
	ीशोभाऽभवत् ।
	क्ष्वाकुवंशप्रभवः कृश्यपगोत्रोद्धवो शतस्थनाम राजा राज्यं कुरुते स्म । तस्य च
	इन्दुपती नाम्नी पट्टराज्ञी तस्याः छन्नौ ग्रेणसन्दरी नाम छमारिकाऽभवत् । सा चाति

शियरूपलावण्यसौभाग्यादिग्रणयुक्ता अपरा रतिरिवासीत् राज्ञश्चान्यः पुत्रः पुत्रिका
व न अतस्तयोर्दम्पत्योरेषा ग्रणवती अतीववछभा बभूव। अथ कियता कालेन संजातयोवनामेनां कुमारिकां विलोक्य तद्योग्यवरमलभमानो राजा अहर्निशं तद्रिवाह-
ि चिन्तातुर एव आसीत् । एतस्मिन्नेवावसरे तन्नगरनिवासिनो केचन व्यापारिणः
शिकटेषु नानावस्तून्यारोप्य व्यापारार्थं देशान्तरं जिगमिषवो राज्ञः समीपं प्राभ्रतप्र- दानार्थमगमन् राजा च तान् सत्ऋत्य बहुमानपुरस्सरमिद मूचे । देशान्तरं भ्र-
मि मिक्रिभेवद्भिर्यदि ग्रणसुन्दरीयोग्यः कश्चिद्वरो लभेत्तर्ह्यस्यारसम्बन्धमवश्यमेव विधेयं । ते चैतन्नुपाज्ञां शिरसि विधाय तथेति प्रत्युक्त्वा गृहमागत्य प्रभाते निर्गमिताः । ततः
त पतन्छपाजा रिरास विवाय तयात प्रखनता छहनागत्य प्रमात निगानताः । ततः इमेण बहून् देशान् ग्रामान् जनपदांश्च विलोकयन्तो अयोध्यायामागतास्तत्र च बहूनां वस्तुनां विकयान्महीयान् लाभ अपि संजातः अतस्तद्देशभवान्यन्यानि वस्तृनि
📲 बहुनां वस्तुनां विकयान्महीयान् लाभ अपि संजातः अतस्तद्देशभवान्यन्यानि वस्तृनि 🧖

Acharya Shri Kailassagarsuri Gyanmandir

मे०त्रु०	संगृह्य यदा गन्तुमुचता्स्त्देव नगरनिवासिनां मुखादस्यराजकुमार्स्य महानृद्धतं रू-	R	व्या०
ાહિપા	प्लावण्यादिकं श्चत्वा चपेणोक्तं च वाक्यं स्मरणपथमुपागमत् । अतस्ते प्राभृतादिकमादाय अयोध्याराजस्य समीपे गत्वा कुमारेण सह उणसुन्दर्याः विवाहसम्बन्धं चक्रुः । राजाऽपि		
	र्म सम्बन्धं निश्चित्य तेषां दानमानादिभिरादरं चक्रे। ततस्ते सम्बन्धं विधाय हर्षितास्सन्तो स्वदेशं प्रति जग्मुः। अथ कियता कालेन स्वदेशमागत्य राज्ञः समीपे गत्वा सम्बन्ध-	8	
	सम्बन्धीसर्वमेव वृत्तान्तमकथयन् । राजा चेद्दग्विधामनुपमां कुमार रूपलावण्यवार्ती अन्यातीन मन्त्रण आग्रीन । अथ त्यातीने लटातेथे काले विवादयोग्यां कन्यां विवाय		
	पाणिग्रहणहेतवे राजा कुमारानयानार्थं स्वसेवकान् प्रेषयामास । ते च अयोध्यां गत्वा विवारमम्बद्भिनीं नाणोक्तां सकलां वार्तामकशग्तन ।	A A	
	राजा चैतच्छुत्वा तान् सत्छत्य सिंहासनात्सद्य उत्थाय प्रासादान्तरे गत्वा प्रधान-	er e	11 94 11

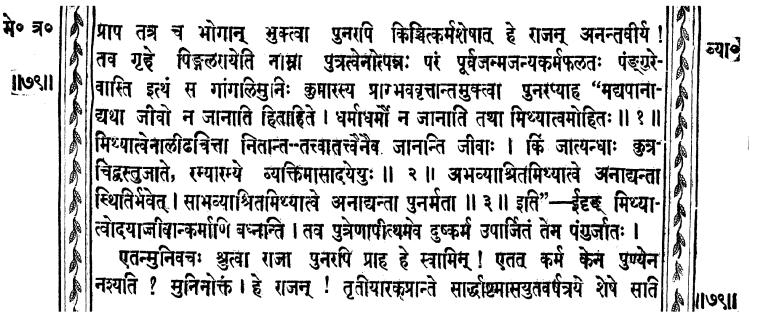
	मान्त्रिणमाहूय इत्थमुवाच 'मन्त्रिन् ! अद्यकिं विधेयं ? पुत्रस्तु पंगुः वर्तते अनेन
	सह कथं लगं भविष्यति ? कश्च स्वकीयां कन्यां पङ्गवे दास्यति ? अतोद्ययच्छ्रे-
0	यानुपायस्तदेव कर्तव्यः, । मंत्री तच्छुःला क्षणं विचार्य तान् दूतानाहूय इत्थसुवाच भो
D A	राज्सेववकाः ! कुमारस्तु साम्प्रतमिह नास्ति मातुलगृहे गतस्तच इतो महीयान् दूरं
	वर्तते तथा च तस्यागमनमपि शीघरत्वसंभवः अतः साम्प्रतं तु लग्नं न भविष्यति अतो भवद्भिर्गत्वा राज्ञे निवेदनीयः । इति श्रुत्वा तैरुक्तं यथाज्ञापयतु स्वामिनः परं त्वस्मदेशस्यापि महीयान् पन्था अतो लग्नं निर्द्धार्यं दातव्यम् । भवद्भिश्च लग्नसमयो-
	भवद्भिर्गत्वा राज्ञे निवेदनीयः । इति श्रुत्वा तैरुक्तं यथाज्ञापयतु स्वामिनः परं कि त्वस्मदेशस्यापि महीयान् पन्था अतो लयं निर्द्धार्य दातव्यम् । भवद्भिश्च लग्नसमयो-
	पर्यागमनीयम् । इत्याकर्ण मासषोडशानन्तरं विवाहलमं निश्चित्य तान् प्रस्थापयामास् ।
	भागगां प्रत्यापयानात् । अथ निर्गतेषु तेषु राजा अनन्तर्वार्ये उदिममनाश्चिंतातुरस्सनुवाच अहोऽद्य मया किं करणीयं १ षोडष मासा अपि सत्वरमेवायास्यन्ति । इति चिन्तया राजा राज
	मया किं करणीयं ? षोडष मासा अपि सत्वरमेवायास्यन्ति । इति चिन्तया राजा राज

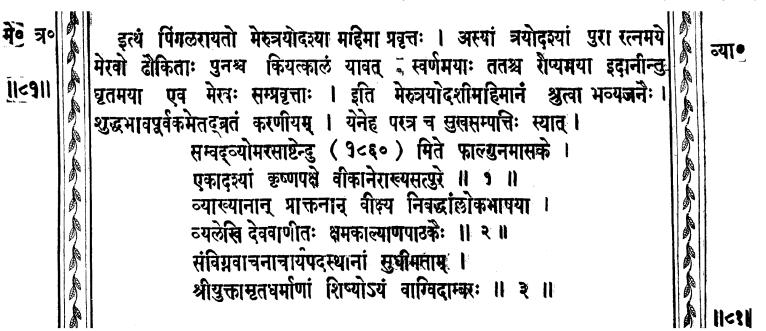
S S S S S S S	सुन्दराकारं विलोक्य स्वगृहपार्श्ववर्तिनो जिनमन्दिरस्य रक्षकपदेऽवस्थापितः । स च प्रत्यहं मन्दिरस्क्षां करोति परं प्रजनार्थमागतानां देवार्पितवस्ताभरणफलादीन द्यूतकीडार्थं प्रच्छन्नं समादत्ते । अथ कियद्विर्दिवसैः श्रेष्ठिना तद् ज्ञातं । ततस्तमाहूय श्रेष्ठी उवाच '' हे भद्र ! यः पुमान् देवद्रव्यं सुंक्ते स अनन्तकालं यावत् संसारपरिभ्रमणं करोति तस्मात्त्वया अतः परमेतन्न कार्यम् इत्यादि ससुपादिशत् । तथापि स दुष्टः मिथ्याज्ञानतिमिरावृतो न हि तस्मादुपेक्षते स्म । एकदा देवस्यामरणादिकमपि चोरयामास ततः श्रेष्ठेनैत्तदिज्ञाय तमाह्म	and an an an an an an
A.	मत्तनादक छत्वा निर्ततारपत् । जय च त उष्टरतता निजायकः वनुषु झमन् छगयादना वहून् वन्यज न्तून् मृगशराकादीन् विनाशयाति स्म । तस्मिन्नेव वने एकस्तापसाश्रमस्त त्र च बहुवो मुनयस्तपः द्वर्वन्तस्तिष्ठान्ति । अतस्तद्वनेभवाः वनचराः मृगाद्यास्तद्वीतिभीता-	

<u></u> но <u></u>	भवाति यश्च इन्द्रियत्रययुक्तानां जीवानां नाशकः स नासिकारोगी चतुरिन्द्रियघाती अक्ष्णा काणः अन्धः क्विन्ननेत्रो वा भवेत्। पत्रेन्द्रियविनाशकृद्वधिरो भवति यश्च पत्रेन्द्रिय	S A	৽যী৽	
u • • • •	मवात यश्च इ:न्द्रयञ्चयुक्ताना जावाना नाराकः स नासकारागा वतुरारान्द्रयवारा अक्ष्णा काणः अन्धः क्विन्ननेत्रो वा भवेत् । पञ्चेन्द्रियविनाशकृद्धधिरो भवति यश्च पञ्चेन्द्रिय विनाशकॉरी स पद्वनीन्द्रियाणि नाप्नोति । तस्माट् भोभव्या ! हिंसानृतादिकं सर्वथा परित्याज्यम् । इति श्रुत्वा राजा ग्रहं पप्टच्छ ' स्वामिन् ! मदीयः प्रत्रः केन कर्मणा पङ्ग्र्जात हाते ब्राहे । गांगिलेनोक्तम् राजन ! अस्य प्राग्मवं शृणु । अस्य जम्बद्धीपस्य ऐरावतनाम क्षेत्रान्तर्वर्ति अलपुरनाम्नि नगरे महेन्द्रध्वजो नामा काश्चिद्राजा आसीत् तस्य च उम्मानाम पट्टराज्ञी तयोस्सामन्तासिंहो नाम पुत्रोऽम्रत् । स च राजकुमारः पाठशालायां पठनार्थं गच्छन द्यूतकृतां संगतो द्यूतमेवाहर्निशं र्छ्वन् सम्रव्यसनतत्परोऽभवत्त । राज्ञा च बहुशो निषिद्धः परं यदा व्यसनसम्नकं न त्यक्तवान् तदायोग्यं तं ज्ञात्वा स्वदेशाद्धहिर्निष्क्रासितः । ततोपि स तदेवव्यसनमभ्यसन्			
11991	विनाशकॉंरी स पद्वनीन्द्रियाणि नाप्नोति । तस्माद् भोभव्या ! हिंसानृतादिकं सर्वथा			
b	परित्याज्यम् । इति श्रुत्वा राजा गुरुं पष्टच्छ '' स्वामिन् ! मदीयः पुत्रः केन कर्मणा	A		
	पङ्गुर्जात इति ब्राहि । गांगिलेनोक्तम् राजन ! अस्य प्राग्मवं शृणु ।			
6	अस्य जम्ब्रद्वीपरंय ऐरावतनाम क्षेत्रान्तवति अलपुरनाम्नि नगरं महन्द्रध्वजा नामा			
6	काश्चिद्राजा आसीत् तस्य च उम्मानाम पट्टराहा तयास्सामन्तासहा नाम पुत्राऽमूत् ।	A		
	स च राजकुमारः पाठशालायां पठनायं गच्छन् दूतकृतां संगतां दूतमवाहानरा छवन्।	8		
	सिंधविस्तनतत्पराञ्मवत् । राज्ञां च बहुरेगः निषिद्धः परं यदा व्यसनसंतकं न त्यक्यांग्राः न्यूयकेमां चं चाच्या स्वतेमाजविर्विष्ठामितः । ततोषि सं ततेत्यमनमभूगमन	8	1 1519	İE
	ા તિલાયાગ્ય તે જ્ઞાલા સ્વબરાાબ્દાહાનગ્વગાલતા ને તેતેમથે તે તેબગગલનગગરાનું કે તેગ			1

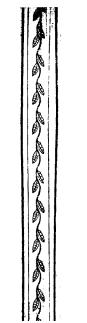
े च सह गिरिमारुह्य सर्यंकुंडजले स्वयं स्नात्वा पुत्रमपि स्नापयामास परं तजलं चर	
णमपि तस्य न स्प्रशति यतः स्वयंप्रभोः कर्मफूलं न क्षीणं अतो देवताधिष्टितजलु-	A
	ß
🕅 तदा तस्मिन संघे एको महात्मा आसीत् तं विलोक्य श्रेष्ठिना पृष्टं 'भगवन् ! किमत्र 🧖	ß
🄊 कारणमिति बवीत भवान् । मुनिरूचे 'अनेन पुरा बहुशो देवद्रव्यं भक्षितं तथा चैकस्या	ß
🕅 म्रग्याश्चत्वारः पादाः च्छेदितास्तत्कर्म बहुशः क्षीणं परं किञ्चिदवशिष्टमास्ति तेन तीर्थ- 🔊	A
अजलं न स्पृशति । यतस्तीव्रकर्माणि फलसुक्ति विना न हि क्षीयन्ते । एतन्मुनिव-	Å
नि चः श्रुत्वा स श्रेष्ठी तस्य च पत्नी स च एत्रस्त्रय एव सम्प्राप्तवैराग्याः सन्तो श्रीऋषभ	A
देवचरणावभिवन्द्य गृहमागत्य धर्मकरणोद्यताः बमुवुः ।	
अथ व्यतीते महीयांसि काले स श्रेष्ठिपुत्रः देहं परित्यज्य कर्मक्षये देवलोकं	

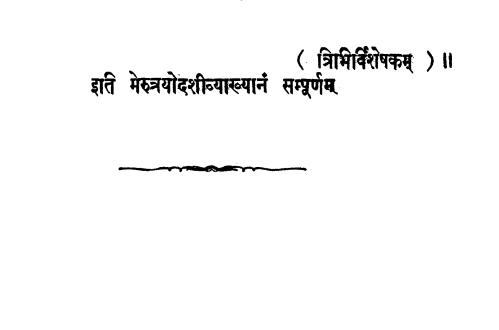

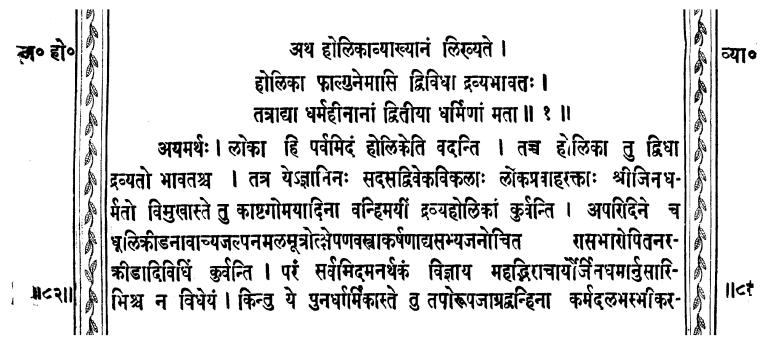
5	त्रयोदश स्वर्णघटिताखयोदश च रत्नजटिताः प्रतिमाः संस्थापयामास । त्रयोदृशावधैः रत्नेश्च मेरुपञ्चकं निर्माय तान् पञ्चमेरून् देवमन्दिरे समर्पावत् । संघेत सह त्रयोदशवारच तीर्थयात्रामकरोत् त्रयोदश धाार्मिकावासानि च तत्र कृतानि । ततो काल्ज्तरेण जातवैराग्यः सन् स्वपुत्राय महसेनकुमारनाम्रे राज्यं दत्त्वा स्वयं बहुभिः राजपुरुषेस्सइ खुवताचार्यसमीपे गत्वा दक्षिां प्रगृह्य द्वादशांगीं च तेभ्यः सकाशाद वीत्य तपः क्वर्वन् क्रमेणाचार्यपदं लेभे । ततश्च कियता कालेन क्षपणक- श्रेण्यारोद्दणार्थं अष्टमग्रणस्थाने शुक्लध्यानं ध्यात्रमुद्यतो मूत्वा क्रनेण कर्माणि क्षपयन द्वादशग्रणस्थानानत्यसमये कर्मचतुष्टयं ध्यानेन नाशयित्वा केवलज्ञानं लब्घ्वा बहून् भव्यान् बोधयन् पृथिव्यां यथेच्छं विचरन् द्विसप्ततिवर्षमितं पूर्णायुः प्रपाल्य पञ्च	
	भव्यान् बाधयन् पृथिव्यां यथच्छ विचरन् द्विसप्तातवर्षामतः प्रणायुः प्रपाल्य पञ्च न्हरुवाक्षरोच्चारणतो योगमार्गेण शेषकर्म क्षपायित्वा मुक्तिं प्राप्तः ।	

Y

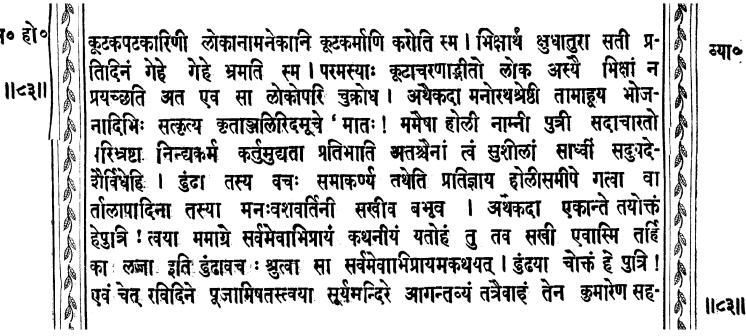

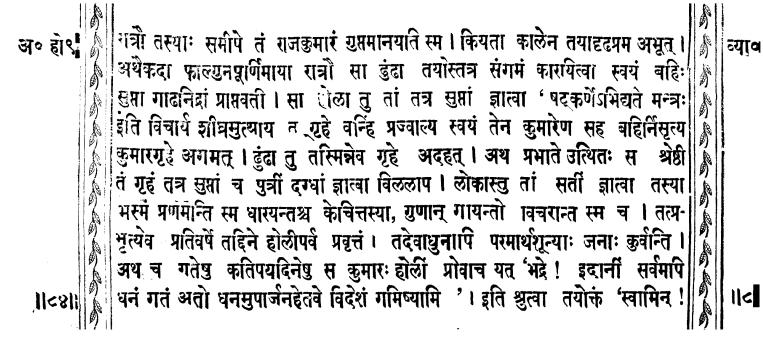

१ णरूपां भावहोलिकां कुर्वन्ति । अन	यत्तु सर्वमेव लोकिकं कर्म रजसा प्रवृतमिति प्रश्नमाशंक्य
🔊 सम्प्रदायगम्यं तत्कथानकमुच्यते ।	
	रे जमवर्मनामा राजासीत् तत्रैव मनोरथनामा श्रेष्ठी 🧳
	जनाम्नी पुत्री सू च पित्रा महोत्सवपूर्वकं विवाहिता
	तः सदा पितुर्ग्रह एव निवसति स्म । अथैकदा निज-
	ाच्छंतं वङ्गदेशस्वामिन् सुवनपालाभिधस्य राज्ञः काम-
	माकुला जाता । सोपि तां विलोक्यातीव कामेन 🔊
	डितां विलेक्य विषादं जगाम । इतः श्वोऽहानि तत्र पुरे
	च चन्द्ररुद्रभंडनाम्रो कस्याचिद्ररटस्य पुत्री अचलभूति
हित्या नामना तथा च करव च मरट	य पत्नी डुंढा इति नाम्नी आसीत् । सा च डुंढा

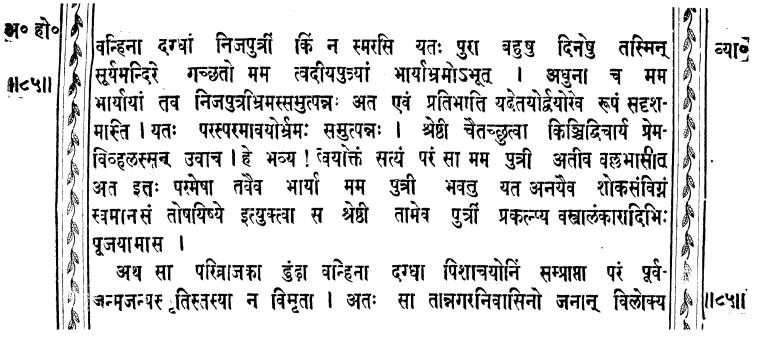
अ० हो

8		8
9 (1)		
		D D
	राजकुमारं मुष्टिना प्रहृत्य कुपिता सती तं निर्भत्स्य पश्यत्मु सर्वजनेषु इदमूचे।	
	वरमतोहमग्निं प्रवेश्ये इति प्रललाप' इत्याश्चर्यं विलोक्य सर्वे एव विस्मिता जाता	
A	स श्रेष्ठी च इत्थं श्रुत्वा झटिति तत्रागत्य तां मरणाभिमुखीं विलोक्य बलात्तां गृहमानयत् ।	\$
Co Co Co	अथ पिता अनया लोलया तां छशीलां मनुत स्म । किन्तु इतः परं सा ढुंढा	ß

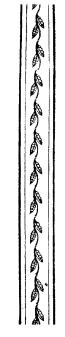

うちのようちょうちょう	विदेशं मा याहि, मदुक्तमुपायं कुरु येन धनप्राप्तिः स्यात् । तचेदं त्वं मत्पित्तर्इटायां गत्वा एकां शाटिकां मदयें कीरगा आनय । ततस्तेन तत्र गत्वा तथैव मुल्येनेका शाटिका नीता, परं तां विलोक्य तयोक्तं नेषा अत्यर्थशोभना अत अपरामानय । तेन तथैव तत्र गत्वा पुनरन्यानीता परं सापि तया प्रत्यर्पिता । तेन च पुनरपरानीता ततः सापि तया गत्वा पुनरन्यानीता परं सापि तया प्रत्यर्पिता । तेन च पुनरपरानीता ततः सापि तया न गृहीता ततः पुनरपि यदा तां शार्टी परिवर्तयित्तुं स कुमारः श्रेष्ठिसमीपे गत- स्तदा श्रेष्ठिनोक्तं । मो भद्र ! एतेषां वद्याणां परीक्षा तु स्वयमेव स्त्रियः कुर्वन्ति अते। भवाच् तां स्वपत्नीमंत्रेवानय यत्तः सैव स्वयं परीक्ष्य यथोप्सितां झाटिकां केष्यति इति श्रुत्वा कुमारस्तत्रागत्य तां तत्रानीतवान् । स श्रेष्ठी तु सद्य एव तां विलोक्य वकितमनाः प्रेमाकुल्स्सन् झटित्युत्थाय अहो एषा तु ममैव पुत्रीत्युवाच । कामपाल्लस्तछीलां दृष्ट्रोवाच दे सरलस्वभावश्रेष्ठिच ! किमिति भाषसे ! द्वं
Ø	कामपालस्तलीलां दृष्ट्वोवाच हे सरलस्वभावश्रेष्ठिच ! किमिति भाषसे ! व

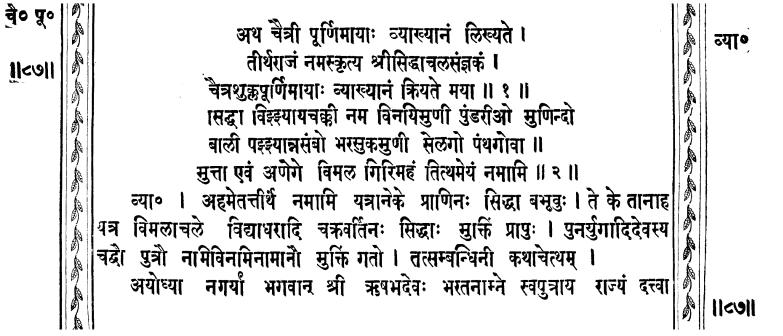

	 अहो इमे प्रर्वं में भिक्षामपि नाददन अत एवाहमद्य महोत्एातं विधास्ये एवं	
	विचिन्त्य सा दुष्टा नगरानिवासिनामुपरि पाषाणवषणाद्युत्पातांश्चके । तेनातीवदुःखि-	
	तास्ते पैशाचीं लीलां ज्ञात्वा तदुपशमनाय वल्यादितान्विकानुष्टानांश्चक्रुस्तेन सा 🧖 🛛	
5	लोका ! प्रवीरिमन् भवेऽहं भंडानां कुले उत्पन्नाभवं मत्पतिस्तु नित्यं आष्ट्रजीवी असीत् आस्त्रीत के आप्रजीवी के आसीत् अतोहं भंडान् आष्ट्राजीवीनो भरटांश्च त्यक्त्वा सर्वान् लोकान् पीडयिष्ये	
	यतः केपि मा भिक्षामात्रेणापि न तोषितवन्तः यतो येऽस्मिन् ममोपरमणमासि भंड 🧖	
	प्रायाः भरटप्रायाश्च भविष्यन्ति तेषां मजन्या काचिदपि पीडा न भविष्यति 🦻 इत्युक्त्वा सान्तर्दधे ।	
	अथ च मरणाझीता जनास्तदिनत अन्यं जीवनतोपायमलभमानाः स्वयमपि फाल्य-	

अ० हो०	2000	ने मासि भंडभावमाश्रित्य अश्ठीलादिवाक्यानिभाषमाणास्त्यक्तलजा असभ्याचरणमाचरन्तः भूरमकर्दुमादिना देहमालिप्य भरटप्राया मुत्वा परिभ्रमन्ति स्म । अत् एव होलिकाद्वितीय	5-63-63-	व्या•
		दिने सर्वान् जनान् भरटप्रायान् कारयितुमिदं धूळिकापर्व समुत्पन्नं− तेन सा प्रसन्नाभूत्वा स्वस्थानं गता ।	S CS C	
	A A	इत्यं व्रथैवोत्पन्नं होलिकापर्व विज्ञाय सुनीभिर्भव्यात्मभिस्तन्नकर्तव्यं किन्त्वस्मिन् पर्वणि भव्यात्माभि श्रावंके जिनधर्म एवाराध्यः यतः सएवात्रं जगतीष्टार्थसाधकः कल्याणकृच्चवर्तते इति होलिकाप्रवन्धः ।	5 6 5	
		संवद्वाणऋशानुसिद्धिवसुधा (१८३५) संख्य नभस्ये सिते पक्षे पावनपञ्चमीसुदिवसे पायेधि संज्ञे पुरे ॥		
	S &	श्रीमच्छ्री जिनलाभ सूरिगण भृत्तुल्यप्रतापोद्धरे ।	A A	। ८६

कांते श्रीजितचन्द्रसुरिमुनिभिर्धमेंशतां बिभ्रति ॥ १ ॥ श्रीमन्तो ग्रणशालिनः समभदन् प्राइयादिमासागरा-स्तच्छिष्यामृतधर्मवाचकवराः सन्ति स्वधर्मादराः ॥ तत्पादाम्डजरे प्राप्तवचन स्मर्ता विपश्चित्क्षमा कल्याणः कृतवानिदं व्याख्यानमाख्यानभृत् ॥ २ ॥ इति होलिका पर्व व्याख्यानां ॥ ८ ॥

चै॰ प्र	त्परो विज्ञाय प्रसन्नमना भगवद्धुपं कृत्वा तयोह्वरिमहर्ती कृषांमकरोत । प्रथम-	⁵ या०
nccli	तस्तु तेन युवाभ्यां अष्टचत्वरिंशत्सहश्रपठित सिद्धविद्याः प्रदत्ता ततश्च षोडश- विधानांः देवानां सभाराधनं चोपदिष्टं । वेताढयनगरस्य दक्षिणश्रेण्यां रथनूपुरचक वालग्रमुखानि पञ्चाशन्नगराणि उत्तरश्रेण्याञ्च गगनवछभ प्रमुखाणि षष्टिनगराणि	
	वासयित्वा यावन्तो नगराणि तावन्त एव देशान्विधाय सर्वमापि विभज्य आभ्यां 🕅 प्रदुत्तं । तो चैत्सर्वं लब्ध्वा इंन्द्रंनमस्इत्य ऋषभदेवचरणावभिवाट्य ततोगत्वा 🕅	
	इन्द्रेण दत्तं राज्यं विधिवत्पालयामासतुः । अथ च चिरकालं यावद्राज्यसुखमनु भूयान्ते सर्वसंग परिष्टियज्य दीक्षांग्रहीत्वा श्रीविमलाचले समागत्य तत्रैव तपो विध- या कालेन तौ द्वावेव नमि विनामि नामानौ परमपदं प्रायतुः । इति नामि	liccu

ि विनमि सम्बन्धः !
अत्रैव पुनः श्रीऋषभदेवस्य प्रथमगणधरः पुंडरीकनामा सिद्धो मुक्तिंप्राप्तः तत्स
ि बन्धस्तित्यं ।— श्रीआदिनाथस्य योग्ये ष्टपुत्रो भरतस्तस्य श्रीपुंडरीकनामा पुत्रः श्रीप्रभोर्भुलानेधर्मं श्रुत्वा प्रतिबुद्धस्सन दीक्षां प्रयह्य प्रथमगण धरोजातो यश्च
पत्रकोटि साधु परिवृतः ग्रामानुग्रामं विहरन् सौराष्ट्रदेशे समागतः । अथ च तद्दे-
शीया जना स्तस्यागमनमाकर्ण्य सर्वे एव नरनार्थ्यः धर्मश्रवणार्थं वन्दनार्थञ्च- तत्रागमन् । एतस्मिन्नेवावसरे एका शोकजर्जरित शरीरा वाष्यजलाकीर्णनयना
👔 शुष्कवदना दीनरूपा महिला एकया युवत्या कन्यकया सह तत्रागत्य गुरुमाभे-
विन्नि तनाद्रयसा तत्रवोपविश्यावसरं विज्ञाय पप्रच्छे । भग्वन् अनया मत्कन्ययः 🄊
र्ष पूर्वजन्मनि किं पापं कृतं येन वेवाहिककरमोचने वेलायामेवास्याः पतिर्मतः

चै॰ प्रू॰	इति प्रश्नेकृते गुरुर्गणधरः प्राह हे भद्रे अशुभकर्मणः फटमशुभमेवभवति तथाहि	व्याके
110311	जम्बूद्रीपस्य पूर्वभागे विश्वविख्यातं मनोरमं कैलासपर्वताकारं तुङ्गप्राकार- वेष्टितं नानादेशोद्भवजनाकुलविशालगृहमण्डितं चन्द्रकान्तनाम नगर मासति ।	
	तत्र श्रियोधामा सकलग्रणगणग्रामः जगत्प्रसिद्धनामा समरसिंहाख्यो महीपतिः राज्यं कुरुते स्म । तस्य च शीलालंकार धारिणी वल्ठभानाम्री पट्टराज्ञीवभूव । तत्रच	
	कश्चिन्महाधनाढ्यः जिनभक्तिरतः परमश्रद्धालुरनेकग्रणसागरो धनबाह नामा श्रेष्ठी अवसत् । तस्यकर्मयोगा द्रेभार्ये बभूवतुः एका कनकश्चीः द्वितीयाच मित्रश्रीः	
	तिम्यितिह से अंध खेलने काले गमयातरम तयारकके दिन निश्चित्य अंध 🦷	
	नियत दिन यथा कम द्रया समाप काडात अथकदा कनकश्रानामज्यष्ठपत्ना कामवशात् सपत्न्या दिनमर्यादाम्मुर्ऌंच्य तत्रस्थितवतोः पत्युः समीपे समागतवती ।	८९

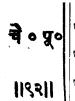
	तामनवसरे सभायातां विलोक्य भर्ता प्रोक्तं । भद्रे त्वं याहि यतस्त्वया मर्यादो- लंघिता अदतु मित्रश्रिया सह विहरणदिनमस्ति श्वरूत्वयासह विहरिष्ये । इति श्रुत्वा कामावव्हला सा प्रोवाच । भगवन् । केयं मर्यादा तदा भर्त्रापुनरुक्तं दोव मर्यादोर्छंघनं श्रेयसे न कुल्जीनानान्तु मर्यादापाल्लनमेव धर्मः यतः समुद्रोपि स्वीयां मर्यादां न त्यजति अतः सत्पुरुषाः कथं मर्यादां त्यजेषुः इत्याकर्ण्य सां कनकश्री संतोषरहिता रोषसहिता कल्छव वदना मित्रश्रियं प्रतिद्वेष मुद्रहति स्वगृह मागत्य सपत्न्यासह पतिवियोगेच्छया यन्त्रमन्त्रोतन्त्रोपायदिना तस्याः गरीर भूत प्रेत झाकिनी डाकिनीनां प्रवेशमकारयत् । तेनाचिरेणेव कालेन मित्रश्री व्याधिपरिपीडिता भूताविष्टाजाता । अथ कनकश्री रपि अवसरं विज्ञाय मन्त्रवलेन	
Ø		
A A	पतिं स्ववर्शीचक्रे । स श्रेष्ठी अपि तांकनिष्टपत्नीं व्याधिपोडितां बुदध्वा पूर्वकर्मफलं	

in Manavii Jani Araunana Kenura	www.kobaliili.org	Actidiya Still Kallassayarsuli Gya
च० पू०	विज्ञाय तरयामेवाउरको वमूव । तदा हरि कनकश्रीः तेन श्रेष्टिना नानाभोग	गन् हिंदया०
11901		ता) ता) कर्म)
	फलतो महरदुःखभागिनी जाता यतः कर्मण तिचत्रागतिरस्ति इतिश्चत्वा सा तन्माता पुनःप्रोचे गुरोः इदानामेवेयं यतिविरहपीडिता वृक्षशाख	
	पाश वंध्व मरणायोद्यताऽभूत तदैव मयविल्रोकिता । अतोहें ऋटिति अस्या समार पाशं निऋंत्य हस्तमवलम्ब्य भवतां समीपे एनां समानायागतास्मि,' अतो भवद्रिरस्य व	ात्वा 🕵
	प्रदेया । ततो गणधरः प्राह—भदे ! एषा तव पुत्री दीक्षायोग्या नास्ति नितरां चञ्च स्वभावा बाल्टा वर्तते । इति श्रुत्वा सा उनः प्राह । भगवन् ! तर्हि अस्या योग्यं धर्व	वल•

गुरु गरित रिवासित विश्वमार्था माउरितन संदुध्य स्वयं एक स्वयं प्र उरोः समक्षं पञ्चमशकस्तवादिभिर्देवान वंदयित्वा शुभध्यानेन अहोरात्रमातिवाह्य पारण- बेलायां मुनिभ्यो दानं क्द्यात एवं पञ्चदशवर्षाणि यावत प्रतिवर्षं समाचरेत ततश्चोद्यापनं यथाशक्त्युपष्करेण कर्तव्यं । अनेन विधिना चैत्रप्रणिमां र्ड्वन निर्द्धनोऽषि धनी स्यात पुत्रकलत्रसोभाग्यादि प्राप्तिश्च भवेत । देवछुखशिवपदमपिप्राप्नुयात खीणां च पतिवियोगो न भवेत् तथा च रोगशोकवैधव्यदीर्भाग्यवंध्यत्वादि सर्व एव कर्मफरुं प्रणश्यति । अस्बाराधनेन नार्यः पतिवरूभाः भवन्ति विषकन्यादि छुष्टं च विनश्यति । बहुना किं ? भावप्र्वकमाराधिता चेत्री सर्वानेव सुखान् प्रयच्छति मुक्तिं च ददाति-	la la la la la la la

चै० प्रूर	न्वीत भवान येन दुष्कर्मविण्कं नश्येत एकस्तच्छुत्वा किंचिद्रिचार्य प्राहहे भदे !	
	चैत्रशुक्रप्रणिमाराधनं कारय तेन पूर्वकर्मफलविनाशमाप्नुयात् इति ग्रहवचः समाकर्ण्य 🦹	न्या•
119311	तस्याः कन्यकाया अपि गुरुज्ञानयोगात् श्रवणरुचिः समुत्पन्ना अतः सा 🎉	
	सावधानीभय ग्रुखाणीमञ्जोतग्रुफणोक्तं	
	हे भदे ! श्रीसिद्धाचलनर्थिनामा कश्चिदनन्तफलदायी तीर्थमस्ति यत्रचानन्ताः	
	जीवाः सिद्धिमुपयाताः - अतस्स एव सर्वतीर्थेषु मुख्यः तस्यैकविंशतिपवित्रनामानि	
	सन्ति तेषां नाम्नां ध्यानं विधेयं । तत्र च चैत्रपूर्णिमादिने शुद्धभावेनोपवासं विधाय	
	तस्मिन् तीर्थराजे स्नात्वा चैत्येषु जिनप्रतिमाः सम्पूज्य चैत्रशुक्त पूर्णिमाया महिमावर्णन-	
J.	व्याख्यानं श्वणुयात् । दीनहीनजनेभ्यश्च यथाशक्ति दानं देयं । ताद्देने शीलादि 🕊	
	नियमाः पालनीयाः जीवरक्षा च विधेया तस्या विधिग्रंथात ज्ञात्वा ग्रहमुखाह्रा श्रुत्वा	
		11881

🕻 साम्बेन सहात्रैव सिद्धिं गतः श्रीमद्दाराजस्य दशरथस्य भरताख्यः छत अपि शिवत्वं	7.1
	Ø
प्राप्तः । श्रीशुकशैलकपंथिनश्रापि मुक्तिं प्राप्ताः । तथा च श्रीरामपञ्चदवनरपतिनारदाद्या	
महात्मानुश्च मुक्तिं प्राप्ताः । पाण्डवा अप्यस्मिन्नेव सिद्धाचले परमपदं याताः ।	
ु अतश्चेत्रपूर्णिमादिने उपवास विधाय श्रीसिद्धाचले गत्वा पूजाध्यानादिकं ये प्राणिनः	8 (A)
ु इर्वन्ति ते महात्मानः नरकतिर्यग्गतिविच्छेदं नयन्ति । इत्येतत्पर्वाराधनस्वरूपमुक्तं ।	
🕻 अतस्तदिने श्रीग्ररोगज्ञया मन्त्राक्षरप्रतं स्नानजलं गृहीत्वा ये नराः श्रीऋषभदेवाराधनं क्रुर्वन्ति	
ि 🕼 येने मार्व मार्वयान्त कार्यस्य राखाप् र्युण्वान्त तन् परमेश्रेया लमन्त । इति चेत्र व्याख्याने । 🎼	
ि नन्दरससिद्धचन्द्रप्रामिते वत्सरे वरे । इयं व्याख्या ग्रणग्राह्या चैत्रशुक्ठाष्टर्मातिथौ	
गन्दरतात् छ वन्द्रप्रानतं पत्तरं परं । इपं व्याख्यां छणप्राह्यां चत्रराह्याष्ट्रमात्यां ॥ १॥ दुर्गे जैशलमेरौ च कृतावासेन धीमता । ग्राणिनामरचन्द्रेण वाचकेन सुसाधुना ॥ २॥	

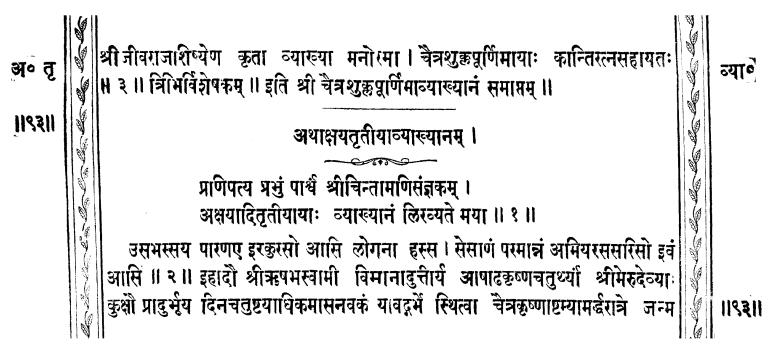

42

8

nuia	www.kobalitit.org	Acriarye		anassagarsun Oya
	र्णिमायाः व्रतमारब्धं। तेनास्याः विषयवासनाशान्तिस्तविरेणैव कालेनाभूत्। एवं पञ्चदशवष्		2	व्याव्
	णि यावद्वतमाराध्य पूर्णे वते विधिना तदुद्यापनमकरोत् । अथ च पुण्डरीकगणधरध्याने	r 1		
A	श्रीसिद्धाचलयात्राकरणेन च श्रीऋषभदेवजपप्रभावतो विनष्टपापा कालेनानशनं विधाय			
	विमुच्य सौधर्मदेवलोके देवत्वेनोपपन्ना तत्र देवसम्बन्धि भागान् भुक्त्वा महाविदेहक्षेत्रे व तपुराधीशस्य नरचन्द्रनाम्नो राज्ञः राज्ये ताराचन्द्रश्रेष्टिनस्तारानाम्न्यां भार्यायां स एव जी	VI		
	पुतः पुत्रत्वेन पूर्णचन्द्राभिधो भविष्यति । स च द्विसप्ततिकलायुक्तपञ्चदशकोटिमि	·		
	धनी पञ्चदशभार्यों दशपुत्रः सर्वसुखसम्पन्नो भविष्यति । स एव पुनः चैत्रशुक्चपूर्णिम	π-		
	राधन कॉर्ण्यति तथा च जयसमुद्रनाम्नः गुरोः सकाशाहीक्षा प्रगृह्याप्तनज्ञानः कोर्	ऽन		
	परमपदं यास्यति एव चैत्र्या : समाराधनेन बहवो जीवाः परमानन्दं प्राप्ताः । यथा		(4)	11921
	विमलाचले वालनामा महामुनिर्मोक्षं प्राप्तः अपि च श्रीऋष्णसुतः प्रद्युम्नोपि स्वसुते	न		, ,

प्राप स च महात्मा विंशातिलक्षमितानि वर्षाणि यावत्कौमारपदे स्थित्वा त्रिषष्टिलक्षवर्षमित-काले राज्यं बुभुजे ततश्चेत्रकृष्णाष्टम्यामेव तेन ऋषभस्वामिना दीक्षा गृहीता । एतांस्मन्नेव श्रीसोमयशोत्रपः इस्तिनापुरे राज्यमकरोत पुत्रः श्रीबाहबलनाम्नः राजः समयं प्रगृह्य वर्षेंकं यावदाहारालाभान्निराहार एव दीक्षां भूमण्डले पर्यटन भगवान ऋषभस्तु अथ च इस्तिनापुरनिवासी कश्चित श्रेष्ठी स्वप्ने श्यामायमानं हस्तिनापुरमाययौ स्वहस्तेनोद्धंतैरमृतपूर्णैः कनकघटैः प्रक्षालितं ददुईं । तथा च तस्यामेव रात्रौ सुबुद्धिनामाऽ-Ø परः कश्चित् श्रेष्ठी सूर्यविम्बाच्च्युतं किरणसहस्रकं श्रेयासन पुनः स्थापितं खन्न दृष्ट्यान बहुभिः રાત્રુમિઃ प्रतिरुद्धं प्राप्तविजयं श्रेयांससहाय्यतः वीरं संगमयशश्च एक मिलिता-त्रातस्ते त्रयः राजसभाया स्वप्नंऽपश्यत रात्र्या गत्वा तदाकर्ण्य नृपादिभिस्सवेंरेवोक्तं यदस्य स्वप्नेमूचुः । स्वप्नस्य फल स्वं स्सन्तः स्व

11

मिणिस्वर्णकन्यागजमुकादय इति । इत्थं चिन्तयन् सं महात्मा श्रेयांसः गवाक्षादुत्तीर्य भग- वन्तं ऋषभं त्रिःप्रदक्षिणीकृत्याभिवाद्य ऋतांजलिखोचत् । भगवन् ! प्रसन्नो भव मदर्पितां	
प्रजां प्राभुतार्थमानीतान् शतसंख्याकान् घटांश्च गृहाण् । भगवान् ऋषभदेवस्तदाकर्ण्ध प्रजार्थमानीतां महतीं सामग्रीञ्च विज्ञाय इक्षुरसग्रहणाय करदयं प्रसारितं श्रेयांसस्तु	
रत्नपात्रतुल्याय श्रीमद्भगवते त्रिकरणशुद्धयां इश्चरसरूपं निर्दुष्टमाहारं ददानो हर्षभरेण स्वचेतसा आत्मानं धन्यतरं मन्यमानः त्रिजगत्पूज्येन भगवताऽहारग्रहणतोऽ-	S S
उप्रहीतोस्मीति चिन्तयन् स्वहस्तगृहीतैरिश्चसपूर्णघटैर्भगवन्तं पाययदप्रीणयत्तातो देव भगवान् सर्वज्ञो ऋषभस्तं जि्ज्ञासुं विज्ञायाकारो स्वकीयानि पञ्चदिव्यरूपाणि हा	I C
र्शयत । यतः पारणायेक्षरसं सर्वश्रेष्ठमिति ब्रुवते आवकाः । एतदेवाह भगवान् भद्रबाहुः " उसभरसे " त्यादिना । गाथार्थस्तु श्रीप्रथमतीर्थकरस्य ऋषभलोकनाथस्य प्रथमपारणे	

	cilula	www.kobdititi.org	narya Onin is	Canassagarsun O
अ० तु०	Con Con	त्वेवमेव यत् श्रेयांसस्य कश्चिदपूर्वो महान् लाभो भाविष्यति । अथ तस्मिन्नेव दिने गृ	0.H0	व्याङ्रे
113811	Le Co	निर्याते श्रेयांसे स एव भगवान् ऋषभदेवः भिक्षार्थं तस्य गृहमाजगाम । श्रेयांसस्त्वागत स्वामिनं विलोक्य जाताल्हाद्स्तं तुष्टाव यतो महात्मा ऋषभः महाईप्रजनोपचारैः स्वर्णग		
	Charles and the second	जाश्वादिभिश्च लोकेन पुजितोऽपि कस्याचिदपि सपर्थ्यां नाऽग्रहीत । अत एव रुष्टं व विज्ञाय सर्व एव जनाः स्वं स्वं भाग्यं गईवन्तः श्रेयांसस्य भाग्योदयं मेनिरे ।		
		श्रेयांसरत तद्दर्शनमात्रादेवोत्पन्नप्नवीज्ञानः 'अहो! ईटग्विधं रूपं मया प्रवीमपि टप्टमिति विचा रयन् भगवता सह स्वस्याष्टमभवजन्यसम्बन्धं ज्ञात्वा ह्यचिन्तयत् अहो ! अज्ञानविजृम्भि	₹- ¥	
	S S	तमेतत सर्वं सांसारिकाणां जीवानां येन ते इंदर्गिवर्धं मोहं कुवेन्ति यतश्चायं भगवान् ऋषभ देवस्त्रैलोक्यराज्यमपि तृणाय मन्यमानस्सर्वमेव छखं जलबुदुदवद्रावयन् साधुत्वमङ्गीकृत	र- ै य	
		मोक्षाय यतते एनं महात्मानमेषा सर्वलोकमोहकरी माया परिमाणुमात्रमपि बाधते किं उन	[-	113.81

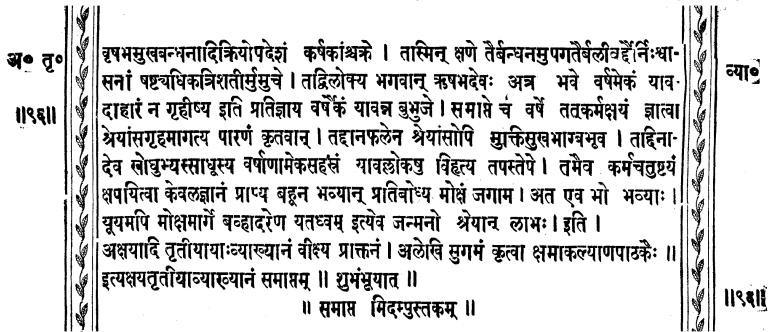
मभूदिति शेषः । सुवनं स्वर्गमर्त्यलोकपातालरूपं यशसा भृतं अहो श्रेयांसेन त्रिजगत्पतये किमप्यदत्तपूर्व दानं दत्तमिति त्रिलोकव्यापिनी तस्य कीर्तिरभूत इति भावः । भगवान् ऋषभस्वामी रसेनेश्चरसेन प्रतिइस्तो लोमभागमभूत संयमलाभस्येश्चरसाहारपूर्वकत्वात् । श्रेयांसस्यात्मा परमसुखं प्राप्तवान् । अतः सत्पात्रदानं प्रशस्तमित्यभिप्रायः ॥ ३॥ "रिस हेस समं पत्तं निख्वयं इरकुरससमं दाणे । सेयं ससमो भावो हविद्यत इमग्गिय हुघा ॥" इयं गाथा तु स्पष्टार्थेव । ननु त्रैलोक्यपूज्यस्यापि भगवतः कथमेतावानन्तरायोऽजनिष्ट तत्रोच्यते। प्राकृतकर्मोदयात् । तथा हि । कस्मिश्चि- त्याग्भवे ऋषभत्त्वामी जीवेन पथि त्रजता भानपले धान्यं भक्षयतो बलीवर्दान् कर्षकेस्ते।द- नादिना ताडचमानान् विलोक्य चिन्तितं यदिमे मृढाः वृषभमुसेषु शिक्यबंधनादिकमपि		www.kobalitik.org	ya omi rana
	Les Les Les	किमप्यदत्तपूर्व दानं दत्तमिति त्रिलोकव्यापिनी तस्य कीर्तिरभूत् इति भावः । भगवान् ऋषभस्वामी रसेनेक्षुरसेन प्रतिइस्तो लोमभागमभूत् संयमलाभस्येक्षुरसाहारपूर्वकत्वात् । श्रेयांसस्यात्मा परमसुखं प्राप्तवान् । अतः सत्पात्रदानं प्रशस्तमित्यभिप्रायः ॥ ३॥ "रिस हेस समं पत्तं निखव्यं इरकुरससमं दाणे । सेयं ससमो भावो इविद्यत इमग्गिय हुघा ॥" इयं गाथा तु स्पष्टार्थेव । ननु त्रैलोक्यपूज्यस्यापि भगवतः कथमेतावानन्तरायोऽजानिष्ट तत्रोच्यते। प्राक्वतकर्मोदयात् । तथा हि । कस्मिश्चि- त्प्राग्भवे ऋषभस्वामी जीवेन पथि व्रजता भानपले घान्यं भक्षयतो बलीवर्दान् कर्षकेस्तोद-	
	184		11.1
	8		' (A
			. 43
	11 7 1		

अ•े तु०	इक्षुरस आसीत् तच भगवतः पारणकं तस्य भ्रेयांसस्य गृहे वैशाखशुक्कृतृतीयायामभूत् । तदानस्याक्षयसुखजनकत्वेन तत्पारणदिनस्याक्षयतृतीयेति संज्ञा प्रथिताऽभवत् ।	
1991	अजितादि त्रयोविंशतितीर्थंकराणां अमृतरससदृशोयममृततुल्यपरमान्नं घृतशर्करादिमिश्रितं <u>उ</u> विशेषेणामृतमेवासीत् इति गाथार्थः । अथ पञ्चदिव्यान्याह् । घुट्टञ्च अहोदाण व्नोणिष आह्याणि तूराणि । देवाविसन्नवद्दया वछहारा चेव छुद्धाय । " – यदा श्रेयांसगृहे	व्या०
Le Ce Le	भगवता पारणं कृतं तदा देवै 'रहोबानमहोदान 'मिति उद्धोषणा कृता तूर्यादीनि वादित्राणि च वादितानि दुंदुभयश्च हर्षात्ते नेदुरित्यर्थः । तथा च मेघोववर्ष सार्द्धद्वाद्राकोटिमिता स्वर्णवृष्टिरभूदित्यर्थः । उपलक्षणात् सुगन्धिजलवृष्टिरभूदित्यभि-	. :
	पाछद्वापरा गाउपता (पार्टाटर द्वापरा मर्ग छोण े भुवणं जसेण भयवं रसेण पडिहच्छो प्रायः ॥ २ ॥ एतदेव स्पष्टयाति । '' भवणं धणेण भुवणं जसेण भयवं रसेण पडिहच्छो । अप्पानि रुव मसुरकं सुपत्त दाणं महग्घवियं । "न्दानावसरे श्रेयांसगृहं स्वर्णरत्नमय-	९५

間

श्रीमतश्रोरसिंहस्य रतलामनिवासिनः । आज्ञातः पुस्तकमिदं प्रमादबहुलान्वितम् ॥ यथामति सुधीरेण खेतडी नगरोकराा ॥ श्रीमता राज़्यमिश्रेण गुरुदत्तेन शोधितम् ॥ शुग्मम्

For Private and Personal Use Only

